

ŠESTA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Sedmi dan rada
21. decembar 2016. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Šeste sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 85 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 86 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da je sprečen da prisustvuje sednici narodni poslanik Milisav Petronijević.

Prelazimo na 16. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O STANOVANjU I ODRŽAVANjU ZGRADA (nastavak pretresa u pojedinostima).

Na član 50. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Član 50. je jedan u nizu onih koji će, izgleda, posvađati komšije. Pročitaću ga, pošto smo sinoć završili, još jednom: „Upravnik uspostavlja i vodi evidenciju o vlasnicima posebnih delova, vlasnicima samostalnih delova i licima kojima su zajednički ili posebni delovi zgrade izdati u zakup, odnosno na korišćenje po drugom osnovu (za fizička lica ime, prezime i JMBG, a za pravna lica poslovno ime, adresa sedišta i matični broj).“

Obavezu upravljanja i održavanja samostalnih i posebnih delova zgrada imaju samo vlasnici tih posebnih i samostalnih delova, kao i zakupci stana u javnoj svojini na neodređeno vreme. Smatramo da je dovoljno da upravnik vodi evidenciju o ovim licima, pošto ne postoji odredbama ovog zakona ustanovljena potreba da upravnik zgrade vodi evidenciju o licima koja su zakupci ili drugi korisnici stanova, osim ukoliko se putem upravnika zgrada ne namerava vršiti poreska kontrola iznajmljivanja stanova. Ukoliko je namera predlagača ovog zakona da se putem upravnika zgrada ipak vrši poreska kontrola, to bi bilo potrebno izričito zakonski regulisati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Stević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: U ovom amandmanu koji precizira koja su prava i obaveze upravnika predložio sam neke stvari koje su od opšteg interesa, od opšteg javnog interesa, kao i interesa stanara koji stanuju u toj zgradi.

Pošto znamo da otprilike pola stambenog prostora u Srbiji nije uknjiženo, tj. nije evidentirano u katastru, upravnik treba, kada pravi spisak stambenih jedinica koje su u njegovoj zgradi, da proveru u katastru koja je od njih uknjižena i da onda inicira uknjižbu, pošto izgleda da se tim problemom niko ne bavi.

Druga stvar koju sam u okviru ovog amandmana predložio u vezi je s nelegalnom gradnjom – kada neko gradi, nadziđuje sprat, nije važno, ili proširuje svoj stambeni prostor, pošto zauzima, proširuje se na javni prostor zgrade, odnosno na zajednički prostor, da upravnik bude taj koji će u opštini proveriti da li postoji odgovarajuća dokumentacija za ovakvu vrstu radova i da onda obaveštava građevinskog inspektora ukoliko vidi da za to ne postoji odgovarajuća pravno valjana dokumentacija. Mislim da je ovo bitno zbog toga što može da se desi da radovi već daleko poodmaknu, a da to niko ne prijavi inspekciji.

U obrazloženju ste naveli da to radi građevinska inspekcija. To je u redu, ali ako niko ne obavesti građevinsku inspekciju, pošto inspekcija ne može da ide po svim zgradama i kontroliše da li neko nadziđuje ili ne, onda nastaje problem. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, predlagač amandmana se upravo udaljava. Dakle, kada jedan profesor na univerzitetu okrene jednom poljoprivredniku leđa, mislim da je to ozbiljan razlog da se ovakav amandman ne prihvati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo da svima bude jasno šta u stvari od Vlade traži poslanik ove poslaničke grupe. On traži da profesionalni upravnik prvo proverava vlasnički status stanova. To je prva stvar koju traži.

Druga stvar koju traži jeste da upravnik vrši inspekcijski nadzor. Zaista, to nikako ne bi bilo moguće, iz dva razloga: prvo, zato što imamo inspekciju koja mora da radi svoj posao; drugo, ako govorimo o primeru nadziđivanja, nema nadziđivanja ukoliko nema odluke vlasnika, pa odluke skupštine stanara, pa između ostalog i rada inspekcijske službe. A da ne govorimo o tome da praktično zadirete u vlasničke odnose. Čini mi se da bi to bilo zaista protivustavno, pod jedan, pa nadalje.

(Dušan Pavlović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Samo koleginica Sonja Pavlović ima...

(Dušan Pavlović: Govorila je o nečemu što sam ja govorio, pogrešno sam protumačen.)

Znam, ali nije ništa uvredljivo rekla.

Reč ima koleginica Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Potpuno je pogrešno protumačeno ovo što je kolega rekao. Nikakva inspekcija se ne očekuje od upravnika i da on prijavljuje ili ne prijavljuje nešto što nije legalno.

Ne dešava se da građevinska inspekcija izlazi tako brzo na teren. Dešava se da se nelegalni objekti rade i bez svih potrebnih dozvola, zato se i zovu nelegalni, pa se naknadno legalizuju.

Ono što je bitno za ovo, to je da bi upravnik trebalo da skuplja podatke na osnovu podataka iz registra nepokretnosti i na osnovu tog registra nepokretnosti bi trebalo da uspostavlja i vodi evidenciju o vlasnicima posebnih delova, vlasnicima samostalnih delova i zakupcima stana na određeno vreme.

To što registar nepokretnosti nije potpuno kompletan, to je najveći problem u Srbiji. Kolega se, između ostalog, na to fokusirao na početku svog izlaganja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Znaćete šta, ne znam stvarno šta ko misli, znam šta ko kaže i šta je ko napisao u svom predlogu amandmana. Znači napisali ste ovako: „Upravnik ima obavezu da prilikom svake nove nadogradnje ili proširenja proveri pravnu valjanost građevinskih radova. Ukoliko primeti da građevinski radovi nemaju odgovarajuću dozvolu, prijavljuje slučaj građevinskoj inspekciji...” itd. To je jedna stvar koju ste rekli. Znači, vrši posao građevinskog inspektora. „Proverava da li je stambena jedinica uknjižena.“

Znači, proverava da li je stambena jedinica uknjižena. Molim vas, ovo je profesionalni upravnik. Mešate se u poslove, apsolutno ne umete da razgraničite dokle može da se ide, a gde jednostavno postoji privatna svojina.

Da dalje ne objašnjavam pošto je očito bespredmetno, vi smatrate da ste u pravu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanik Dušan Pavlović podneo je amandman kojim predlaže da se posle člana 50. doda novi član 50a.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ne znam, gospođo ministarka, da li ste nekada čuli da se u Srbiji gradi, nadziduje bez dozvole? Ako ste čuli, dobro je.

Na ovaj član podneo sam amandman koji se tiče obaveštavanja stanara o finansijskom stanju na njihovom računu, pošto će upravnici voditi računa o finansijama skupštine stanara, a ne postoji nikakva konkretna sankcija ukoliko upravnik to ne uradi u odgovarajućem roku. Postoje odredbe koje ga obavezuju da izveštava stanare o tome kakvo je stanje na računu zgrade, međutim, ne postoji nikakva sankcija ukoliko to ne uradi.

Hteo sam da ovde unesem jednu odredbu koja kaže da upravnik koji ne podnese finansijski izveštaj duže od šest meseci skupštini stanara automatski podnosi ostavku. Dakle, hteo sam da naglasim da je ovo obaveza koja ima i sankciju ukoliko se ne ispuni. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospođo narodni poslanici, gospodine predsedavajući, na ovu gimnastičku vežbu da mi odbijete vreme, jer me uveliko ovi gimnastičari ometaju okrećući leđa itd.

Evo da sačekamo i starijeg, ovog gospodina „Evroljuba“, pošto njemu treba malo vremena.

Mislim da ovaj amandman ne treba prihvatiti, jer predlagač traži ono što nije tražio od stečajnog upravnika, a to je da se prečesto podnose finansijski izveštaji. Da je njihov vođa, stečajni upravnik podnosio takve izveštaje, ne bi radnici ostali bez posla, a poverioci bez imovine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na odeljak dva, naziv iznad člana 51. i član 51. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Naš predlog amandmana za član 50. je – tačka 6) briše se.

U tački 6), pošto član 50. definiše prava i obaveze upravnika, kaže se – uspostavlja i vodi evidenciju o vlasnicima posebnih delova, vlasnicima samostalnih delova i licima kojima su zajednički ili posebni delovi zgrade izdati u zakup, odnosno na korišćenje po drugom osnovu (za fizička lica ime, prezime i

jedinstveni matični broj građana, a za pravna lica poslovno ime, adresa sedišta i matični broj).

Dakle, naš amandman je na ovakav način predložen zbog toga što smatramo da podaci koje upravnik pribavlja od fizičkih lica nisu u skladu sa Zakonom o pristupu javnim informacijama.

Mislimo da je ona procena, koju nažalost nismo čuli u jučerašnjoj raspravi od gospođe ministarke, koliki je broj stambenih zajednica i koliki se broj stambenih zajednica očekuje u Srbiji, koliki broj upravnika, profesionalnih upravnika... Pitamo se na koji način će se selektovati ti ljudi i na koji način će se bezbednosno proveravati, jer se, u najavi, tim novim strukturama poveravaju velike količine podataka, vrlo poverljivih, i mislimo da one mogu da budu zloupotrebene. Na kraju, da li će se i bezbednosno proveravati ti ljudi, jer mogu da prate i kretanje stanara, mogu da imaju puno informacija o tome šta se dešava u samoj zgradi?

Mislimo da svi ovi podaci ne treba na ovakav način da budu raspoloživi ljudima koji ne mogu da budu u potpunosti kontrolisani. Dakle, veliki broj ljudi, bez definisanih procedura unapred.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Niste bili tu juče kada sam govorila baš o tim važnim podacima koje sada pominjete, ali, evo, da ponovim: ovaj zakon je dobio apsolutno sva pozitivna mišljenja od 27 institucija, od kojih je jedna vrlo važna za nas, institucija Poverenika. Poverenik je dobio zakon, dao svoje mišljenje o zakonu; Ministarstvo i Vlada Srbije su prihvatile sve, ali zaista sve, od početka do kraja, sugestije Poverenika; potom smo ponovo poslali zakon Povereniku i on je, što imamo pisano, rekao da nema nikakvih primedaba na Nacrt zakona o stanovanju i održavanju zgrada koji smo nakon toga poslali.

Kada govorite o profesionalnim upravicima i o tome da li će se proveravati – hoće. Prihvaćen je amandman gde se posebno traži upravo provera da li su u krivičnoj evidenciji, da li su pokrenuti postupci, sve ono što je, po meni, normalno da se traži. Pre toga, moraće da prođu obuku, moraće da polažu ispite. Biće javno dostupne informacije o njima, ko su ti profesionalni upravnici. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv člana i član 51. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Ovim amandmanom predlažemo brisanje organizacije za profesionalno upravljanje.

Poštovana gospođo ministarka, vi ste juče, u nedostatku argumentacije, stalno pominjali nekakve kugle. Ovo vam je jedna od tih kugli u koje treba da pogledate pa da vidite kakva je namera da organizujete sistem za partijsko zapošljavanje.

Šta će vam pravno lice kao organizator profesionalnog upravljanja? Ili preduzetnik kao organizator profesionalnog upravljanja? To je, prvo, ekonomski trošak za građane. Zašto ne bi građani, odnosno stambene zajednice bile direktno u komunikaciji o zaključivanju ugovora sa profesionalnim upravnikom, šta će im neki posrednik u tome? To podiže troškove – jedan deo sredstava za organizatora i jedan deo za profesionalnog upravnika.

Druga stvar jeste da preko toga hoćete da ostvarite monopol, jer uglavnom će organizatori profesionalnog upravljanja, zbog veze koju imaju u opštini, dobijati sve prinudne uprave u zgradama. Samim tim, biće u povlašćenom položaju na tržištu i ugasiće i udaviće sve individualne profesionalne upravnike.

Nije sporan profesionalni upravnik ako neko želi sa njim da zaključi ugovor; mi to pozdravljamo, ako stambena zajednica želi. Mi se protivimo nametanju profesionalnog upravljanja i organizatoru profesionalnog upravljanja zato što se tu krije ključ partijskog zapošljavanja i monopola.

Gde još možemo da pogledamo? Čuli smo primer javnih preduzeća, čuli smo neke druge primere. Pogledajte primer u okruženju: ponavljam, u Makedoniji postoji sličan zakon, i u Makedoniji je vlast slično zloupotrebila ovaj institut. Čime su se oni poslužili? Ti njihovi profesionalni upravnici su išli i popisivali, upravo ono što vi želite, stanove u kojima niko ne živi i u kojima niko ne boravi i onda pred izbore prijavljivali veliki broj lica fiktivno na te adrese i tako manipulirali na izborima. Nešto što, verovatno, SNS planira na sledećim, je l' tako?

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Sreto Perić.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospođo ministar, Srpska radikalna stranka principijelno se protivi profesionalnom upravljanju zgradama.

Gospođo ministar, ne sumnjamo u vaše dobre namere, predložio bih vam da skinete nekada te ružičaste naočare, nije u Srbiji baš sve tako kao što vi želite da predstavite braneći ovaj zakon i obrazlažući zbog čega ne treba prihvatiti amandmane.

Predlažete da se uvede privredno društvo ili lice koje će profesionalno da upravlja održavanjem zgrada. Moglo bi to u onim slučajevima gde vlasnici stanova to žele, ali trebao je mnogo više da pokušate da učinite kroz predlog ovog zakona da sami vlasnici stanova nastoje da održavaju svoje stanove.

Da li znate da u Srbiji postoji veliki broj individualnih stambenih objekata koji nisu pokriveni, da postoji veliki broj privatnih kuća koje nemaju fasadu? Ako mislite da one nemaju fasadu ili nisu pokrivena zato što to neko ne želi, grdno se varate; to je zato što ne može zbog materijalnog stanja. Mnogi vlasnici stanova su se zadužili da bi kupili te stanove i uzeli kredite u švajcarskim francima, pa što su više plaćali, sve više su dugovali.

Na sve to vi ćete sada da uvedete profesionalno upravljanje tim zgradama. Nije moguće, nije realno. Postoji potreba za sređivanjem oblasti stanovanja. Zakon o stanovanju je donet 1992. godine, mnoge stvari su prevaziđene, Zakon o održavanju stambenih zgrada je iz 1995. godine, Zakon o socijalnom stanovanju je iz 2009. godine. Prevaziđene su mnoge stvari, postojala je potreba da se to menja.

Toliko nestručno ste ovo uradili, čuli smo i juče – obična većina, obična manjina... Zaista, ovaj zakon sadrži neke odredbe gde bi se iole pristojno obavestili, pravnički pismen čovek postideo ovog što ste doneli pred narodne poslanike i želite da to prođe i zaživi. Nije realno, nije moguće.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da smo slušali vas prethodnih petnaest, dvadeset godina, verovatno ne bismo ni živeli u Srbiji. Ko zna koliko bi nam se prostirala Srbija.

Vrlo je realno. Kao što je realno da imamo elektronsku građevinsku dozvolu, tako je realno i ovo.

Ali, da građani Srbije znaju – ne postoji obaveza angažovanja profesionalnog upravnika, nego mogućnost. Bilo bi najbolje, bilo bi odlično kada bi stambene zgrade, stambene zajednice mogle da među svojim komšijama izaberu ljude, tzv. predsednike kućnog saveta, koji mogu da vode računa o održavanju zgrade. To bi bilo idealno, ali to nam se ne dešava već petnaest, dvadeset godina. Dakle, postoji i ova mogućnost. U nekim drugim državama, to je obaveza. Mi smo kroz ovaj zakon samo stvorili mogućnost za tako nešto.

Zašto govorimo o privrednim društvima? Zato što ne želimo da suzimo mogućnost da profesionalni upravnici budu, recimo, samo preduzetnici, dajemo mogućnost da to bude neki širi krug ljudi. Sve je do tančina objašnjeno.

Kao ekonomista, a ne pravnik... Ta obična većina koju sada pominjete jeste pojam koji se nalazi apsolutno u svakom zakonu ove države, u Zakonu o privrednim društvima itd. Obična ili prosta većina je 50 plus jedan. Ja sam ekonomista, ali, eto, toliko znam. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Sreto Perić, po amandmanu.

SRETO PERIĆ: Slušati vas znači slušati Mladana Dinkića. Građani Srbije su verovali – nisu slušali, ali su verovali – u neka njegova prazna obećanja, pa ste videli gde su se našli. Onda su neosnovano, verovatno računajući da su došli neki bolji, ukazali poverenje vama ponovo, što je velika greška, oni to i sami vide i verovatno se sada kaju zbog toga.

Postoji, gospođo ministre, kvalifikovana većina, obična ne postoji.

Juče su vam moje kolege narodni poslanici ukazali – prilikom predaje pismenog obavještenja, svi naši pravni propisi poznaju, smatraju i tretiraju pismeno obavještenje ili podnesak predat na pošti, preporučeno, onog

momenta kada je predato u poštu, a ne onog momenta kada je stiglo u nadležni državni organ.

Vi zaista i ovaj put pokušavate da obmanete građane Srbije.

(Predsedavajući: Kolega Periću, po amandmanu, molim vas.)

To je po amandmanu. Gospođa ministar je rekla – da je ona slušala nas dvadeset godina, ne bi se ništa dešavalo. Mi slušamo građane Srbije, mi ne slušamo ni vas ni bilo koga drugog.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Kvalifikovana većina je dvotrećinska većina, a obična ili prosta većina je 50 plus jedan.

Što se tiče Mladana Dinkića, nisam bila neki njegov fan iako smo bili u istoj stranci. Kao što znate, bila sam više fan Labusa, kojeg takođe ne podnosite. Ali se kao građanka ove zemlje vrlo dobro sećam, i mnogi drugi se sećaju, i ratova, i problema, i kantica za benzin i nemanja ničega u ovoj zemlji. Ne beše to ni od Srpske napredne stranke, ni od Dinkića, nego upravo od vas.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Sreto Perić.

SRETO PERIĆ: Gospođu ministar, ne smete da kažete vašem predsedniku stranke i predsedniku Vlade to što ste sada meni rekli, ali valjda je on razuman čovek i razumeo je da se sada obraćate njemu, a ne meni kao članu Srpske radikalne stranke. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 52. i član 52. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodna poslanica Nataša Vučković.

NATAŠA VUČKOVIĆ: Gospodine predsedavajući, podneli smo amandman na član 52. sa predlogom da se naziv člana i član 52. brišu. Glavna kritika naše poslaničke grupe na ovaj predlog zakona tiče se upravo ideje profesionalnog upravljanja.

Mi razumemo dobru nameru Ministarstva i Vlade da uredi oblast stanovanja i da se to pitanje modernizuje, međutim, nama se čini da se ovim uvodi jedna velika promena, koja zahteva pre svega jednu veliku probu. Bilo bi vrlo dobro da se princip profesionalnog upravljanja prvo isproba, kao neka vrsta pilot-projekta, što čine velike razvijene zemlje kada uvode ovako velike, reformske promene u jednu oblast.

Nama se čini da će se profesionalnim upravljanjem značajno ugroziti individualna prava i pravo na privatnost zbog toga što se daje profesionalnim upravnicima pravo, ovlašćenje da u značajnoj meri ulaze u način života i odvijanje života u jednoj stambenoj zajednici.

Zbog toga smo podneli ovaj amandman i mislimo da bi trebalo da ga Vlada prihvati.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa ne možemo da radimo tako da smo stalno... Život nije na probi.

Da ponovim još jednom, profesionalni upravnik nije obaveza, on je mogućnost. Dajemo mogućnost vlasnicima stanova da angažuju profesionalnog upravnika, koji će im pružiti određenu uslugu koja im je potrebna. Oni to mogu da urade, i ne moraju da urade. Dakle, na vlasnicima stanova je kako će se organizovati da održavaju zgradu i upravljaju njom. Iz tog razloga ne možemo da prihvatimo vaš amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 52. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: U članu 52. utvrđuje se način sticanja zvanja profesionalnog upravnika. Tačka 3) stava 1. kaže da se on upisuje u registar koji vodi Privredna komora Srbije.

Da li možemo da dobijemo neko obrazloženje kakve kvalifikacije ili koji je bio razlog koji je Ministarstvo naveo da Privrednoj komori da ovo ovlašćenje, tj. zbog čega bi Privredna komora trebalo to da radi? Koliko znam, Privredna komora nije poznata po tome kako vodi registre, već je to privatno udruženje preduzetnika koje bi trebalo da podstiče preduzetnički razvoj, preduzetnički duh, preduzetništvo uopšte.

Predložio sam da umesto Privredne komore taj registar vodi ministarstvo nadležno za pitanja stanovanja. S obzirom na to da još uvek nemamo nikakvu... U normalnim okolnostima, verovatno bi ovaj registar trebalo da vodi nekakvo strukovno udruženje, međutim, pošto ga mi nemamo, očigledno tražimo nekakvu zamenu. Dakle, između Privredne komore Srbije i ministarstva koje je nadležno za ova pitanja ja bih ipak, dok se ne uspostavi nekakva strukovna organizacija profesionalaca, ovo pravo dao ministarstvu, umesto Privrednoj komori. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici dr Milorad Mijatović, prof. dr Vladimir Marinković, dr Ivan Bauer i Milena Bićanin.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Ivan Bauer.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući. Poštovana potpredsednice, kolege i kolegice narodni poslanici, podneli smo amandman na ovaj član 52. koji se tiče kvalifikacija i uslova na osnovu kojih neko može da se bavi profesionalnim upravljanjem. U stavu 1. definisane su kvalifikacije, a mi smo tražili da se nakon stava 3. doda, i usvojeno nam je, stav 4.

Prvo da pročitam stav 3, zbog toga da bi bilo potpuno jasno šta želimo ovim da postignemo. Dakle, u stavu 3. se kaže: „Upis u registar profesionalnih upravnika vrši se na zahtev lica koje ispunjava uslove predviđene zakonom“. Dakle, to piše u postojećem stavu 3.

Mi smo dodali i stav 4. jer smo smatrali da je to vrlo važno, i hvala što je to usvojeno. Dakle, tražili smo da se u registar profesionalnih upravnika iz stava 3. ovog člana ne može upisati lice koje je osuđivano pravosnažnom odlukom na kaznu zatvora za krivično delo koje ga čini nedostojnim ili nepodobnim za obavljanje poslova profesionalnog upravnika.

Dakle, nije dovoljno da on ispunjava uslove propisane zakonom za izbor na ovo mesto; to mora da bude lice koje je dostojno da obavlja ovakvu funkciju, odnosno ne može da bude niko ko je bio osuđivan za krivično delo koje je na bilo koji način povezano sa obavljanjem ove funkcije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 52. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 52. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, dobro je da je Vlada prihvatila ovaj amandman.

Kada se već uvodi profesionalni upravnik, mi smo ovim amandmanom precizirali da taj profesionalni upravnik, koji profesionalno treba da obavlja svoje obaveze, ukoliko nanese štetu vlasnicima stanova i stambenoj zajednici, mora da odgovara, a ta odgovornost se sastoji u tome da plati štetu. Da bi mogao da plati štetu, vrlo je važno da bude osiguran, tako da je ovim amandmanom precizirana profesionalna odgovornost, odnosno odgovornost za štetu koju pričinu profesionalni upravnik, u smislu postojanja osiguranja.

Mislim da je na isti način kao što ste prihvatili ovaj amandman mogao da bude prihvaćen i amandman da se stambena zajednica osigura za eventualnu štetu koja se pričini građanima zbog nemarnosti stambene zajednice i vlasnika stanova.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 53. i član 53. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Puno je nekih dilema i nepoznanica u ovom zakonu koji bi trebalo da dovede do reda, a mi zapravo ne znamo, dosta stvari nije definisano... Između ostalog, u ovom članu 53, za koji smo predvideli da se briše u celini, posebno se nabrajaju nadležnosti profesionalnog upravnika.

Zašto je potrebno, ako profesionalni upravnik obavlja isti posao kao i običan upravnik, da se posebno nabrajaju njegove nadležnosti? Mislim, to su neke neusaglašenosti koje navode na to da profesionalni upravnik ipak neće obavljati samo posao običnog upravnika, već da će imati i neke druge nadležnosti koje su van realnih potreba stambenih zajednica. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa baš zato što je profesionalni upravnik, dakle, ima dodatne poslove, dodatne zadatke, plaćen je za tako nešto; treba više da radi u odnosu na običnog upravnika i samim tim treba da obezbedi bolje uslove za stanare i vlasnike. Zato stoji šta su sve poslovi profesionalnog upravnika.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani, pomaže Bog svima. Želeo bih da u okviru serije amandmana koji slede, a tiču se zapravo onoga što ministarka sve vreme negira i što je, naravno, osnovna intencija ovog zakona – to je prinudno upravljanje svim zgradama i stambenim zajednicama, kako ih vi nazivate, u Srbiji...

Dakle, tačno je da vi ostavljate mogućnost da stambena zajednica sama izabere upravnika iz svojih redova. Ako to ne uradi, može da izabere i profesionalnog upravnika, koga vi licencirate i određujete. Ali ako ni to ne uradi, dobiće prinudnog profesionalnog upravnika, koga će određivati lokalna samouprava. Da li je tačno? Da, to je tačno. Dakle, vi ćete uvesti prinudno upravljanje našim zgradama. Šta to u nastavku znači? To znači da će lokalne samouprave, kojim vi naprednjaci sada komandujete, licencirati, naravno uz pomoć vaše Privredne komore Srbije, vaše stranačke poslušnike, da to budu novi prostori za vaše stranačko zapošljavanje.

Svojevremeno se za Mladana Dinkića, u vaše vreme, gospođu Mihajlović – vi ste odavno na vlasti, vladali ste i u vreme G 17 plus i, evo, do dana današnjeg – govorilo da je krenuo u kampanju „Stop stranačkom zapošljavanju“ kada je zaposlio sve članove G 17 plus.

Vi očitó niste zaposlili sve članove Srpske napredne stranke, ali ste istrošili prostor za zapošljavanje u EPS-u, Telekomu, gde ste ih do sada zapošljavali na privremenim i povremenim poslovima. Sada ovim zakonom otvarate novi prostor za zapošljavanje vaših stranačkih kadrova i mislite da sada, pošto ima toliko zgrada u Srbiji, mi stanari u zgradama budemo vama prostor za vaše stranačko zapošljavanje i da nam vi postavljate prinudne upravnike, koji će zapravo biti licencirani sa vaše strane, preko vaše Privredne komore, preko vaših lokalnih samouprava, nametnuti nama kao vaši stranački vojnici da nas kontrolišu u našim zgradama.

Naravno da to mora da se briše i naravno da mora da se dovede u pitanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Izgleda da se s vremena na vreme pojavi potreba da se nešto dodatno ovde objasni nekima koji ne razumeju ili neće da razumeju određene stvari.

Naše lokalne samouprave, naša Privredna komora? Interesantno, ali ja sam nekako uvek doživljavao da te lokalne samouprave pripadaju ljudima koji tamo žive, koji one koji će se starati o tim lokalnim samoupravama biraju, demokratski i pošteno biraju, te da se onda ta lokalna samouprava stara upravo o tim ljudima koji su rekli za koga smatraju da je kompetentan da se o tom kraju stara, da se o njihovom životu stara.

Privredna komora – isti princip, da ne kažemo analogno primenjen, samo na malo višem nivou, na nacionalnom nivou. Vrlo je interesantno da neko to ne doživljava kao nešto svoje, kao nešto što pripada i njemu i ljudima oko

njega. Možda i doživljava, ali neće da kaže. Možda ima neku strašnu potrebu da se ovde ponovo bavi Srpskom naprednom strankom i da priča o stranačkom zapošljavanju, opet potpuno paušalno, potpuno generalno, bez i jednog jedinog konkretnog podatka zašto bi to moralo da bude tako kako on kaže, da li je ili nije. Niti mi to očekujemo. Da se razumemo, više od praznih priča mi ovde ne očekujemo, niti možemo da dobijemo. To je valjda do sada jasno. Koliko traje ovaj saziv, nikad ništa konkretnije i preciznije čuli nismo.

Nemam nerealne ambicije da ću jednog dana čuti tako nešto od onoga ko ovde replike uporno izaziva, ali mi nije jasno zašto ima bilo šta protiv mogućnosti da se ljudi dogovore, pa ako se ne dogovore, da se onda sistem o nečemu postara. Da li je možda bolje da tamo gde dogovora nema može zgrada da se sruši? Meni je to nekako uvek delovalo kao lošije rešenje, ali s obzirom na to koliko tu ima rezona i logike, ne očekujem da ćemo da se složimo oko toga.

Pitanje da li neko može da bude licencirani upravnik, da li neko može da bude upravnik u situaciji kada dogovora nema, onaj koji izaziva replike ne treba da odbaci tako lako. Izvesno je, posle prvih narednih izbora, kad god da budu, neće više sedeti u Narodnoj skupštini, pa možda baš tu pronade hleb za sebe jednog dana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa, da vam odgovorim, je l' tako – Bog vam pomogao, kako ste vi krenuli. Ono što sam slušala juče od predstavnika vaše poslaničke grupe i ono što danas čujem od vas je prosto neverovatno, upravo ovako kako je gospodin Orlić rekao – nijednog argumenta, nijedne činjenice, nijednog predloga, nijednog smislenog komentara, ničega na šta bih ja trebalo, odnosno mogla da dam odgovor, upravo zbog građana Srbije, o kojima vi stalno pričate. Niti ste pročitali zakon, niti vas zanima suštinski taj zakon. Vi imate vašu mantru da pričate „to će biti političko zapošljavanje, to će biti ovo, to će biti ono“. To je vaš politički program i vaša stvar, nije problem. Ali, zbog građana Srbije, ništa što ste rekli nije tačno.

Građani imaju pravo i treba da se dogovore. Bilo bi divno, ponavljam još jednom, da se svi dogovorimo u našim zgradama, da održavamo naše zgrade, da ne napravio štetu nikada nijednom trećem licu.

Za mene je zapanjujuće da vi koji u vašoj političkoj kampanji koristite slogan čuvenog, legendarnog, najhrabrijeg vojvode u našoj zemlji, a to je vojvoda Mišić... Slika se sa sloganom „Ko sme, taj može“, da li je tako? Dakle, vi koristite... Prvo, smete uopšte da koristite takav slogan, a s druge strane se ovde pojavljujete kao čovek koji nije ni pročitao zakon. Znači, šteta i tužno za našu Srbiju ako se tako ponašate.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Vidite, ministarka je stranački zapošljavala još dok je bila u G 17 plus, pa sada misli da zapošljava dalje stranački kada je u Srpskoj naprednoj stranci.

Dakle, mi iz Dveri nismo naivni, znamo i vidimo šta radite. Doneli ste tzv. ukaz o zabrani zapošljavanja, a sve vreme zapošljavate po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima, i u Telekomu, i u EPS-u i u organima državne uprave i lokalne samouprave. Cela Srbija zna da u Srbiji možeš da se zaposliš jedino ako si član Srpske napredne stranke, da ne postoji nijedan zavod za zapošljavanje izuzev članstva u Srpskoj naprednoj stranci. I vi sada ubeđujete građane Srbije da nećete zloupotrebiti prinudnog profesionalnog upravnika za stranačko zapošljavanje Srpske napredne stranke. Pa, ko mislite da vam veruje, gospođo Mihajlović? Pa, niko vam ne veruje. Niko više u Srbiji ne veruje Srpskoj naprednoj stranci.

Ja sam vam već jednom rekao i mogu da vam ponovim – pošto ste sve uredili u Srbiji, pošto sve savršeno funkcioniše, i privreda, i poljoprivreda, i vladavina prava, pošto ste rešili sve slučajeve kriminala i korupcije, sada imate vremena da se bavite uređenjem naših zgrada. Koga vi folirate?

Dakle, nemojte nam uvoditi prinudne upravnike. Nemojte gazdovati našim zgradama. Nemojte nam ubacivati poslušnike, partijske vojnike Srpske napredne stranke u svaku našu zgradu da nas špijuniraju. Nemojte uvoditi dodatne namete građanima Srbije kojima ubacujete prinudne profesionalne upravnike, koji će biti samo dodatni namet za građane. Već ste nas oporezovali, povećali poreze, povećali takse, povećali akcize, smanjili plate i penzije i sada hoćete još dodatno da nas oporezujete po našim zgradama, da uzimate kredite bez volje svih stanara, da dajete raznim preduzećima koja ćete vi da licencirate, vi da osnujete. Vi držite sve u Srbiji i sada mislite da uzmete i sve naše zgrade.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, prvo narodni poslanik Vladimir Orlić. Poslaničku grupu je spomenuo.

VLADIMIR ORLIĆ: Bog mu pomogao. Propustih malopre, a treba to reći glasno, možda bude dalo nekog efekta.

Tačno je da ko sme, taj može, ali na osnovu svega što slušam od onoga ko uporno replike ovde izaziva mogu da zaključim samo da niti sme da pročita zakon, niti, izgleda, nažalost, može.

Pitamo se mi sada šta to cela Srbija zna. Ovo me podsetilo na, čini mi se, gospodina Gutovića, kada onako duhovito objašnjava kako može da se brani potpuno besmislena teza, kaže – ma, zna cela Srbija, zna svaki dobronameran građanin da je ovo što ja pričam istina. E, otprilike toliko je bilo ozbiljno i ubedljivo ono što smo slušali malopre.

Da li moraju ili ne moraju upravnici da dođu po volji bilo koga sem po volji stanara? Naravno da ne moraju. Ko to zna i ko to može da zna? Zna svako ko je pročitao zakon ili slušao ovu raspravu, koja već danima traje. Ko ne može da zna? Onaj ko ne može da shvati ili možda nije dao sebi priliku da shvati,

nije bio u sali, nije pratio sednicu, pa niti zna da li je neko to pitanje postavljao, niti zna da li je neko na to pitanje odgovarao i kako odgovori glase.

Dakle, apsolutno ništa... Ovo govorim zbog građana, ne zbog onih koji se prave da ništa ne znaju, ništa ne razumeju; ili se ne prave, izvinite. Apsolutno ništa na tu temu ne mora i neće se u praksi desiti mimo volje samih stanara. Ukoliko su u stanju da se dogovore, dogovor postignu, organizuju se interno, sve će biti u skladu upravo sa tim njihovim dogovorom. E, tamo gde dogovora nema, da ne bismo došli u situaciju da se o tim zgradama niko ne stara, to treba da reguliše sistem. Ništa jasnije, ništa poštenije, ništa logičnije, ako ćemo iskreno.

Na temu – kome Srbija veruje, Srbija svaki put iznova sve ubedljivije daje odgovor na izborima. A kome Srbija ne veruje, možemo i to da se zapitamo. Na primer, znam da ne veruje DOS-u, pa ne može da veruje ni novom DOS-u i ne može da veruje ni rečima onoga ko iz tog novog DOS-a dolazi. A on ne može ni da kaže ništa drugo, jer, kako se ono kaže – nikad nije vrana goluba izlegla. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar prof. dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Kažete, niko vam ne veruje. Da, verovatno ste u pravu, preko 50% građana Srbije koji su glasali za SNS verovatno nam ne veruje. Sigurno ste u pravu za to.

Moram da priznam da ja stvarno nisam tako hrabra, kao vi, da se zaklanjam iza legendarnog vojvode Živojina Mišića. Mislim da je to najveći vojskovođa srpske vojske. Prosto je neverovatno da vi sa svojim neznanjem i neradom koristite njegove reči. Zbog toga mi je žao. Još mi je strašnije kada vidim da jedan Živojin treba da bude u koaliciji i sa Dosta je bilo i sa Demokratskom strankom, jer to je ono što vi pravite, novi politički savez, to se videlo juče.

Da se vratim na jednu stvar, zbog građana Srbije – ne postoji obaveza, još jednom ponavljam, angažovanja profesionalnog upravnika. Građani, odnosno vlasnici stanova određuju da li će se sami organizovati ili će eventualno angažovati profesionalnog upravnika. Samo je jedan cilj ovog zakona, a to je da uvedemo red u naše stambene odnose i da održavamo naše zgrade. Ništa više od toga.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

Na naziv iznad člana 54. i član 54. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče. Mi smo gospođi ministarki u nekoliko navrata juče rekli da se DS protivi uvođenju profesionalnih upravnika, samim tim i stvaranju njihovog registra. Razlog za to je što smo duboko uvereni da će rezultat ovog zakona biti taj da će u svim zgradama biti uvedeni upravnici zbog toga što predsednici skupštine stanara, koji treba da budu upravnici zgrada, u velikom broju slučajeva neće želeti da prihvataju mnogobrojne obaveze koje u skladu s ovim zakonom imaju i da snose odgovornost za posao koji rade volonterski, dok je istovremeno za taj isti posao neko drugi u nekoj drugoj zgradi plaćen.

Pitali ste me juče na osnovu čega mislim da će profesionalni upravnici biti članovi Srpske napredne stranke. Mi iz Demokratske stranke rekli smo da to znamo na osnovu onoga što već četiri godine radite u Srbiji. Ulazimo u šestu godinu vaše vlasti, posavetovala sam vas, ne znam da li ste to od sinoć uradili, da porazgovarate sa bilo kim koga sretnete na ulici i pitate ga da li je u Srbiji danas moguće dobiti bilo kakav posao, a da niste član Srpske napredne stranke. Ukoliko ste to uradili, taj vam je sigurno rekao da je to nemoguće.

Tako da će rezultat ovog zakona biti da će građani Republike Srbije svojim smanjenim platama i penzijama plaćati nekakve vaše stranačke aktiviste, koji će zauzvrat voditi nekakve evidencije o njima, praviti registre, prikupljati njihove podatke, raspolagati informacijama koje nemaju pravo da imaju. Zbog toga se, ko zna koji put vam kažem, DS protivi uvođenju profesionalnih upravnika u zgradama.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem. Pozvao bih kolege poslanike da ne podrže ovaj amandman zato što je potrebno da imamo i profesionalne upravnike, zato što je potrebno, ukoliko se stanari u zgradama ne dogovore da imaju svog predstavnika, da imamo čoveka koji će ih organizuje, koji će imati mogućnost da ono što je urušeno prethodnih trideset godina... Mogu odgovorno da kažem da je veliki broj zgrada u kojima stanuju naši ljudi izgrađen sedamdesetih, osamdesetih godina, mali broj zgrada je građen od 2000. godine naovamo, ali te zgrade koje su građene tada, to su zgrade gde je jedan vlasnik te zgrade, gde nema stanara, tako da tu ne treba profesionalnih upravnika.

Prema tome, imamo veliki broj aktivnosti potrebnih za održavanje tih stanova, imamo mogućnost, ukoliko se ti ljudi ne dogovore, da se normalno uvede prinudna uprava i da se na taj način anuliraju sve loše stvari: konkretno, loš krov, loši zidovi, na sve strane curi. To se mora održavati. Svedoci smo da veliki broj stanara to ne želi da radi zato što svako gleda sebe, a ne zajednički interes, i ta zgrada propada.

U nekim zgradama ima mobilnih operatera koji su dobili mogućnost da tu postave, gde se mesečno plaća po 5.000 evra, čak i više, za svaku zgradu, a ta sredstva ne idu stanarima, nego nekim pojedincima koji su postavljani unazad sedam ili osam godina.

(Predsedavajući: Kolega Miletiću, privedite kraju.)

Baš zbog toga treba podržati ovaj zakon i ne treba podržati ovaj amandman.

Kao poslanik Ujedinjene seljačke stranke, podržaću ovaj zakon.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Na član 54. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. U ovom članu se uvodi, sada dolazimo do veoma interesantnog dela, registracija profesionalnih upravnika. Kaže se da će to da radi Privredna komora, a da će, takođe, Privredna komora da organizuje ispite za licenciranje upravnika. Dakle, davaće licence, organizovaće, pretpostavljam, kurseve, polaganje ispita, koje će upravnici morati da polažu.

Imam sledeće pitanje: pogledao sam Zakon o privrednim komorama iz 2015. godine, gde se u članu 12. utvrđuju osnovni poslovi Privredne komore Srbije, pa me interesuje da li u tom članu ili nekom drugom članu, koji možda nisam mogao da vidim, postoji nekakva odredba koja kaže da se Privredna komora bavi pitanjima obrazovanja, u smislu da može da izdaje nekakve diplome ili licence sa kojima nakon toga neko može da radi nešto? Dakle, niti sam našao da u ovom zakonu postoji mogućnost da Privredna komora Srbije izdaje licence, niti bilo kakve druge diplome na osnovu kojih dobijate nekakvo zaposlenje.

Naravno, postoji u ovom članu 12. mogućnost poslovne edukacije koju Komora može da organizuje, ali to je više neformalna edukacija, iz koje ne sledi nikakva profesija, odnosno diploma.

Predložio sam da umesto Privredne komore ovo rade univerziteti. Mislim da su oni mnogo kvalifikovaniji da organizuju kurseve i izdaju diplome, odnosno licence za obavljanje ovog posla. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: To nije nikakav problem. U zakonu piše – Privredna komora ili drugo pravno lice koje ispuni određene uslove. Dakle, mogu da rade univerziteti. To je pod jedan.

Pod dva, Ministarstvo daje saglasnost na tako nešto i pravi pravilnik obuke i polaganja ispita, davanja licenci i eventualno oduzimanja tih licenci, tako da ne može baš svako da radi šta hoće, nikako. Ali, svakako, univerziteti mogu to da rade.

(Dušan Pavlović: Da li može replika?)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

(Dušan Pavlović: Pogrešno sam protumačen.)

Ali nije pogrešno vašu diskusiju.

Na član 54. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman je podnela narodni poslanik dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 54. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Nenad Božić.

Vlada nije prihvatila amandman u osnovnom tekstu, a o ispravci se nije izjasnila.

Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatio je amandman sa ispravkom.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman, sa ispravkom, u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Božić. Izvolite.

NENAD BOŽIĆ: Hvala. Ovo je amandman na član 54. koji definiše ulogu registratora, u ovom slučaju Privredne komore.

Tražio sam da se doda još jedan stav i da se, pored vođenja tog osnovnog registra (a ne piše šta se sve u njemu treba nalaziti), striktno definiše da tu obavezno bude spisak aktivnih ugovora sa stambenim zajednicama koje taj profesionalni upravnik ima, spisak isteklih ugovora i spisak raskinutih ugovora.

Zbog čega je to važno? Smatramo da će se vremenom pokazati, i zbog otpora, da profesionalni, pogotovo nametnuti, upravnici neće biti prihvaćeni. Ali, svakako je dobro da postoje profesionalni upravnici – pa koja stambena zajednica želi da ih angažuje, neka ih angažuje – toj stambenoj zajednici će biti potrebne određene informacije da bi stekla uvid u taj rad, šta su ti ljudi radili pre toga. Ovaj amandman se upravo odnosi na to da postoji neka istorija njihovog rada sa drugim stambenim zajednicama.

Ujedno bih hteo da pitam ministarku... U planiranju ovog člana zakona gde se kao registrator definiše Privredna komora, koja će obavljati i druge poslove vezane za profesionalne upravnike, sigurno su morali da planiraju neke resurse. U obrazloženju zakona nisam to video. Te resurse su mogli da planiraju samo na osnovu toga što bi mogli da daju neku procenu koliko bi bilo profesionalnih upravnika, a da bi to dali, moraju da znaju koliko će biti otprilike stambenih zajednica, pa bih želeo da pitam ministarku, iako smo to više puta ponovili – na osnovu čega su planirali i da li postoji analiza koliko će biti stambenih zajednica u Srbiji? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prihvatamo amandman sa ispravkom koju ste dali.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 55. i član 55. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Rubrum govori o poveravanju upravljanja profesionalnom upravniku. Predlažem da se briše, kao i svi drugi članovi, zbog toga što ne smatram da će odredbe ovog zakona biti primenjene.

Ministarkin komentar je da sa kim god se slažemo oko brisanja amandmana ili neprimenjivanja zakona, da su to politički savezi. Ja sam onda najčešće u savezu sa Srpskom naprednom strankom – glasam za Briselski sporazum, za normalizaciju, podržavam Srpsku naprednu stranku u evropskim integracijama i gde god me pitaju govorim o tome kako Vlada dobro rukovodi tragičnom izbegličkom krizom. To su čvršći politički savezi nego kada narodni poslanici Dveri, zajedno sa mnom, smatraju da ovi članovi neće biti primenjeni, jer neće.

Koliko god pokušavali da diskvalifikujete to da ljudi imaju svoju perspektivu i svoje viđenje toga šta biva sa zakonom, time što ćete kazati – ha, ha, ha, vi to ne mislite zato što stvarno mislite, nego zato što ste iz ove, iz one stranke, to neće pomoći onome što ovaj zakon svojim normativnim optimizmom hoće da uradi. Ja to razumem, to je ono za što ja govorim – etika namera. Ovaj zakon hoće da menja narativ, mentalitet, odnos ljudi u Srbiji prema svojoj imovini, prema opštem interesu, prema kulturi stanovanja, prema kulturi onoga što je mala ili šira lokalna zajednica. Ali, način na koji su napisani ovi članovi udaljiće nas sve zajedno od toga cilja, a trebalo bi da nas približi. Zato smatram da rešenja o profesionalnom ili prinudnom upravniku nisu dobra i da neće doneti dobro. I zato smatram da ovaj član treba brisati. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Jerkov, nemate pravo na reč. Sad ću da vam objasnim. U članu 158. se kaže: „Ako više narodnih poslanika iz iste poslaničke grupe podnese amandmane koji su po sadržini istovetni, smatraće se da se radi o jednom istom amandmanu koji je podnelo više narodnih poslanika zajedno i primeniće se odredba iz stava 5. ovog člana.“

U stavu 5. se kaže: „Ako je jedan amandman zajedno podnelo više narodnih poslanika, pravo da obrazloži ovaj amandman u ime podnosilaca ima samo jedan od potpisanih narodnih poslanika, i to u trajanju do dva minuta“, što je iskoristila koleginica.

(Gordana Čomić: Nije to ovaj slučaj, sledeći je zajednički.)

Znači, razgovaram sa dva pravnik a i oni, izgleda, ne žele da pročitaju. „Ako više narodnih poslanika iz iste poslaničke grupe“ – da li jeste iz iste poslaničke grupe ili imate više poslaničkih grupa? – „podnese amandmane koji su po sadržini istovetni“ – svi glase 'briše se' – „smatraće se da se radi o jednom istom amandmanu koji je podnelo više narodnih poslanika zajedno i primeniće se odredba iz stava 5. ovog člana“.

U stavu 5. se kaže...

(Boško Obradović: Zašto vičete na koleginicu?)

Zato što ponavljam a neko ne čuje: „Ako je jedan amandman zajedno podnelo više narodnih poslanika, pravo da obrazlaže ovaj amandman u ime podnosioca ima samo jedan od potpisanih narodnih poslanika, i to u trajanju do dva minuta.“ Da li je to jasno?

(Aleksandra Jerkov: Još jednom, glasnije.)

Još jednom glasnije, ali nećemo u prenosu.

Na član 55. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, amandman predviđa potpuno drugačiju, odnosno precizniju formulaciju toga ko može da obavlja poslove upravljanja. Mi ih poveravamo isključivo profesionalnom upravniku koga postavlja stambena zajednica. Dakle, nema prinudnog upravljanja, nema postavljanja prinudnog upravnika od strane lokalne samouprave, već to isključivo mora ostati slobodno pravo stambene zajednice.

Nama je dosta totalitarnih režima koje smo imali u nekom prethodnom periodu. Građani Srbije su već uplašeni da će Aleksandar Vučić postati upravnik u svim našim zgradama u Srbiji, jer je istovremeno i predsednik Vlade, i koordinator službi bezbednosti, i ministar u svim ministarstvima, i predsednik svih opština, i gradonačelnik svih gradova. Postoji opravdana bojazan

...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, hajdemo o amandmanu

BOŠKO OBRADOVIĆ: Upravo smo želeli da ovim amandmanom, gospodine predsedavajući, sprečimo da lokalne samouprave postave Aleksandra Vučića za prinudnog profesionalnog upravnika u svim našim zgradama. Znači, mi to ne želimo, ne želimo da Aleksandar Vučić vlada našim životima i našim zgradama. Dosta je što je na svakoj televiziji svako veče, što iskače iz svakog frižidera, što prepada decu svuda i na svakom...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, u skladu sa Poslovnikom, zbog moje opomene da se vratite na temu, a to niste, izričem vam opomenu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Bravo, gospodine predsedavajući. Dakle, pominjanje Aleksandra Vučića je razlog da se dobije opomena u Narodnoj skupštini Republike Srbije?

PRESEDAVAJUĆI: Zato što u vašem amandmanu piše: „Poslovi upravljanja poveravaju se profesionalnom upravniku odlukom stambene zajednice.“ Da ste stavili – Aleksandru Vučiću, to bi imalo smisla, ovako nema smisla to što govorite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Objasnio sam vam.

PRESEDAVAJUĆI: Ne, niste objasnili.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Kako da stavimo, pa da dobijemo opomenu?

PRESEDAVAJUĆI: Niste objasnili. Vi ste govorili o nekoj televiziji.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Da li mogu ponovo da vam objasnim amandman?

PRESEDAVAJUĆI: Nemojte meni da objašnjavate.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Onda me pustite da govorim, ovo je moje vreme.

PRESEDAVAJUĆI: Govorite, ali o vašem amandmanu.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Pa govorim o amandmanu. Dakle, mi oduzimamo pravo lokalnoj samoupravi da postavlja prinudnog upravnika. Ne želimo da nam postave Aleksandra Vučića za prinudnog profesionalnog upravnika u svim našim zgradama. Veoma je jednostavna stvar. Znači, želimo to da sprečimo ovim amandmanom.

Ne mogu da verujem da ste mi dali opomenu zato što sam pomenuo ime Aleksandra Vučića. Dakle, verbalni delikt uvodite u Narodnu skupštinu Republike Srbije, da narodni poslanik opozicije ne sme da pomene ime predsednika Vlade. Da li shvatate, gospodine predsedavajući, šta vi radite?

Molim vas da to ubuduće ne činite i da povučete ovu opomenu. Verbalni delikt je odavno izbačen iz našeg zakonodavstva.

PRESEDAVAJUĆI: U skladu sa članom 109, gospodine Obradoviću, opomena se izriče narodnom poslaniku koji je prišao govornici bez dozvole predsednika Narodne skupštine (taj uslov nije ispunio), koji je govorio pre nego što je zatražio reč (ni to niste radili), koji, i pored upozorenja predsednika Narodne skupštine, govori o pitanju koje nije na dnevnom redu – taj uslov ste ispunili i sa tim da završimo.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

(Boško Obradović: Šta nije na dnevnom redu? Morate da objasnite šta nije na dnevnom redu.)

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom.

Što se tiče verbalnog delikta i bilo kakvog drugog grešenja, mislim da je definisano, kako beše, Poslovníkom Narodne skupštine, je l' tako, gospodine predsedavajući? Ali, to što nas dvojica to razumemo, a neko drugi ne razume, ne treba da vas čudi. Odavno smo mi utvrdili da je nekima strahovit napor, nepremostiva teškoća, da pročitaju tu knjigu za šest meseci, da pročitaju pa da vide šta tamo stoji. Između ostalog, šta verbalno, i ne samo verbalno, može, a šta ne može da se uradi i da se smatra korektnim. To sve tamo lepo piše. Sve lepo piše, treba čovek samo da pročita. Još jednom – ili ne može ili neće da shvati.

Što se tiče priče o amandmanu, na koju s pravom upućujete, gospodine predsedavajući, ni to me ne čudi, jer o tom amandmanu niti bi imalo

šta da se kaže, niti je čovek u stanju da oko njega satka priču u trajanju od dva minuta, a da se samog amandmana drži.

Šta je tamo pisalo? U slučaju da ne postoji konsenzus, da ne postoji dogovor između samih vlasnika, o tome se ne stara apsolutno niko. To onda nije ničije, nikoga nije briga, ničiji problem, svi smo mirni. I može lepo slobodno zgrada da se sruši, može balkon da padne, može prozor nekome na glavu. Koliko je o tome razmišljao onaj ko se opet malopre trudio da bude strašno glasan i da priča i o predsedniku Vlade, i o Srpskoj naprednoj stranci i o svemu osim o svojim fenomenalnim rešenjima, koliko je o tome mislio, koliko se tim problemima bavio – e, toliko je mislio i o svemu drugom i toliko se bavio bilo kojim problemom ove države i ovog društva stvarno.

Zašto ovo nije dobro, mislim da smo rekli mnogo puta. Totalitarni režimi, možda nije loša tema, samo nije za ovu sednicu, ali ako jednog dana bude bila tema, možemo da se bavimo njom zajedno i možda da počnemo baš od onih totalitarnih režima koji su njemu novac davali, pa da krenemo redom. Evo, to je predlog s moje strane. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Važno je da uvedemo red u održavanje stambenih objekata. Važno je da ukoliko ne izaberemo upravnika ili profesionalnog upravnika postoji mogućnost da lokalna samouprava ili jedinice lokalne samouprave pomognu, sve do trenutka dok se stanari ne budu dogovorili.

Ovo što sam slušala od poslanika koji govori o tome kako će neko da uvede prinudnu upravu u svim stambenim zgradama jeste tipičan način kako se koriste građani Srbije za političke kampanje, koje trenutno vodite. Stvarno mislim da bi se legendarni Živojin Mišić, koga sam pomenula, postideo kada bi znao ko koristi njegov moto.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću, nemate pravo na repliku. Možete po amandmanu.

(Boško Obradović: Kako nemam pravo?)

(Srđan Nogo: Kako nema pravo, direktno mu se obraćao?)

(Boško Obradović: Ministarka mi se direktno obraćala.)

Ali, ja znam šta radim.

Na naziv iznad člana 56. i član 56. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

(Srđan Nogo: Poslovnik.)

(Boško Obradović: Poslovnik! Poslovnik!)

Hoćete li da mi dozvolite da završim tekst? Znači, treba da zaustavim dah, da prestanem da živim, da dišem, zato što ste vi zatražili povredu Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, povreda Poslovnika.

SRĐAN NOGO: Gospodine Arsiću, član 104. Prethodni govornik, gospodin Orlić, direktno se obraćao Bošku Obradoviću, direktno ga je optuživao, iznosio razne optužbe, neosnovane, na račun Boška Obradovića.

Znam, gospodine Arsiću, da nema argumentacije u izlaganjima poslanika SNS, ali ne možete vi da ih štitate ne dozvoljavajući osnovno pravo koje daje Poslovnik narodnim poslanicima. Dajte nam naše pravo. Nemojte baš toliko da štitate, ima vas dovoljno, pa valjda možete argumentima da se suprotstavite.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, gospodin Orlić ni u jednom trenutku nije spomenuo gospodina Obradovića.

(Vladimir Orlić: Ja sam pričao o prijatelju Pernara.)

Šta sad? Tako da nema povrede Poslovnika u skladu sa članom 104.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče. Meni je žao što ministarka ne može o profesionalnim upravnicima da razgovara na ozbiljniji način osim da optužuje stranke koje su protiv uvođenja profesionalnih upravnika za nekakve buduće koalicije, zato što je to stvar koja je jako važna građanima. Treba da razgovaramo o tome koliko će uvođenje institucije profesionalnog upravnika da košta stanare u zgradama koje budu imale profesionalne upravnike. Mi iz Demokratske stranke verujemo da će to uglavnom biti sve zgrade i da će rezultat tog zakona biti da će se vrlo brzo pokazati da će čak i u onim zgradama koje u prvom momentu, prema ovom članu, uvedu profesionalnog upravnika njega morati da zameni profesionalni upravnik. Uvereni smo da će rezultat toga biti da će uglavnom sve zgrade imati profesionalne upravnike.

Hajde da pričamo koliko će to koštati građane. Hajde da pričamo o tome koja će biti ovlašćenja tih profesionalnih upravnika. Hajde da pričamo o tome na koji način ćemo profesionalne upravnike sprečiti da zloupotrebljavaju podatke koje će prikupljati od stanara i podstanara prema ovlašćenjima koja ste im u ovom zakonu dali. Hajde da pričamo o tome kako će ti profesionalni upravnici ne samo uhoditi stanare i njihove podatke davati ko zna kome, nego, kako vidimo kasnije u zakonu, imati ovlašćenja i da ulaze u tuđe stanove bez sudskog naloga, što je direktno suprotno Ustavu, gospođo Mihajlović.

Možete odmahivati glavom, tako piše u zakonu. Ako ste hteli da napišete nešto drugo, nije trebalo to da stavite u zakon tako kako ste stavili.

Umesto toga, vi niste u stanju da pričate o građanima, vi na jedan veoma neozbiljan način pričate o nekakvim koalicijama, političkim savezima. Znae šta? To nikoga ne interesuje. To možda interesuje vas, a verujte mi da građane mnogo više interesuje koliko će profesionalni upravnici da ih koštaju i šta će sve da rade u zgradama u kojima su upravnici.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Niti koga diskreditujem, niti koga optužujem, samo sam primetila, ali vidim da to vas jako boli što sam samo primetila, da postoje određene... hajde da se bolje izrazim, mogući, potencijalni politički savezi. To je skroz u redu.

Što se tiče profesionalnih upravnika, zbog svih ljudi koji nas gledaju, ne možete da kažete da će profesionalni upravnici da upadaju u stanove, da špijuniraju itd., jer to ne piše u zakonu, ni u jednom članu.

Sve institucije, i one institucije koje vi koristite kada vam zatreba, a to je Poverenik, vrlo jasno su rekle da je sve u skladu sa Ustavom i zakonom i da sa stanovišta tajnosti podataka i svega onoga o čemu smo pričali toliko dugo nemaju ni jednu jedinu primedbu.

Prema tome, kada ustanete da kažete, dajte nešto konkretno, dajte argument, činjenicu i pomozite da zakon bude bolji. Nemojte da govorite nešto što ne stoji, nemojte da plašite građane, nemojte da govorite neistine. Valjda je moje pravo, kao nekoga ko je predlagač ovog zakona, da kažem da to što govorite nije tačno. Ovlašćenja su jasno napisana u zakonu. Zato ovaj zakon i jeste detaljniji nego većina zakona koji se nekada predlažu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 56. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući. Poštovana potpredsednice, ovaj amandman pokazuje da ni predlagač ne piše savršene zakone i da može da se potkrade greška i pored, kako ste rekli, činjenice da je ovaj zakon jako dugo pisan, jako dugo bio na javnoj raspravi, i sve drugo. Napravljena je jedna greška u pogledu potrebne većine skupštine stanara za određivanje profesionalnog upravnika, koju smo mi uočili i svojom intervencijom ispravili.

Mnogo je zanimljivija ova druga intervencija koju smo izvršili i dobro je da ste je prihvatili. Ali, o podsvesnoj želji onoga ko je pisao ovaj zakon govori ovo rešenje vezano za profesionalnog upravnika, onako kako je to zamišljeno – govori se o funkciji, da profesionalni upravnik vrši funkciju pa se onda u nekom trenutku razrešava funkcije. Mislim da to govori o skrivenim namerama i onome što je bilo u glavi onoga ko je pisao ovaj zakon. Znam da to niste vi lično i ljudi iz vašeg ministarstva, ovaj predlog je došao iz Skupštine grada Beograda, na njihovu inicijativu. Oni imaju u glavi, kada ne ruše objekte po Beogradu noću, ideju o funkcionerima u svakoj zgradi, stranačkim naravno,

funkcionerima Srpske napredne stranke, koji u tim zgradama treba da obavljaju prevashodno posao stranačkih poverenika, komesara, kako god ih nazvali.

Naravno, drago mi je što ste prihvatili ovu intervenciju i tu reč „funkcija“ izbrisali iz zakona, jer posao profesionalnog upravnika nije funkcija, pa ne može neko biti razrešavan sa funkcije, kako je stajalo u Predlogu zakona.

Dobro je da govorimo o tome šta je namera ovog zakona i uvođenja profesionalnog upravnika. To će biti, siguran sam, ako se ovaj zakon bude sprovodio, ljudi koji će raditi u interesu Srpske napredne stranke tako što će ljude iz zgrada u kojima obavljaju posao prinudnih upravnika koristiti za partijske svrhe. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima ministar. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Zaista je nemoguće, kada je predsednik stranke Boris Tadić, koji je psiholog, da se i vi ne bavite nekom psihologijom pa razmišljate šta je u glavama nekih koji su radili vredno godinu i po dana na definisanju ovog zakona, a bilo je jedno deset javnih rasprava građana koji su prisustvovali tome i mnogih udruženja koja su davala svoje komentare. Ovo je neki novi pogled i neka nova dimenzija kako se definišu zakoni.

Ovaj zakon je, još jedanput podvlačim, vrlo jasno odredio kriterijume i napravio okvire. Napravio je tačno okvire do one granice koja je dovoljna da pričamo o jednoj održivosti, odnosno održavanju zgrada i o tome da vodimo računa o upravljanju zgradama. Ni milimetar iza toga.

Što se tiče zapošljavanja itd., o čemu vi pričate, ne, sve je javno i svi kriterijumi će biti javni. Pravilnik koji se bude napravio o tome kako i ko može da aplicira u opštinama za obuku da bude profesionalni upravnik, biće javan. Ništa neće biti ispod stola i ništa neće biti tajno.

PRESEDNIK: Na član 56. amandman su zajedno...

(Marko Đurišić: Replika.)

Dobro. Da, član 104. stav 3.

Na član 56. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Uvažena predsedavajuća, siguran sam da ćete povući opomenu koju mi je izrekao vaš kolega, potpredsednik, zbog verbalnog delikta, pominjanja Aleksandra Vučića. Ne sumnjam u vašu pravdoljubivost.

Dakle, stav 8. člana 56. čije brisanje tražimo ponovo pominje ono protiv čega smo, a to je tzv. organizator upravljanja zgradama ili, kako vi ovde tačno kažete – angažuju organizatora profesionalnog upravljanja. Još samo nedostaje da u ovom članu stoji da će SNS biti organizator profesionalnog upravljanja i postavljanja svih profesionalnih upravnika u svim našim zgradama. Taj detalj je izostavljen. Mislim da bi bilo mnogo poštenije da je i to rečeno i da građani Srbije znaju da će SNS postavljati, kao organizator profesionalnog upravljanja, prinudne profesionalne upravnike u sve naše zgrade.

Takođe, mislite da ste tim zaokruženim sistemom kontrole –vaš čovek na čelu Privredne komore Srbije, gospodin Marko Čadež, vaši ljudi na čelu lokalnih samouprava koje uvode prinudno upravljanje i postavljaju profesionalne prinude upravnike, pretpostavljam da će vaše biti i firme koje će biti organizatori profesionalnog upravljanja – na sjajan način zaokružili čitav sistem novog stranačkog zapošljavanja članova SNS-a.

To jeste lepo zamišljeno, to ne sporim. Naprotiv, kažem da ste sjajno zamislili novi sistem stranačkog zapošljavanja, ali upozoravam vas na sledeće: uredite prvo u svojoj kući, u Vladi Republike Srbije, kojoj ste povećali budžet, gde niste ukinuli državne agencije (što ste obećali pre izbora), njih 150 koje su nepotrebne i troše narodne pare, uredite platne razrede, uredite sve ono što niste uredili za pet godina vaše vlasti, a onda nam se javite da uređujete naše zgrade. To bi bilo pošteno, gospođo ministarka. Uredite prvo u svojoj kući.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da ste pročitali zakon, a niste, onda biste, recimo, videli da se ukida Agencija za socijalno stanovanje i da će kompletna delatnost socijalnog stanovanja biti koncentrisana u samom ministarstvu. To je prva stvar koju biste videli.

Ali, da kažem šta ste vi u stvari želeli vašim amandmanom. Vi ste želeli da se profesionalni upravnik plaća direktno, a to znači sledeće – da mu date gotovinu na ruke ili na njegov račun i da onda niko živi ne može da prati tokove novca. To ste vi ovim amandmanom rekli. To dosta liči na Radulovićeve amandmane, ali svejedno. Znači, to ste želeli da uradite.

Mi ne kažemo tako, mi hoćemo da pratimo tokove novca zato što ne želimo da nam raste siva ekonomija. Nismo mogli da prihvatimo amandman koji ste dali. A ja verujem da vi niste razumeli tačno kakav ste amandman dali, jer ne biste nikada, valjda, tako nešto predložili.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDNIK: Replika ili hoćete da pričate o amandmanu?

(Marko Đurišić: A ja nemam?)

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća. Ponovo dokazujete pravdoljubivost o kojoj sam govorio.

Pod broj jedan, tačno je, želimo da sprečimo dodatno usložnjavanje administracije koju ovim organizujete. Znači, ne samo da stavljate prinudnog profesionalnog upravnika koji će biti postavljen u naše zgrade, nego uvodite i organizatore profesionalnog upravljanja, pa sad ne plaćamo samo profesionalnog upravnika koga nam namećete nego i organizatore profesionalnog upravljanja. Dakle, dupli namet za građane Srbije. Vrlo pažljivo sam čitao zakon.

Samo, morate da se suočite sa kritikom opozicije da ovim uvodite duple dodatne namete građanima: ne plaćamo samo prinudnog profesionalnog upravnika (koga ćete nam vi nametnuti), nego plaćamo i organizatora profesionalnog upravljanja, preko koga idu sredstva za isplaćivanje profesionalnog upravnika.

Izvinite, zašto nam onemogućavate da mi u svojim zgradama plaćamo koga mi hoćemo za upravljanje našim zgradama? Nećemo vašeg prinudnog profesionalnog upravnika, hoćemo onoga koga mi hoćemo, i da ga plaćamo kako mi hoćemo. Dakle, upravo to želimo – stambena zajednica direktno plaća svog upravnika. Ne treba nam posrednik. Ne treba nam dodatna birokratija, ne treba nam dodatna administracija. Ne treba nam dupli namet. Ne treba nam novi trošak za građane Srbije i stanare u zgradama.

Ovim amandmanom pokušavamo to da sprečimo, da nema dodatnih troškova za građane Srbije. Već ste ih opteretili smanjenjem plata i penzija, već ste ih opteretili povećanjem poreza, akciza i taksi. Nemojte sad da ih dodatno opterećujete duplim nametima i troškovima za profesionalno, prinudno upravljanje našim zgradama koje organizuju vaši organizatori profesionalnog upravljanja i vaši prinudni profesionalni upravnici koje će Srpska napredna stranka zaposliti.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Izvinjavam se, prvo Vladimir Orlić. Niste приметили.

(Marko Đurišić: Ko sad vodi sednicu?)

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Jasno je potpuno, dame i gospodo, šta je najviše zbolelo u prethodnih desetak minuta onoga ko je repliku ponovo izazvao, i to dva puta uzastopno. Biće da je to opomena koju je dobio. A zašto ga je to zbolelo? Koliko ja imam izgrađen utisak o određenim ljudima ovde, izgleda, samo iz jednog jedinog razloga – onog koji se tiče mogućnosti da ga ta opomena košta kroz platu. Dakle, od nekih ovde apsolutno ne očekujem bilo kakvo osećanje neprijatnosti, a kamoli srama, zbog toga što su kao narodni poslanici zaradili opomenu ponašajući se nečasno. Uopšte ne verujem da ti ljudi razumeju šta bi ta reč mogla da znači. Jedino što može da ih dodirne, da ih iz koloseka izbací, to je pitanje da li će to da ih košta. Činjenica je da hoće. Koštaće mnoge ovde, i prilike da uopšte budu narodni poslanici, pa i te plate za koju se toliko brinu.

Nije gospođa ministar slučajno pomenula njihovu sličnost sa nekim drugima – i jedni i drugi su isključivo neki internet pokret i organizacije koje postoje na društvenim mrežama i nigde više. Niko ih na ulici video nije. Verovatno dele i ljubav prema skupštinskom restoranu, u kom se, kako beše, lepo i rado ruča.

Sve je to sad pod velikim znakom pitanja s obzirom na to da, ne pokazujući ništa u Narodnoj skupštini, ne daju razloge ljudima da za njih glasaju. Ne pokazuju ništa, kada nisu u stanju da nakon nekoliko dana rasprave razumeju – nikakve prinude po pitanju upravnika nema tamo gde postoji dogovor i sloga samih stanara. Koliko god delovalo čudno, ja mislim da su deca predškolskog

uzrasta, gledajući ovaj prenos, do sada tu rečenicu konstatovala i shvatila njeno značenje. Nekima ovde, izgleda, ona i dalje predstavlja nepremostivu teškoću.

Suvišno je onda da očekujem da taj neko zna i kako se kreće ukupan broj zaposlenih u javnom sektoru u ovoj zemlji iz godine u godinu, da zna kojim se zakonima bavila ova Narodna skupština, na primer, u januaru ili februaru. Ali, utešna vest u celoj priči, dame i gospodo, glasi, i time završavam, gospodine predsedavajući – i kad ne budu u Narodnoj skupštini, živeće i dalje na Fejsbuku i moći će da se snimaju, baš kao što i danas rade. To im niko neće oduzeti. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu?

Reč ima narodni poslanik Katarina Rakić.

KATARINA RAKIĆ: Zahvaljujem. Zaista sam oduševljena kako neki u svemu i svuda vide Srpsku naprednu stranku. Apsolutno to ne vidim kao problem, ali kao problem vidim nešto što ovde pokušavamo da objasnimo već nedelju dana, a neki i dalje to ne razumeju. Nemam problem da oni to ne razumeju, ali imam problem da to ponavljaju više puta građanima Srbije, a da to nije tako.

Upravo zbog toga što je izrečeno, ponovo ću objasniti šta je suština ovog zakona. Suština ovog zakona jeste da na jedan izuzetno precizan i jasan način uvede red. Pre svega, da pozove građane da u svojim zgradama imaju slogu. Ako imaju slogu, onda sami između sebe izaberu upravnika zgrade. Ukoliko ne mogu da se dogovore da to bude jedan od njih, onda angažuju profesionalnog upravnika sa liste. Znači, ne izmišljaju nekog ko im dolazi sa strane. Ne, čoveka sa licencom, čoveka koga će svi dogovorno plaćati, ali, prosto, žele da to neko radi profesionalno ili ne mogu da se dogovore pa to bude čovek koji će to profesionalno raditi.

Prinudna uprava uvodi se samo u trenutku kada se stanari zgrade ne mogu dogovoriti ni da to bude jedan od njih ni da to bude neko koga će oni sami profesionalno angažovati, pa im lokalna samouprava dodeljuje sa te iste liste, koju svi možemo da vidimo. Zaista ne vidim šta je tu problem. Takođe, ovim zakonom nije predviđeno koliko će trajati prinudna uprava; ona može trajati jedan dan, jedan sat, pola sata, dva meseca, dve godine, prosto, dok se građani, stanari ne dogovore.

Vraćamo se opet na ono što sam na početku rekla – jeste da je prvenstveno cilj ovog zakona da dovede slogu u naše zgrade, slogu između stanara, a ne da uvede haos. Ne znam gde ste vi to videli i pročitali da sada na ovakav način to interpretirate. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Očigledno različito čitamo zakon predlagač zakona i mi koji treba da damo amandmane na njega, i to je najveći problem. Iznova i iznova nam objašnjavate jedno te isto – da ćete da uvedete slogu, da ćete

uvesti red. Evo, vi to vidite tako. Ja lično to vidim, kao i Poslanička grupa Dosta je bilo, kao novu pljačku i kontrolu građana.

Stalno nam objašnjavate razliku između prinudnog upravnika, upravnika i profesionalnog upravnika...

(Predsedavajući: Hoćete li da se vratite na amandman, kolegice Pavlović?)

Hoću da se vratim na isti način kao što se kolegica vratila. Stalno nas vraćate u osnovnu školu, a uredno smo završili sve škole. Nemojte nam iz početka objašnjavati jedno te isto. Znači, nemate elemente da nam to objasnite, nemate broj stambenih zajednica. Imate broj stanova u objašnjenju, i to presek od 2002. do 2011. godine. Šta se desilo u ovih pet godina?

(Predsedavajući: Kolegice Pavlović, hoćete li da mi kažete o kom amandmanu govorite, možda ja ne znam? Recite koji amandman je u pitanju.)

O istom amandmanu o kojem je kolegica pričala pre mene. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolegica ne zna da se radi o amandmanu na član 56.

Reč ima narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem. Izuzetno je važno, da bismo radili ono za šta smo plaćeni i izabrani, da diskutujemo tačno o amandmanima koje imamo ispred sebe. Dakle, nismo mi ovde zabave radi i radi nas, nego smo ovde zbog građana koji očekuju da saznaju šta je suština ovog zakona. Juče i danas imamo pravu priliku, raspravljajući konkretno o amandmanima, da im objasnimo šta je suština ovog zakona.

Predlagač je podneo amandman, očigledno, reda radi. On ne želi da govori o amandmanu, već svakodnevnim ponavljanjem da će neko da zapošljava stranačke aktiviste ili članove Srpske napredne stranke želi da to prosto uđe u uši građanima kao neka neverovatna opasnost po njihov mir, kućni red, čišćenje stepenica, menjanje sijalica.

(Marko Đurišić: Da li je to po amandmanu?)

Jeste, po amandmanu.

Molila bih poslanike da ne viču kada neko pokušava da običnom građaninu u Novom Sadu objasni šta će se to strašno desiti usvajanjem zakona, odnosno odbijanjem ovog amandmana, koji nema baš nikakvu suštinu. Znači, neki strašni ljudi će doći, menjaće sijalice, čistiće stepenište, vodiće računa da li su ispred zgrade kontejneri ispražnjeni ili imamo haos.

Evo, navešću vam primer zašto je bitno da ovo bude baš ovako uređeno kako je u skladu s članom 56, jedan običan primer iz običnog života moje zgrade. Jedno vreme smo imali predsednika kućnog saveta, koji je bio komšija, kako je to još 1945. godine, od Tita, uređeno pa ništa nismo menjali. Komšija je odlučio da više ne može da se suoči sa tim problemima, dao je ostavku i mi smo ostali bez predsednika kućnog saveta, a neko mora to da radi. Pritom, oduvek, otkako znam za sebe, mi smo plaćali predsednike kućnog saveta

i deo naknade išao je njima. Dobro jutro onima koji to nisu doživeli, možda žive u kućama ili nekim sredinama gde ne postoje zgrade. To nije greh, ali se raspitajte kod nas koji živimo u običnim stambenim zgradama.

Šta smo uradili? Ministarka je navela pozitivan primer Novog Sada. Morali smo da imamo predsednika kućnog saveta, morali smo da imamo savet našeg ulaza i zgrade. Onda smo uzeli firmu. Prezadovoljni smo kako to firma u ime svih nas radi, a plaćamo ih nešto malo manje nego što smo plaćali tog komšiju koji je do sada radio, jer su oni na tržištu, konkurencija su. Izabrali smo firmu koja nam izgleda dobro, mladi ljudi rade tamo, nekako su se organizovali, uzeli su iz sveta taj dobar primer. Mi očigledno nećemo morati da, po članu 56, dajemo upravljanje profesionalnom upravniku, jer ova deca, ovi mladi ljudi dobro rade svoj posao.

Mi se samo njima obraćamo, više se ne raspravljamo međusobno kao komšije ko će šta da uradi. Meni je curila voda od komšije iznad, nisam mogla da nađem tog predsednika kućnog saveta jer je bio na moru. A sada profesionalca mogu da nađem kad god hoću, zovem ga u ponoć, zovem ga u dva.

Više se ne svađamo kada je buka u stanovima, jer ne radimo to sami, ne kucamo komšijama na vrata; to radi šef te firme koga su oni odredili, određenu ličnost u toj firmi, u ime svih nas. Divno živimo, pijemo kafu, javljamo se jedni drugima, nemamo više nikakvih međusobnih sukoba. Povremeno se okupimo zajedno sa njima i raspravimo šta bi to moglo da bude još bolje u zgradi. Pre nekoliko meseci smo se dogovorili da fasadu okrećimo posle dužeg niza godina.

To je dobro. Srpska napredna stranka uopšte nema čega da se stidi. Imamo dobar, moderan, evropski zakon pred nama. Dajte, nemojte da se bojite stalno promena. Nemojte da se bojite toga što će neko umesto nas da radi svoj posao i nešto da zaradi. U čemu je problem? Pa, nismo ni mi ovde altruisti koji dolaze tako. Svako u ovoj državi, svuda u svetu hoće da osnuje neku firmu malu, nešto da radi, nešto da zaradi, a da mi konzumenti tih usluga budemo jako zadovoljni. To je suština koju hoće da čuje običan čovek; neće on da čuje – zapošljavacete članove Srpske napredne stranke.

Koliko znam, predlagači amandmana tvrde da su popularniji, da ih narod više voli. Možda će biti izbora, ne znam, ali po lokalnim samoupravama stalno su izbori. Znači oni će pobediti, imaju većinu građana Srbije iza sebe, pa po njihovoj logici, kako predlagač obrazlaže ovaj amandman, svi će članovi Dveri biti ovde zaposleni. Nemamo ništa protiv, to su građani Srbije.

Prema tome, oni će naći taj posao, ali nije suština u tome. Suština je u tome da uredimo naše zgrade, da uredimo mesta stanovanja, da počnemo da ličimo na sav pristojan svet koji nas okružuje. Eto, mislim da je moja komšinica razumela da ne treba da ne spava noću jer će doći neki zli ljudi u njenu zgradu, nego može mirno i dalje da me zove na kafu ujutru jer će biti sve u redu. Praktično, ništa se neće promeniti u odnosu na ono što mi već primenjujemo, samo bez ovog zakona. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Predsedavajući, smatram da je povređen član 106 – govornik može da govori samo o temi. Ne znam, u amandmanu se kaže da se u članu 56. stav 8. briše, a da stav 9. postaje stav 8, menja se i glasi, pa sledi neki tekst koji nema nikakve veze sa komšinicom sa kojom se pije kafa, sa uređenjem fasade tamo gde živi poslanica Gojković, pošto se u tom svojstvu obratila, na toj zgradi se uređuje fasada, ko ima koliko glasova na izborima... Znači, ništa od toga nema veze s ovim amandmanom.

Vi ste pre deset minuta kolegi Obradoviću, na osnovu člana 109 – iskoristili ste onaj deo kada govornik ne govori o temi iako je opomenut od predsednika – dali opomenu. Sada ste sve vreme gledali u nekom drugom pravcu kako ne biste opomenuli poslanicu Gojković, koja nije govorila o temi dnevnog reda i amandmanu o kome se raspravlja, nego o svemu drugom. Onda, naravno, niste mogli ni da je kaznite, jer prvo ste morali da je opomenete.

Ovo je pravi primer dvostrukih aršina koji postoje ovde od početka ovog saziva, a postojali su, nažalost, i ranije. Nadao sam se da će nešto da se promeni. Jedino što sam siguran jeste da će se promeniti posle narednih izbora, jer vi više nećete voditi ovu skupštinu i nećete biti u prilici da pravite razliku između poslanika pozicije i opozicije. Mislim da je stvarno sramotno ovo što ste sada uradili. Ignorovali ste to što se poslanica Gojković ni jednom jedinom rečju nije osvrnula na amandman koji je podnet i o kome se raspravlja; došla je ovde da ispriča svoju priču životnu, i to je u redu. I, tako je počela jučerašnja rasprava o amandmanima. Ali, molim vas da se tako ponašate prema svakom poslaniku koji ovde govori. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Đurišiću, kolegica Maja Gojković je bila i te kako u temi, jer ako pročitate član 56. i deo za koji se traži da se menja, tačno je opisala koji je posao profesionalnog upravnika i kako prima naknadu, i svoja životna iskustva prenela, objasnila na ovom zakonu. Očigledno je vama problem kada se argumentima vaše diskusije stavljaju kao besmislene, onda idete na povredu Poslovnika da biste argument obesmislili. Prihvatam da je to način političke borbe, ali budite sigurni da ćemo da odgovorimo na to.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate pravo, gospodine Obradoviću, na repliku.

(Srđan Nogo: Pomenula je Dveri.)

Koleginica Maja Gojković je rekla da će Dveri jednog dana na nekim izborima da pobede. Da li je to nešto uvredljivo? Nije.

Po Poslovniku narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Član 103. ste povredili, jer poslanik Đurišić nije uopšte govorio o povredi člana koji je naveo. Mislim da je 106. rekao, mislim 106. Ništa nije rekao o 106. A član 103. znači da on nema pravo na repliku. On je replicirao, sve vreme je želeo građanima Srbije da protumači moje reči koje su bile vrlo jasne.

Mene običan građanin Srbije sasvim dobro razume, poštovani predsedavajući, nije potrebno da me poslanik Đurišić tumači. Ja ne znam zaista, predsedniče, da govorim tako misaono, umno, intelektualno, kao što govore ovih dana predlagači amandmana. Ne znam da govorim o strahovima građana Srbije, o nadama, znam da govorim o ličnom iskustvu. Vrlo jasno sam rekla, predsedniče, da će ovi ljudi koji već uređuju moj ulaz i moju zgradu sada samo dobiti licencu i nastaviti da rade svoj posao. Ali, ne znam, nisam toliko intelektualna, fina, prefinjena, ne umem da govorim u maglama i ne umem da svaki dan ponavljam neistinu da će to raditi članovi jedne partije. Samo sam rekla da će to uskoro, po tome, raditi članovi neke druge partije.

A čula sam i dobacivanja. Dakle, član 27, molim vas, predsedniče, neću se javljati, vi vodite ovu sednicu. Neko traži da vi i ja više ne vodimo ove sednice. Razgovaraćemo o tome kada bude amandman o Deda Mrazu na sledeći zakon. Mislim da je preuranjeno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Gojković.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika?

MAJA GOJKOVIĆ: Ne, zato što smatram da ne možete vi baš da znate šta će izgovoriti govornik.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice.

Po amandmanu, narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala. Ne razumem koji su to obični i neobični građani Srbije, ali sam shvatila da kolegica Gojković živi u „legolendu“, što zaista nema veze s realnim životom u Srbiji. „Legolend“, to je ono „lego“ kockice i to, pa se naprave idealni uslovi, svi pevaju i cveće svuda. Međutim, realnost u Srbiji je potpuno drugačija.

Ne znam da li ste skoro išli po Srbiji, ali mi znamo da svi mi poslanici treba posle svojim komšijama da objasnimo – šta? Stambeni fond, niko ne zna kako izgleda, u vrlo lošem je stanju, i ovaj zakon bi trebalo to da sredi. Međutim, potpuno će drugo biti. Pritom je rečeno – što je šteta da profesionalni upravnici nešto i zarade? Pa, to nešto što će profesionalni upravnici da zarade mi pokušavamo da saznamo sve vreme. To nešto, koliko će biti profesionalnih upravnika, pokušavamo da saznamo sve vreme. Naravno da ne možemo da saznamo kad ne znamo koliko će biti stambenih zajednica, a samim tim ne možemo da saznamo ni koliko će biti bilo kojih upravnika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Ne treba mi pravo na repliku, ja ću o amandmanu. Nema potrebe da zloupotrebljavamo Poslovnik pa da stalno ovde repliciram.

PRESEDAVAJUĆI: Rečeno je da živite u „legolendu“, zato. U redu.

MAJA GOJKOVIĆ: Ja ću kroz amandman da objasnim poslanici, kao običnoj građanki, kako Novi Sad nije nikakav „legolend“. Novi Sad je pristojno uređen grad, koji se trudi da neke nove stvari svaki put usvoji, jer žele lepo i pristojno da žive, tako da je to zaista jedan dobar primer. Želim da se zahvalim i ministarki što je navela Novi Sad kao jedan od gradova koji nisu savršeni ali teže ka tome da lepo i pristojno živimo i da nam zgrade budu čiste, da ne bauljamo po hodnicima kada su nam sijalice doživele svoj kratki vek. Jednostavno, želimo da imamo profesionalnog menadžera koji će upravljati zgradama; preko 50% zgrada u Novom Sadu već uveliko ima privatne firme koje zamenjuju prevaziđene predsednike kućnog saveta.

Da, Novi Sad zaista nije „legolend“, to je jedna igračka koju možete da porušite i napravite kako hoćete, pa onda rušite itd., a mi smo rušenje imali pre nekoliko godina i, nadam se, više nikada.

Živim u Novom Sadu, koji je prestonica kulture 2021. godine, prestonica mladih 2019. godine. Vama želim, uvažena poslanice, da živite u tako pristojnom i lepo uređenom gradu. Ne znam gde živite, ne znam odakle ste, ali kada budete usvojili ovaj zakon, komšije će vam biti zahvalne što će biti reda u njihovim ulazima.

Ako hoćete, objašnjavajući ove amandmane zašto smo za ili protiv, najbolje da fotografišemo kako nam sada izgledaju kuće, zgrade, naša okolina. Onda će neko od nas možda i prestati da bude toliko protiv, protiv samo zato što je to iz Vlade Republike Srbije, premijera Aleksandra Vučića i ministarke Zorane Mihajlović. Pa dobro, potpišite vi neki dobar zakon, mi ćemo podržati ovako nešto, u svakom slučaju, bez obzira na to ko će da predloži.

Ne možemo da usvojimo amandman, jer ovaj zakon potpuno gubi smisao ako ga usvojimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 56. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 57. i član 57. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Ovim članom zakon postaje još zanimljiviji i još čudnovatiji. Dakle, do sada smo se upoznali sa terminom upravnika, koji bi trebalo da bude neko ko je, pretpostavljam, do sada bio predsednik skupštine stanara i ubuduće će raditi besplatno ogroman posao, za koji će profesionalni upravnik, koji je drugi termin, biti plaćen. Sada imamo novi termin, a to je prinudni upravnik, koji će doći u zgradu u situaciji kada stanari ne mogu da se dogovore ni oko podnošenja prijave za registraciju, ni oko toga ko će biti upravnik, ni oko toga da li će biti upravnika ili profesionalnog upravnika. Znači, to su stanari koji ne mogu ni oko čega da se dogovore. Onda će da dođe

neko koga će da imenuje opština ili grad, ko će sa njima, koji ne mogu ni oko čega da se dogovore, da se dogovori oko svega.

Molim vas, objasnite mi, gospođo Mihajlović, kako će ta nepoznata osoba koja će doći u zgradu u kojoj stanari ni oko čega ne mogu da se dogovore da se sa tim ljudima dogovori oko bilo čega. Kako će to da funkcioniše? Kako će ona njima da nametne ove silne obaveze koje imaju? Kako će oni saradivati s tom osobom? Kako će ona prikupiti sve te silne podatke koje profesionalni upravnici treba da prikupljaju o stanarima, čemu se inače strašno protivimo? Kako će ona bilo koga naterati da da ugovor o zakupu sa eventualnim podstanarima, da ih obaveštava o svim onim stvarima, kako će voditi evidencije koje svi oni treba da vode? Ili će to biti dodatni troškovi građana Srbije, koji više ne mogu da snose sve ono što vi njima namećete da plaćaju?

Zato je meni žao što vi ne razgovarate ozbiljno o ovom zakonu, jer je ovo jako važno za građane. Molim vas, recite nam kako će prinudni upravnik da se dogovori sa stanarima koji ni oko čega ne mogu da se dogovore.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme, koleginice Jerkov. Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Katarina Rakić. Izvolite.

KATARINA RAKIĆ: Zahvaljujem. Drago mi je što napredujemo, jedan deo zakona smo sad razumeli, a jedan deo i dalje ne razumemo.

Što se tiče prinudne uprave koja će se uvesti u zgrade ukoliko nema sloge stanara i dogovora među stanarima da to bude neko ko je profesionalno zaposlen, svakako neće doći – neko. Još jednom ponavljam, ovaj zakon jasno i detaljno precizira svaki pojam. To što vi tako razmišljate, to je vaš problem. Ja ću vam sad pojasniti, ali ponavljam, drago mi je da ste bar onaj prvi deo razumeli, da ste ga sad ponovili i da bar za toliko napredujemo.

Što se tiče nekoga ko će doći kao prinudni upravnik, koga će neko dovesti, ne, neće biti „neko“, niti će ga neko dovesti, nego će doći licencirani profesionalni upravnik, sa liste koju će voditi Privredna komora Srbije, a taj neko ko će ga izabrati sa te liste biće lokalna samouprava. Sve to lepo piše i ja ću ponoviti koliko to bude trebalo. Ako treba, i nacrtaću ovde za neke koji na takav način to razumeju.

Takođe, neće taj čovek raditi ništa osim onoga što mu je po licenci dozvoljeno da radi. Koliko će on biti upravnik, odnosno prinudni upravnik u toj zgradi, to će odlučiti sami stanari, odnosno to će odlučiti sloga tih stanara. Znači, ovaj zakon upravo na to tera – da se dogovore. S druge strane, i ne moraju. Ukoliko im se dopadne kako radi taj koga im je dodelila opštinska uprava, odnosno jedinica lokalne samouprave, može on ostati upravnik u toj zgradi duže vreme.

Nadam se da ste sada razumeli i ovaj drugi deo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 57. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Ivan Kostić, Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Evo člana koji dokazuje da smo u pravu sve što govorimo. Već naziv član 57. kaže jasno: „Prinudna uprava“. Dakle, da li je sada svima, svim građanima Srbije jasno da vi želite da uvedete prinudnu upravu u sve naše zgrade u Srbiji?

Veoma mi se dopalo izlaganje kolegice Maje Gojković koje je, mislim, govorilo poprilično u prilog našim amandmanima, a obrazloženju i zašto, jer govori upravo o ovom članu i ovom amandmanu.

Dakle, nije sporno, slažemo se s vama da treba da se uvede red u naše zgrade. To nije sporno, to niko ne spori, ali postavlja se pitanje kako. Mogu lokalne samouprave, kao što je učinjeno u Novom Sadu, različitim merama da motivišu stanare u stambenoj zajednici da uredi funkcionisanje svoje stambene zajednice, bez ovog zakona. To je potvrdila Maja Gojković, rekla je – evo, mi u Novom Sadu bez ovog zakona uredili smo sve. Znači, može!

Šta je sporno? Sporno je vaše nametanje organizatora prinudnog upravljanja, prinudni profesionalni upravnik, novi nameti na građane Srbije. Prinudni karakter svega toga je sporan. Znači, mi ne izaberemo, kao stambena zajednica, prinudnog ili bilo kog drugog upravnika; vi nam namećete preko lokalne samouprave licenciranog prinudnog profesionalnog upravnika, koji je naravno član Srpske napredne stranke, to se valjda podrazumeva.

Šta je ovde problem? Nametanje, prinudna uprava, prinudno stanje.

Niste uredili stvari u Vladi, niste ukinuli nepotrebne državne agencije, niste sredili stanje tamo za šta ste nadležni, gospođo ministarka, a hoćete u našim zgradama da uređujete. Opravdano građani Srbije imaju veliki strah da se kao prinudni profesionalni upravnici ne pojave fantomi iz Savamale i upadnu sa fantomkama u sve naše zgrade i stanove.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Maja Gojković. Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Ma kakva replika, samo po amandmanu. Znači, da bih objasnila kolegi, da bih objasnila ljudima koji žive u Čačku – ne treba ništa da se bojite, i sada srećemo nepoznate ljude po gradu koji nam čiste zgrade, ulice, koji donose, odnose đubre, kontejnere, kreče. Građani Srbije i ja ne poznajemo lično te ljude. Znači, nema straha.

Kažete da se neko boji u Čačku. Čačani su vrlo hrabri ljudi, odlučni ljudi. Kada budu videli tog prinudnog upravnika, neće umreti od straha, tako da tu nema nikakve bojazni. Ne zastupate vi čitav Čačak, srećom, tako da ćete vrlo mali broj ljudi uveriti, odnosno poslanik koji je podneo amandman, da nečega treba da se boje. Treba da se boje samo reda, koji nisu bili u stanju sami da sprovedu.

O tome se radi u članu 57, koji vi... Najlakše vam je, da ne bi čitali čitav amandman, da brišete čitav član. To je najlakše. Znači, tu se kaže... Znači šta je prinudna uprava? Prinudna uprava je nešto što se uvodi samo ako nešto ne

funkcioniše. Znači, ako sve funkcionije, nema prinudne uprave. Ne znam kako drugačije da objasnim uvaženom poslaniku. Ako je to uopšte podneto.

Onda ta prinudna uprava, upravnik, taj strašni čovek ili žena, radi prijavu za upis stambene jedinice, ne znam, bira novog upravnika itd. Ko zove tog upravnika i kako se postavlja upravnik? Ako pozove vlasnik posebnog dela, neke stambene jedinice. Ne dolazi strašni čika sam. Znači, mora da ga pozove neko od stanara, onaj najhrabriji, koji nema taj strah od nepoznatog čoveka zvanog prinudni upravnik, ili inspektor, koji se takođe ne boji tog čoveka.

Vrlo je jednostavno, ako imate želju da razvežete strašan strah kod dela građana Čačka, da im to objasnite na ovaj način. Samo na taj način.

Hvala vam što se slažete sa mnom da Srbija treba da bude uređena. Zato nemojte da brišete ovaj zakon, nego se pridružite ovome, pridružite se edukaciji građana, jer od 1945. godine nismo uspeli sami. Nismo uspeli sami. Hajde da napravimo izložbu kako izgledaju naši gradovi, naše ulice, naše zgrade, većinom. Hajde da budemo jednom iskreni prema sebi. Tamo gde nema sloge, gde nema dogovora, dolazi prinudna uprava. Tako se uvode prinudne uprave i u lokalne samouprave – kada se svi mi isvađamo.

Nemojte da podstičemo naše građane da ne budu kao ljudi u nekim evropskim zemljama, gde nema potrebe da se svađamo, to će neko u naše ime da uradi, neki profesionalac koji samo radi svoj posao. Da li ću ga poznavati ili ga neću poznavati, mene to uopšte ne interesuje. Stvarno ne znam ljude koji ulaze i izlaze iz moje zgrade. Nisam paranoična.

Ali ako ne možemo mi nešto da uradimo, onda će inspektori, ili jedan od stanara koji nije zadovoljan, pozvati, napisati podnesak, dve-tri rečenice i odlučiće se o tome da je potrebna prinudna uprava da odradi neke osnovne mere.

Hvala vam. Znači, ne možemo da prihvatimo ovo – član 57. briše se. Kad bi se izbrisalo, svi mi ovde bili bismo za ostanak haosa i lošeg stanja u upravljanju zgradama u Srbiji. Prema tome, ne možemo da prihvatimo ovo.

PRESEDAVAJUĆI: Možete po amandmanu, kolega Obradoviću, nemate pravo na repliku.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, uvažena koleginica Maja Gojković je priznala ključnu stvar koju ponavljam – da je Novi Sad regulisao materiju uređenja stanovanja bez ovoga zakona o prinudnoj upravi. Dakle, to je moguće. Nisu naše zgrade vlasništvo Vlade Republike Srbije, ni lokalne samouprave, nego nas stanara u stambenoj zajednici. Nama niko ne može da upada kao prinudni profesionalni upravnik i niko ne može da nam uvodi nikakvu prinudnu upravu. Niko ne može da nam daje dodatne troškove i namete. Niko ne može da nam nametne organizatora prinudnog upravljanja. Niko ne može članove SNS-a, kao licencirane prinudne profesionalne upravnike, da nam nameće u našim zgradama.

Mi Čačani se ničega ne bojimo. To smo dokazali na izborima kada smo pobedili SNS na devet biračkih mesta i osvojili 25% glasova. Dakle,

nemamo mi taj problem da se plašimo vas i vaših prinudnih profesionalnih upravnika. Ali, da vi dobijete u našim zgradama vaše špijune, e, te neće moći.

Veoma je važno ovo što je rekla koleginica Maja Gojković. Moguće je urediti naše stanovanje bez prinudne uprave određenim stimulativnim merama lokalnih samouprava koje će urediti tu oblast. Ako je tačno da je tako u Novom Sadu, svaka čast, hajmo taj novosadski primer u sve gradove i opštine. Ako nije tačno, onda Maja Gojković ne govori istinu. Ali, ako je tačno, hajmo taj primer Novog Sada u sve gradove i opštine, da bez prinudne uprave uredimo funkcionisanje svih naših zgrada.

Dakle, o tome vam govorimo. Ne možete vi naše zgrade tretirati kao vlasništvo Srpske napredne stranke, Vlade Srbije, lokalne samouprave. To su naše zgrade, nisu vaše. Mi smo stambena zajednica. Niko nama ne može da uvodi prinudnu upravu. Mi ćemo da uređujemo svoju zgradu.

(Predsedavajući: Molim vas, kolega Obradoviću, pričajte o amandmanu.)

Amandman je – briše se član 57, uvođenje prinudne uprave. Nema ga. Ne može. Ne damo. To su naše zgrade, naše vlasništvo, naše upravljanje. Ne možete vi iz Srpske napredne stranke da upravljate našim zgradama. Veoma je jednostavno obrazloženje, da li treba da ponovim još jednom, gospodine predsedavajući?

(Predsedavajući: Ponovite.)

Ako je bilo moguće urediti Novi Sad bez prinudne uprave, moguće je urediti čitavu Srbiju bez prinudne uprave. Samo se pozivam na argumentaciju Maje Gojković i ne vidim šta je tu sporno.

PREDSEDAVAJUĆI: Možda vam ništa neće biti sporno ako pogledate film „Balkanski špijun“. Toplo vam preporučujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Maja Gojković. Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Kolegi nema pomoći, neće da razume uopšte. Znači, govorila sam o Novom Sadu, tamo gde nije bilo mogućnosti da se složimo i dogovorimo da to radi neko od nas. Jednostavno, 21. vek, ljudi su jako zauzeti; došli smo u škripac, nije imao ko da popravlja, da vrši popravke, zove majstore itd., koji su takođe nepoznata lica, nemam pojma ko mi ulazi, popravlja grejanje, bojler kada se pokvari i tako dalje. Možda se u manjim sredinama svi znaju pa znate ko je ko, ali u većim ne.

Uvaženom kolegi da kažem, nije tako samo u Novom Sadu. Bila sam podstanar do pre nekoliko meseci na Novom Beogradu, i u toj zgradi su već primenili odredbe ovog zakona i angažovali privatnu firmu. Tako to funkcioniše ovde.

Da vam kažem nešto, prvo, prinudni upravnik ne upada, otključaćete mu vrata. Drugo, nema potrebe za prinudnim upravnikom, poslaniče, molim vas, samo malo se zamislite. Prinudna uprava znači da nešto ne funkcioniše. Ništa od te vaše sloge ako vam treba prinudni upravnik. Ovo je samo odredba zakona, član 57. predviđa – kada vi u toj vašoj idili prestanete da

se slažete, onda neko zove prinudnog upravnika. I, gle čuda, u članu piše da će to uraditi baš neko od vas, od komšija. Prema tome, niko ne upada sa ulice, nema pojma da li živite u slozi ili ne živite u slozi.

Jednostavno, vi znate šta je suština ovog zakona. Vi znate šta piše u članu 57. Ubeđena sam da ste dovoljno intelektualni, inače vas ne bi izabrali ovde, da shvatate ovaj zakon. Ali ste i dovoljno intelektualni da hoćete da širite strah među običnim svetom.

(Boško Obradović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

Po Poslovniku, narodni poslanik Marija Janjušević.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Predsedavajući, ukazujem na povredu Poslovnika, član 107. stav 2: „Na sednici Narodne skupštine nije dozvoljeno neposredno obraćanje narodnog poslanika...“. Niste opomenuli koleginicu narodnu poslanicu Maju Gojković, koja je očigledno zaboravila da ne sedi na mestu predsedavajućeg pa se poslaniku Bošku Obradoviću obratila direktno.

Mislim da će svima biti lakše da ovaj veliki posao koji je pred nama i ove važne teme za naše građane uradimo kako treba i do kraja, ukoliko vi budete imali iste aršine prema svima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice, imam iste aršine prema svima.

(Marija Janjušević: Kaže – poslaniče.)

Nije to bilo direktno obraćanje. Ako neko spomene nekome ime i prezime ...

(Marija Janjušević: Zar nije direktno?)

Kome je to rekla? Možda je meni rekla. Ja nisam poslanik?

Reč ima narodni poslanik Borisav Kovačević.

(Marija Janjušević: Niste me pitali da li želim da se Skupština izjasni u danu za glasanje.)

Da li želite da se u danu za glasanje Narodna skupština izjasni?

(Da.)

Izjasniće se.

Izvolite, kolega Kovačeviću.

BORISAV KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Mnogo smo se, čini mi se, zapetljali danas i raspravljamo posebno o pitanju prinudne uprave, prinudnog upravnika, polazeći od pretpostavki, da ne kažem ružnih.

Ne vidim da je ovaj zakon, pa ni u ovom segmentu prinudne uprave, prinudnog upravnika, ništa drugo do izvanredan podstrek stanarima, žiteljima stambenih zgrada da učine napor i nateraju sebe na slogu, da izaberu sami svog upravnika.

Živim u zgradi sa 163 stana. To je ogromna zgrada, kakvih ima na stotine hiljada u Beogradu. Hoćemo li dozvoliti situaciju kakva je u mojoj zgradi? Postoji od 1978. godine i sada stanari ne mogu nikako da se slože da izaberu upravnika, zgrada stoji na milost i nemilost. Imamo li prava, pitam savest našu, poslanika ovde, da dozvolimo da ogromna imovina u tim zgradama

propada i ne odredimo nikoga u ovoj državi, u ovom društvu da mora brinuti i spasavati od propadanja tu imovinu, ako stanari nisu dovoljno savesni ili su nesložni?

Ovaj zakon ima samo tu intenciju. Ova bojazan koja se izražava sve vreme, da će jedna stranka koja je sada na vlasti (ili sutra druga) nametnuti svoje upravnike itd., ne postoji, po meni. Ne postoji zbog toga što ako se dođe u situaciju da u zgradi ne mogu da se slože i izaberu upravnika zgrade, pa dođe pretnja prinudne uprave, to samo može naterati te ljude da se prizovu pameti, izaberu među sobom upravnika i upravljaju zgradom.

Ali, ukazujem na još nešto: i kada imamo svog upravnika u zgradi, a ne prinudnog, mislim da je ovaj zakon te intencije i pokazao, svejedno lokalna samouprava, neko mora nadzirati da li se dobro održava zgrada, jer upravnik koga smo mi izabrali nije garancija da će se adekvatno održavati i čuvati imovina. Zbog toga ne vidim nikakav strah od prinudne uprave. Ona je samo krajnja mera kada ne može ni na jedan drugi način da se čuva ta opšta imovina.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovana potpredsednice Vlade, poštovana ministarko sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, mislim da je više puta veoma dobro objašnjen ovaj amandman, i u smislu praktične primene i u smislu da se nije zaratilo i da niko ne osvaja ničije zgrade, već da želimo da pomognemo ljudima, da ih rasteretimo. Ali ovde ima, izgleda, dobrih političkih zalogaja, sa nekom jeftinom demagogijom da će neko nekome upadati u zgrade i raditi šta im se već pričinjava.

Stalno insistiranje na tome da će ovi ljudi biti SNS-ova vojska ili šta god, nema drugog objašnjenja nego da ti ljudi koji nas optužuju za to polaze od sebe. Dakle, autoprojekcija je čudo.

Vezano za angažovanje profesionalnih upravnika, mislim da nije korektno da ovima koji kritikuju nekada trebaju profesionalni upravnici, a nekada ne. Dakle, ovde je jasno precizirano: kada nam trebaju, angažujemo ih.

A oni koji nas kritikuju, tačnije podnosioci ovog amandmana, u svojoj čuvenoj humanitarnoj akciji posle izbora „Daj svoj glas za našeg cenzusa spas“ angažovali su profesionalnog stečajnog upravnika da ih malo pogura da pređu cenzus. Znači, nekad profesionalni upravnici trebaju, a nekada ne trebaju. Odlučite se za jedno.

PREDSEDNIK: Na član 57. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Iako je ministarka ovde govorila o godinu i po dana rasprave i rada na ovom zakonu i, ne znam, deset ili koliko javnih rasprava, neke stvari su se ovde očigledno potkrale. Ponovo smo tražili brisanje naziva „funkcija“ za obavljanje posla profesionalnog upravnika i dobro je da je Vlada to prihvatila. Ali, ponavljam, to dolazi iz namere predlagača koji je pisao ovakav zakon – to jeste bila Skupština grada Beograda, koja se više puta hvalila kako je inicirala donošenje jednog ovakvog zakona – i te fiks-ideje da u svakoj zgradi postoji lice, funkcioner SNS-a, koje treba (kao što je to rekao predsedavajući, da se setimo filma „Balkanski špijun“) verovatno da glumi špijuna koji će nekoj službi, u ovom slučaju službi SNS-a, dojavljivati šta građani rade, koji su njihovi problemi, da li imaju stanare, da li im je došao neki prijatelj iz unutrašnjosti i slično.

(Predsednik: Hoćemo li sad na amandman koji vam je usvojen?)

Pa, ja govorim o životnom iskustvu, kao i vi.

(Predsednik: A imate špijuna u zgradi?)

Pa, evo, pustite mene da ja u ovih 30 sekundi završim to.

Znači, činjenica je da ovaj zakon i ovi članovi imaju nameru da uvedu prinudnog upravnika i da će to da košta građane. Kao što ste vi pričali o vašem iskustvu, jedino ste zaboravili (ili nam niste rekli) koliko to vas košta sada, evo, ja isto imam iskustvo da podelim.

(Predsednik: Dvesta dinara mesečno.)

Umesto 500 dinara, koliko je bilo ranije, od kad smo dobili profesionalnog upravnika mi plaćamo 1.200. Ja sam srećan što tako plaćam, jer se sad neke stvari rešavaju, ali to košta.

I ono što ste vi govorili da ćete isprazniti ovim zakonom dalje novčanike građana Srbije...

PREDSEDNİK: Hvala. Vreme vam je prošlo.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Pravo na repliku, gospođu predsednice, ali opet svega jedna rečenica, nema potrebe.

Ovo što smo malopre čuli ne samo da je apsolutno bilo na liniji onoga ko je fasciniran „Balkanskim špijunom“, pa se i sam ponaša kao karakter odatle, ovo je potpuno u duhu čoveka koji, po sopstvenom priznanju datom juče, nije ni pročitao ovaj zakon, ni ovaj ni bilo koji drugi iz ovog seta zakona, pa tako treba i razumeti sve što ima da kaže. Hvala.

(Marko Đurišić: Replika.)

PREDSEDNİK: Ne, nije rekao ko. Ja i predsedavajući, prethodni, fascinirani smo filmom „Balkanski špijun“. Vi niste rekli da ste vi fascinirani.

Na član 57. amandman ...

(Marko Đurišić: Replika.)

Pa nemate vremena.

Na član 57. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.
Da li Dušan Pavlović želi da govori? Ne. Zahvaljujem.

Na glavu IV, naziv člana 58. i član 58. amandman je podnela
Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Kao i za sve druge članove, amandmanom predlažem da se briše jer
smatram da ovaj zakon neće biti primenjen.

Zahvalna sam kolegama koje su učestvovala, zato što su dale
argumentaciju. Ta ideja da nanošenjem sloge uvedete red, to neće da radi. Neće
da radi. Žao mi je što se nanošenje sloge ovde meša sa disciplinom i motivacijom
ljudi da samo disciplinom i svešću o cilju, i za hitne intervencije, i za tekuće
održavanje i za investiciono održavanje, misle o svojoj lokalnoj zajednici.

Mi imamo, ponavljam, banalan nesporazum, ali nepremostiv. Sloga
se ne može naneti, ona se gradi dijalogom u kojem definišete šta vam je cilj ovde,
u kojem ne govorite o blagoslovenom rešenju da ministar nadležan za poslove
stanovanja bliže određuje vrstu, obim i dinamiku delatnosti iz stava 1. ovog člana
koji govori o hitnim intervencijama, tekućem održavanju i investicionom
održavanju.

Znam da će Ministarstvo, odnosno ministarka, potpisati najnačelniji
mogući akt za upravnike iz skupština zajednica, profesionalne upravnike i
prinudne upravnike. Ali, kad polako izgovorite tu rečenicu, onda ćete razumeti s
koliko kognitivnih disonanci mi pričamo ovde o jednom strašno važnom zakonu i
s kolikom lakoćom ne razumemo razliku između discipline i pokornosti.
Pokornost se realizuje strahom. Strah ne donosi rezultat. Disciplina se realizuje
motivacijom. Da bi ljudi bili motivisani da promene svoje ponašanje kada je
lokalna sredina u pitanju, odredbe ovog zakona moraju izgledati drugačije.
Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala. Na član 58. amandman je podneo Dušan
Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Poštovani građani Srbije, u
ovom članu utvrđuje se nadležnost ministarstva, odnosno ministra za održavanje
zgrada. Pročitaću ukratko član. Radi se o hitnim intervencijama, tekućem
održavanju i investicionom održavanju. Onda se kaže u stavu 2. da „ministar
nadležan za poslove stanovanja bliže određuje vrstu, obim i dinamiku aktivnosti
iz stava 1“. Dakle, ministar se bavi hitnim intervencijama, ministar se bavi
tekućim održavanjem zgrada, ministar se bavi investicionim održavanjem. Da li
je to možda previše posla za jednog ministra, odnosno jedno ministarstvo?

Predložio sam da se ovaj stav 2. gde se utvrđuje nadležnost
ministra, odnosno ministarstva briše, zbog toga što mislim da nije u redu da se
ministarstvo bavi ovim pitanjem. Ove stvari treba prepustiti zgradama, tj.
stambenim jedinicama. One same odlučuju kako će da rešavaju ova pitanja.

Pogledajte šta se kaže u stavu 3: „Unapređenje svojstava zgrade ili
dela zgrade jesu aktivnosti kojima se poboljšavaju energetska ili druga

svojstva...“. Dakle, ministarstvo će sada moći da obavezuje zgrade da rade neke stvari za koje, recimo, zgrade nemaju para, da uvode energetska efikasnost, da podižu kredit da bi uveli energetska efikasnost. Zna, ovo je nametanje nerazumnih troškova ljudima koji možda nemaju novca za to.

Molim vas, nemojte da dajete ministarstvu ovakve vrste ovlašćenja. Ovo nema nikakvog smisla. Ako je slobodno organizovanje, kako vi sve vreme tvrdite, ne treba ni ministar niti bilo ko drugi da se petlja u održavanje zgrade. To nije stvar nadležnog ministarstva. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 58. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Poslaničke grupe DS i zajedno poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Slično kao poslanik Dušan Pavlović, predlažemo brisanje poslednja dva stava člana 58. koji govori o zaista nerealnim nadležnostima ministarstva kada su u pitanju hitne intervencije, tekuće održavanje i investiciono održavanje. Mislimo da ministarstvo nema potrebe, nema nadležnosti, nema mogućnosti, nema kapaciteta, nema vremena, u krajnjem, da se bavi ovim stvarima. Mislimo da će to zaista izazvati dodatne troškove stanarima, kojima ovaj zakon već nameće troškove.

Posebno nas brine izjava gradskog menadžera Grada Beograda Gorana Vesića, koju smo citirali u raspravi u načelu, koji je ustvrdio u kojim slučajevima će se, recimo, skupštini stanara (bivšoj), sadašnjoj stambenoj zajednici, naložiti da sredi fasadu, pa je naveo – ukoliko je nebezbedna ili ukoliko je, jednostavno, ružna. Znači, ukoliko je nekome fasada zgrade jednostavno ružna, prema rečima Gorana Vesića, stanari zgrade će morati da plate popravku te fasade. To u zakonu ne piše. Mi smo vas zamolili da nam objasnite da li to znači da gospodin Vesić nije rekao istinu kada je o tome govorio ili nije razumeo zakon, o čemu se radi.

Prosto, neprihvatljivo je da namećete nove i nove finansijske obaveze ljudima, sve pod izgovorom da se, tobož, uvodi nekakav red u zgradama. Ne uvodi se nikakav red. Uvode se profesionalni upravnici, mi mislimo članovi Srpske napredne stranke, koje će građani morati da plaćaju svojim smanjenim platama i penzijama, koji će zauzvrat prikupljati nekakve podatke o njima, voditi evidencije i, kako vidimo, nalagati im da sređuju fasade ...

PREDSIEDNIK: Hvala, vreme.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodin Dušan Pavlović, uvaženi kolega iz pokreta Dosta je bilo, nije razumeo šta je intencija ovog zakona. Nije shvatio da je bila obaveza da ministarka uvede rodnu ravnopravnost kroz ovu tačku člana 28. Konkretno, mi imamo supermena u Vladi Republike Srbije, ali nemamo supervumen.

(Predsednik: Član 58.)

Tako je, 58.

(Predsednik: Hitne intervencije, tekuće održavanje i investicije.)

Upravo to, gospođo predsedavajuća. Mi imamo supermena u Vladi Republike Srbije, ali nemamo supervumen. Sada se uvodi i supervumen.

(Predsednik: Hitne intervencije, tekuće održavanje i investiciono održavanje.)

Da vam pojasnim: ministar nadležan za poslove stanovanja bliže određuje vrstu, obim i dinamiku aktivnosti na hitnim intervencijama, tekućem održavanju, investicionom održavanju, kao i način sačinjavanja programa održavanja zgrada. Dakle, gospođa Zorana Mihajlović, ako se usvoji ovakav poguban i neverovatan član 58. ovog zakona, počće da uređuje sve naše zgrade. Ja razumem da ona želi da zameni Vučića na mestu predsednika Vlade Republike Srbije i da bude supervumen umesto supermena, ali ovo nije realno, ovo nije normalno.

PREDSIEDNIK: A šta znači supervumen, nisam baš sa engleskim...?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, to vam je ono kad glumite da sve znate, možete, umete, a nemate pojma. Otprilike, to je u prevodu.

Dakle, nemoguće je da ministar uređuje naše zgrade. Nemoguće je da se ministar bavi hitnim intervencijama. Hoćete li vi, gospođo Mihajlović, da dođete u moju zgradu ako postoji neki problem s grejanjem, nisam razumeo, ili kanalizacijom? Ili šta? Razumem da će vaš profesionalni prinudni upravnik da upadne u moju zgradu i evidentira ko glasa za SNS, a ko ne glasa, taj deo sam razumeo.

PREDSIEDNIK: Poslaniče, hajdemo o amandmanima. Nemam više ni trunke tolerancije prema želji da pričate o svemu i svaćemu. Znači, o amandmanima.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dobro. Dakle, da li je profesor doktor Zorana Mihajlović, profesor uvaženog fakulteta Megatrend, zaista supervumen?

PREDSIEDNIK: Hvala vam, poslaniče. Ne mogu da dozvolim da pričamo makar šta. Znači, ako tražite da se briše konkretan član, imamo još par meseci da naučite šta znači konkretan član. Hvala vam puno.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala vam, gospođo predsednice. Vi znate da mi uvek gledamo da se odnosimo ozbiljno prema vremenu Narodne skupštine, pa ni ovaj put neće biti potrebe da ovo bude puno predviđeno vreme za repliku. Ponajmanje imamo želju da izlazimo u susret besmislenim i ispraznim pričama koje neko inicira, jer, nažalost, nije u stanju ništa bolje od toga.

Ovo je bilo interesantno i vredno je komentara možda samo u dva detalja. Prvo, da konstatujemo da se neko, osim toga što vidi sebe kao aktera filma „Balkanski špijun“ (pritom mislim na poslanika Čvorovića), izgleda izdaje i za vrstu ljubitelja i poznavaoца stripa. Može se čak reći da tu ima smisla. Prepoznajem određene likove, strip-junake svaki put kada se taj neko javi, ustane i štogod kaže.

Mislim da nije loše primetiti i da definicije i preciznost Narodnoj skupštini zaista jesu potrebne, gode joj i znače i doprinose kvalitetu rasprave. Pošto je neko objašnjavao neki karakter, tipa ličnost koja se pravi da svašta zna a u stvari ne zna apsolutno ništa, ne bi bilo loše to definisati. Mislim da svako ko pogleda snimak ove današnje sednice, pa premota na dva minuta i dve sekunde pre početka ovog mog izlaganja, naredna dva minuta i dve sekunde može da vidi kako po definiciji izgleda lice koje se pravi da nešto zna, a u stvari ne zna ništa pod milim bogom. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Jesam li to ja? Ne? Pošto sam pre dvadeset sekundi bila ja.

(Vladimir Orlić: Ne.)

Reč ima narodni poslanik Katarina Rakić. Izvolite.

KATARINA RAKIĆ: Zahvaljujem.

Sad sam prosto fascinirana ponovnim i ponovnim napadima na žene. Zaista, dokle više?

(Predsednik: Molim vas, samo po amandmanu.)

Evo, po amandmanu će biti, ali moram da kažem da ima nas koje zaista ne bežimo, nećemo pobeći i svakako ćemo uzvratiti, pa možete naći neke druge argumente da se borite s nama. Bar, kada napišete „briše se“, dajte obrazloženje kako biste voleli da piše to što želite da se briše, osim što napadate žene. Kažem, dosta je više bilo, zaista. Ima nas koje vas se ne plašimo nimalo.

(Boško Obradović: Replika.)

PREDSEDNIK: Nema replike o supervumen, o super ne znam ni ja šta, ne dozvoljavam. Tako glasi odredba člana na koji ću se pozvati. Znači, neću da danas diskutujemo o glupostima.

Na član 58. amandmana su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Želja je bila da malo popravimo ovaj član i da možda najveću nelogičnost, kako je predloženo Predlogom zakona, da ministar određuje vrstu, obim i dinamiku aktivnosti, vezano za hitne intervencije, izbrišemo. Naravno, potpuno je nerealno da ministar određuje dinamiku, vrstu i obim aktivnosti ako negde pukne kanalizaciona cev. Šta, da stane sve, da ljudi čekaju da ministar ili ministarka, supermen ili superžena, dođu i vide koja je to dinamika i obim radova koji treba da se preduzmu da bi se taj kvar sanirao? Dobro je što je Vlada prihvatila ovaj amandman, koji jeste jednim delom brisanje, ali samo jednog dela člana.

Želim da kažem, pošto vidim da postoje stalno kritike o tome ko kakve amandmane piše i da li se zakoni čitaju ili ne – naša poslanička grupa je na ovaj zakon o stanovanju dala 54 amandmana, Vlada je prihvatila 17. Znači da smo zakon pročitali, napisali veliki broj amandmana, koji nisu „briše se“, nego su određene izmene. Vlada ih je prihvatila, i posle godinu i po dana rada videla da neke stvari mogu i bolje. Ali, mi smo za ovaj zakon imali osam plus šest dana...

(Predsednik: Hoćete li biti ljubazni, o amandmanu?)

... Imali smo petnaest dana da se spremimo. Za druge zakone nemamo tri dana i onda imate amandmane o Deda Mrazu... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Potpuno vas razumem, ali nije na ovaj zakon. Razgovaraćemo o Deda Mrazu kada bude sledeći zakon.

(Marko Đurišić: Nećemo razgovarati.)

Hoćemo.

(Marko Đurišić: Nemojte me prekidati. Ne oduzimajte mi reč.)

Ne želite da govorite o amandmanu, nego želite da sumirate i date završnu reč. (Narodni poslanik Marko Đurišić dobacuje.)

Ne. Znači, sami priznajete da negirate da ja odlučujem ili bilo koji predsedavajući o replici. Hvala.

Na naziv iznad člana 59. i član 59. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Izvolite.

(Marko Đurišić: Sram te bilo.)

Hvala vam, poslaniče. Drago mi je da vas nikada nije sramota, barem u ovom sazivu. Drago mi je što nemate taj osećaj. Ja imam povremeno, sve češće.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Trenutni tok događaja oko promena zakona ide u prilog ideji da se svi članovi brišu, zato što je prihvaćen amandman... Bilo bi dobro da narodni poslanici koji bezrezervno podržavaju ovaj zakon pročitaju koje amandmane je prihvatila Vlada. Znači, prihvaćen je amandman na prethodni član 58. o hitnim intervencijama, da tu ne može da propisuje ministar. Ostaje član 59, koji govori o hitnim intervencijama.

Možete da kažete da je dovoljno da stoji u zakonu, nema veze, a možemo i da razumemo da sada imamo dilemu. Dok nismo izbrisali da ministar radi, što je trebalo da se briše, ovaj član je imao smisla. Kada smo izbrisali da to radi ministar, ko će da radi za hitne intervencije bliže propisivanje uslova? Narodni poslanici dobacuju: „Predsednik Vlade“, što smatram neozbiljnim dobacivanjem. Molim da me ne ometate u obrazlaganju amandmana.

Dakle, to se dešava kada imamo zakon koji... Slažem se, radili su ljudi u Beogradu, bio je već jednom odbijen, prošao javnu raspravu, sve mu se desilo što je moglo da mu se desi. Nije dovoljno, zato što suštinu onoga što ove odredbe menjaju nismo razjasnili. Zato nam se ovo dešava.

Dobro je što ministarka prihvata amandmane, ali ću da iznesem svoju dilemu. Mislim, nije problem ne prihvatiti moj amandman, nikada o tome ne govorim, nego da s Odborom vidite da li vi nemate dilemu – ako ministar više ne može hitne intervencije, šta Odbor da radi ili ne radi?

PREDSIEDNIK: Na naziv iznad člana 60. i član 60. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Na naziv iznad člana 61. i član 61. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Na član 61. amandman je podnela Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala. Ovaj član 61. smatram jednim od najnepravednijih članova ovoga zakona. Šta predviđa član 61? U stavu 2. kaže – u cilju sprečavanja nastanka štetnih posledica, jedinica lokalne samouprave može odlukom da utvrdi urbanističke zone ili blokove za koje se propisuje obaveza izvršenja određenih aktivnosti u održavanju zgrade.

Šta to u praksi znači? To znači da će biti formirane urbanističke zone, odnosno blokovi, za koje ne znamo na osnovu kojih kriterijuma će se formirati, i da ćemo imati različite troškove za tekuće održavanje objekata, u zavisnosti od zone. To zapravo na mala vrata uvodi getoizaciju grada, dovodi do sledeće mogućnosti: da osiromašeni građani koji žive u centralnim gradskim zonama neće moći da izdrže tu obavezu pa će se seliti u rubne delove grada.

Smatram da je ovo veoma dalekosežna, to sam i u načelu rekla, i kontroverzna politička odluka, i da to nijedna vlast sebi ne bi smela da dozvoli. Kao takva, zahteva širu i veoma transparentnu društvenu debatu, a pre svega ekonomsku i socijalnu analizu efekata. Zapravo, doći ćemo do prinudnih migracija. Postoji cela oblast, sociologija grada, koja se bavi tom problematikom, i to bi trebalo ispoštovati.

Sledeći stav koji je sporan jeste stav 3, gde se predviđa da ta ista lokalna samouprava može da diktira izgled fasade i zabrani promene spoljnog izgleda. To je sasvim u redu, međutim, juče smo konstatovali da na zgradi Vlade imamo klima-uređaje, spoljne jedinice, na vidnim delovima fasade, a ovde, u ovom objektu nemamo zadovoljavajući energetska pasoš. Kada država nema mogućnosti da plati te troškove, kako onda to očekujete od veoma osiromašenih građana? Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala. Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Hvala. Poslanici Srpske radikalne stranke su pripremili tridesetak amandmana na ovaj predlog zakona, ali, nažalost, zbog činjenice da je skinuta hitnost sa ovog zakona, naši amandmani nisu razmatrani.

Ovaj član 61. nekako se čini najboljim za to da se obrazloži suština i ovog amandmana. Pre svega, mislim na amandman Gordane Čomić, koja je predložila da se briše ovaj član, kao i još neki članovi ovoga zakona. I mi smo bili u tom razmišljanju da li da se sve ovo briše ili da pokušamo amandmanima da doteramo taj zakon. Žao mi je, mislim da bi naši amandmani koliko-toliko od

ovog predloga zakona napravili prihvatljiv zakon, jer ovako zaista nije prihvatljiv.

Ceo zakon, ovaj član, rasprava o amandmanima i ovom amandmanu neodoljivo podsećaju na period kada smo (skoro sve poslaničke grupe, dve nisu bile u tom sazivu) raspravljali o uvođenju izvršitelja i o uvođenju komunalne inspekcije. Tada je većinu u Skupštini imala Demokratska stranka i svi smo ih tada optuživali ili skretali pažnju da će svi izvršitelji i svi komunalni inspektori biti zapravo aktivisti Demokratske stranke i da neće biti nikakve koristi od uvođenja tih novih institucija, naprotiv, da će to biti loše za građane Srbije. I, zaista se tako i desilo. Oni su se branili na isti način kako se danas brani Napredna stranka od tvrdnji da će svi prinudni upravnici biti aktivisti Napredne stranke. Naravno, ispostavilo se da smo svi mi koji smo to tada tvrdili bili u pravu, kao što će se ispostaviti i sada.

Istina, sada i predstavnici Demokratske stranke imaju mnogo primedaba i na izvršitelje i na komunalne inspektore, ne pojedinačno nego generalno, upravo na te institucije koje su sami uveli u pravni život Republike Srbije. Mi srpski radikali smo se tada protivili, kao što se i sada protivimo uvođenju ove novine, ne zato što nama smetaju inovacije u bilo kojoj oblasti, već zato što jednostavno nema potrebe da se na ovaj način građanima nameće nečije mišljenje.

To nečije mišljenje će građane da košta, to jeste činjenica. Treći stav člana 61. govori o tome da jedinica lokalne samouprave može svojom odlukom da propiše obavezu održavanja spoljnog izgleda fasade i zabranu promene spoljnog izgleda (postavljanje klima-uređaja na vidljivom delu zgrade i slično).

U svakom slučaju, radi se o spoljnom izgledu zgrade. Jedinica lokalne samouprave će, umesto da odredi, opredeli određena sredstva da se uredi fasade, verovatno da sređuje fasade u nekim centralnim delovima, gde je lepo da se slikaju predstavnici Vlade. A onda će nekom tamo upravniku, tom prinudnom, koji će biti nametnut, pasti na pamet... Neće mu pasti na pamet, nego će napraviti dogovor s nekim ko radi fasade, pa će onda da kaže da treba promeniti fasadu jer nešto ne izgleda lepo. Onda će da napravi posao, verovatno će i sam imati koristi od toga.

Onda se postavlja pitanje šta će biti sa građanima, sa stanarima koji ne mogu... Ljudi, da li ste vi svesni da građani Srbije jedva plaćaju i redovne komunalne račune, ako uopšte mogu da ih plaćaju? Niko nema ništa protiv uređenih fasada, ali probajte vi da odvojite neka sredstva, kada kažem vi mislim na Vladu Republike Srbije, pa vi sređujte fasadu. Nemojte da terate da prinudni upravnici uzimaju kredite od poslovnih banaka i da te kredite vraća – ko? Kako će ljudi, vlasnici tih stanova vraćati te kredite?

Postavlja se još jedno značajno pitanje – da li ste vi malo pretresali fondove? U fond za stanovanje su se decenijama izdvajala određena sredstva, od otkupa stanova, koji su u početku bili po pristojnim cenama, kasnije su te cene

došle do vrlo niskog nivoa, ali su postojali nekakvi fondovi. Šta se s tim desilo? Da li je nekada nekome palo na pamet da malo pročešlja, da vidimo gde su te pare?

Najlakše je da se traži od građana Srbije, a građani Srbije, vidite i sami, nisu u stanju da plaćaju struju. Zar bi sebi neko dozvolio da mu se iseče struja, da nema sijalicu, ne može da uključi u kući, ako bi mogao da plati? Nemaju ljudi da plaćaju i okanite se ove budalaštine i ovog, još jednog, nameta.

Kaže u ovom članu 61, opština, lokalna samouprava će određivati koliko će se plaćati taj prinudni upravnik. Izvinite, opština će da kaže da treba svako da plaća 300 dinara po stanu, recimo; onda pet vlasnika stanova neće hteti, neće moći, neće plaćati u svakom slučaju, pa će onima koji plaćaju to da se poveća i opet će biti isti problem kakav postoji kada sami stanari biraju predsednika kućnog saveta ili skupštine zgrade, kako god da se zove, nije ni važno. Uvek postoji jedna grupa, uvek je to manji broj stanara koji ne prihvataju odluke većine, ali se funkcioniše uredno i bez toga. Ako mislite da će ovo što pokušavate da nametnete nešto promeniti u pozitivnom smislu, verujte, neće.

I, verujte da se ljudi jako plaše ovog zakona. Koliko god vi upozoravali – nemojte da plašite itd., nije narod neuk, građani čuju, vide, pročitaju, nisu spremni da daju, da plaćaju još i nekog upravnika. Pogotovo nisu spremni da plaćaju rate kredita koji će neko u njihovo ime i bez njihovog pitanja da uzme. Nisu spremni da sređuju fasadu samo zato što se boja ne uklapa sa ostalim zgradama, a to zaključi neko koga ćete vi postaviti.

Ponavljam ono sa početka – kao što su nekada demokrate za izvršitelje i komunalne inspektore zapošljavale svoje aktiviste, koji su se, naravno, promenom vlasti začas preokrenuli i uzeli nove članske karte, tako ćete, sasvim izvesno, i vi uraditi sada uvođenjem ovih prinudnih upravnika zgrada. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala vama.

Na član 61. amandman je podneo poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Takođe na istu temu, po istom ovom članu zakona. Meni je ceo član sporan. Mislim da ceo član treba da se briše zbog toga što omogućava jedinicama lokalne samouprave da nameću stambenim jedinicama, zgradama obaveze kako zgrade treba da izgledaju, šta treba da rade u pogledu investicionog ili tekućeg održavanja. Ovo je potpuno suludo.

Pogledajte šta kaže stav 3. za koji sam predložio da se briše: „Jedinica lokalne samouprave može odlukom da propiše obavezu održavanja spoljnog izgleda zgrade (fasade) i zabranu promene spoljnog izgleda...“. Da li vi zaista mislite da je ovo Nemačka ili Švajcarska pa da tako mogu da se stanarima jedne zgrade nameću troškovi promene spoljnog izgleda zgrade?

Predložio sam amandman kojim se ovaj stav 3. menja tako da jedinica lokalne samouprave može odlukom da propiše zabranu promene spoljnog izgleda, recimo da se stavljaju klima-uređaji itd., i to jedino pod uslovom ako je zgrada zaštićena zakonom kao kulturno dobro. To je najdalje

dokle država može da ide. Sve što se odnosi na promenu izgleda zgrade ne može se nametati ljudima u ovakvoj ekonomskoj situaciji u kojoj momentalno živimo. Ako opština ili država misli da izgled zgrade treba da se upodobi nekom konceptu estetike, onda država sama mora to da finansira. Ne može se siromašnim građanima nametati ovakva vrsta obaveze. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, kolega Pavloviću.

Na član 61. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, ministarka, voleo bih da saslušate ovaj amandman. Vidite da na ovaj član ima najviše amandmana, član je vrlo komplikovan. Mislim da možemo da dođemo do rešenja ukoliko bi se prihvatio ovaj amandman.

Suštinski, vi predlažete određivanje zona i blokova u kojima lokalna samouprava, dakle država, može da propiše neko posebno uređenje i u kojima, što je vrlo interesantno, država može da sufinansira uređenje fasada, a u onim zonama ili blokovima koje ne propiše ne može da sufinansira uređenje fasada ili bilo koju drugu vrstu uređenja. Mislim da je to diskriminacija. Mislim da treba da izbacimo urbanističke zone, nema potrebe za zonama. Ako postoji opasnost da će nastupiti šteta za građane zato što se ne održava neka fasada, onda opština, odnosno grad treba da ima mogućnost da na to reaguje na celoj svojoj teritoriji, bez obzira na zone i blokove.

Druga stvar koja je vrlo bitna, to je da se utvrde kriterijumi kada će država sufinansirati, a kada neće sufinansirati. Ovako kako ste odredili zone i blokove, a mi smo svi svesni u kakvom vremenu i kakvom društvu živimo, nama izgleda da će Srpska napredna stranka, koja je na vlasti uglavnom u lokalnim samoupravama, određivati zone tamo gde su njeni glasači i finansirati fasade tamo gde su njeni glasači, a svi drugi građani neće imati priliku da dobiju to sufinansiranje. To će se završiti tako. Nemojte praviti u ovom zakonu podlogu za manipulaciju.

Mislim da ne treba lokalna samouprava nikakve pravilnike da donosi, da Ministarstvo treba da donese pravila.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Konstantinoviću.

Na član 61. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući. Dame i gospodo narodni poslanici, šta konkretno za građane znači ovaj zakon?

Konkretno znači da ćete, ako živite u zgradi, dobiti prinudnog upravnika od strane SNS-a, kojeg ćete vi građani, sa smanjenim platama i penzijama, finansirati.

S druge strane, to znači da će lokalna samouprava imati mogućnost za bespovratno sufinansiranje. Ko određuje koje će se zgrade sufinansirati? Po kom kriterijumu? Ili će SNS sufinansirati samo one zgrade gde SNS dobija podršku?

Nadam se da ćete prihvatiti bar neki amandman opozicije. Ovaj zakon je loš. Ovaj zakon je loš zato što još dublje zavlačite ruku u džepove ionako osiromašenih građana Srbije kojima ste smanjili plate i penzije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 61. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, upravo se član 61, stavovi za koje tražimo da se brišu, posebno stav 7, tiče ključnog novog nameta na budžet građana Srbije. Dakle, kroz investiciono održavanje, kroz sve drugo što ćete nametnuti ovde, bilo sa nivoa lokalne samouprave, bilo direktno od strane ministarke, građani će morati da izdvajaju nova sredstva iz svoga budžeta. Gde je tu uloga države, gde je uloga lokalne samouprave, gde je sufinansiranje svega toga što je potrebno održavati investiciono?

Dakle, imamo, prvo, različite zone u gradovima; imamo različite poreze na imovinu, koji su inače povećani i novi su namet na džep građana Srbije; sada imamo ovaj namet investicionog održavanja, a da ne znate ni ko živi u tim zgradama, kakva je platežna sposobnost ljudi koji danas žive u tim zgradama, koje vi hoćete dodatno na ovaj način da oporezujete.

Dakle, ključno je pitanje mogu li građani Srbije da izdrže namete koje im vlast Srpske napredne stranke nameće u prethodnih pet godina vaše vlasti. Smanjili ste plate i penzije, a povećali poreze, akcize i takse. Sada hoćete dodatno, kroz investiciono održavanje koje ćete nametnuti sa nivoa ministarstva i lokalne samouprave, da zavirite u džepove građana i uzmete još malo para.

Gde ste vi u svemu tome? Šta vi tu sufinansirate i podržavate? Šta vi uređujete? Da li imate osećaja za socijalno ugrožene kategorije stanovništva, porodične stanove, kuće, ljude koji ne mogu više da servisiraju svoje obaveze pod vašom vlašću? Prezaduženi su kreditno, nisu više sposobni da plaćaju svoje obaveze, a vi to režete i kažete – svi morate da platite u zgradama. Kako da plate ljudi? Kako da plate? Odakle da plate?

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 62. i član 62. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 62. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Predlažemo brisanje ovog člana, tu je sporno i osnivanje tog javnog preduzeća na nivou lokalne samouprave, ali i taj javni interes koji se provlači kroz ceo zakon.

Slušajući ovu raspravu koja je trajala od jutros, moram da postavim pitanje što se tiče tog javnog interesa – da li je javni interes pravo na život? Pošto znamo, prema stavu Ministarstva, da pravo na stan nije nešto što poznaje Evropska unija, pa ne poznaje ni to ministarstvo, da li mi onda imamo pravo na život? Da li je javni interes pravo na život svih naših građana? Zaista moram da postavim to pitanje. Najlakše je propisati obaveze, najlakše je uvesti nove namete.

Nije sporno, nisu nama zgrade neuređene zato što smo nesložni ili zato što smo neki tvrdoglavi ljudi koji ne žele da žive u sređenim zgradama, kao što se ovde jutros prezentovalo, nego zato što nemamo odakle da ih sredimo. Odakle, gospođo ministarka, da se uzme taj kredit kada su ljudi koji su uzeli kredite do grla u dugovima, ne mogu da izdrže bankarske namete? Odakle, gospođo ministarka, da uvedemo tu toplotnu izolaciju, koja jeste potrebna, ali ne možemo to da finansiramo?

Slažem se da je javni interes da se uvede energetska efikasnost zgrada, ali ima jedan važniji javni interes. Mi nikad nismo ovde u Skupštini utvrđivali opšte javne interese, pa eto, ako vi već utvrđujete javni interes, da li je na vašoj listi prioriteta javni interes da građani žive u sređenijoj državi, u smislu da imaju posao, da im izvršitelji ne upadaju i ne plene imovinu zato što ne mogu da vrate obaveze i dugove koje su uzeli da li od banaka, da li od komunalnih preduzeća, da budu dostojno plaćeni za svoj rad. Ovde ljudi vredno rade, ali zarade koje primaju za svoj rad apsolutno nisu adekvatne niti uloženom radu niti dostojanstvu koje im je potrebno da bi normalno živeli. Kada biste to prvo popravili, ovaj zakon bi bio idealan. Ne možete da krećete da uvodite red na grbači građana umesto da krećete od početka, a to je podizanje standarda, da bismo sredili zgrade.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 63. i član 63. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 63. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč?

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Član 63. propisuje četiri vrste harača za stanare: jedan se odnosi na troškove tekućeg održavanja, drugi na troškove upravljanja, treći na troškove investicionog održavanja i četvrti na troškove unapređenja svojstava zgrade.

Ovim članom pokušava da se uspostavi kriterijum po kom osnovu će stanari plaćati ove troškove, pa se kaže da će se troškovi tekućeg održavanja i

upravljanja zgradom unutar stambene zajednice plaćati po broju stanova, tj. posebnih delova, a da će se troškovi investicionog održavanja i unapređenja svojstava zgrade plaćati po veličini stana, tj. po kvadratnom metru (što veći stan neko ima, to će više učestvovati u ovim troškovima).

Taman kada pomislite da je nešto regulisano, u narednom stavu se kaže – ali stanari mogu da odluče i drugačije ako se drugačije dogovore.

Moj amandman predlaže da ne ostavljamo stanarima mogućnost da se bilo šta dogovore, jer, da su mogli da se dogovore, u velikom broju slučajeva ovaj zakon nam ne bi ni trebao.

Moj amandman predlaže da se veličina stana uzme kao kriterijum za sva četiri harača zato što je to jedino društveno odgovorno, da se držimo ekonomske snage vlasnika stanova kada je reč o tome u kom iznosu treba da učestvuju u troškovima ova četiri harača. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Na član 63. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč?

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Meni nije jasno, molio bih neko obrazloženje u vezi s ovim članom, zbog toga što se ovde zapravo mešaju dva principa po kojima se utvrđuje visina nadoknade: jedan je po broju svojih posebnih stambenih jedinica, a drugi je po veličini. Ako imam dva stana u zgradi, to znači da imam dva glasa, ali ako imam, recimo, 50 kvadrata, to bi značilo da se to određuje na osnovu veličine. Broj posebnih delova se utvrđuje prilikom glasanja.

Dakle, predložio sam da se u stavu 2. tačka 1) briše zbog toga što stvara konfuziju u pogledu toga kako se utvrđuje nečija obaveza prilikom održavanja zgrade. Mislim da je dominantan princip do sada bio, u dosadašnjem održavanju zgrade, kvadratura stana – ako imaš veći stan, onda plaćaš više, a ako imaš manji, onda plaćaš manje – a ne broj stambenih jedinica. Tako da bi bilo dobro da se ovde ta nejasnoća ukloni i da se dužnost nekoga da učestvuje u troškovima održavanja zajedničkih prostorija utvrdi srazmerno učešću površine njegovih posebnih delova u odnosu na zbir površina svih posebnih delova. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 63. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, mr Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Olena Papuga. Izvolite.

OLENA PAPUGA: Amandman na član 63, kolega je već o tome pričao, naš amandman odnosi se na to da ipak pomognemo građanima. Ako lokalna samouprava želi da joj centar grada izgleda tako kako ona predvidi, lepo, sa lepim fasadama itd., da se ne opterećuju u tome samo građani koji žive u tom delu, nego da iz svog budžeta opredeli sredstva za uređenje tog dela grada, fasada ili čega već, ili da preusmeri sredstva od poreza poslovnih korisnika u tim zonama, pa da i oni učestvuju. Znači, da se iz budžeta lokalne samouprave i od

poreza privatnika, korisnika tih poslovnih zgrada preusmere sredstva za obnavljanje centra grada ili čega već, a ne da to bude samo na teret građana koji žive u tim zgradama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Na član 63. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Gospođo ministarka, vaše obrazloženje je tačno, da smo pravno tehnički neprecizno podneli amandman. Naime, verovatno je ovu reč „samo“ trebalo zameniti rečju „osim“.

Šta je bila naša namera, ako izvršimo tu zamenu? Da ovaj stav ovoga člana uskladimo sa stavom 3. člana 43. zakona, gde se govori o tome kada vlasnik isključivo tog posebnog dela zgrade ima pravo da učestvuje u odlučivanju, znači ima pravo glasa u stambenoj zajednici, da onda na isti način učestvuje u troškovima održavanja zajedničkog dela i zemljišta. Znači, da se to odnosi samo kada je isključivo vlasnik garaže, garažnog mesta i garažnog boksa i kada se to odnosi na to garažno mesto i garažni boks. Da li ste me razumeli? Jer, ako sam vlasnik, u jednoj zgradi, garaže, garažnog mesta ili garažnog boksa, ja učestvujem u troškovima održavanja zajedničkih delova te zgrade i zemljišta, a nemam pravo glasa, osim ako se odluka ne tiče isključivo moje garaže, garažnog mesta i garažnog boksa.

Mislim da se onda član 43. i ovaj član 63. dovode u vezu; znači, ista prava za iste obaveze – da snosim troškove isključivo ako se odnose na moju garažu, moje garažno mesto i garažni boks zato što imam isključivo i pravo glasa kada su u pitanju garaža, garažno mesto i garažni boks.

Znači, ovu reč „samo“ bi, posle ovog zarez a gde smo krenuli da dodajemo šta bi trebalo izmeniti, trebalo zameniti rečju „osim“ i onda na taj način imamo identična prava i obaveze. Ovako bi ti ljudi koji isključivo imaju... To je čest slučaj, recimo, u Beogradu, da imate garažu, garažno mesto ili garažni boks koji plaćate, a pripada nekoj drugoj zgradi (vi ga koristite za svoj novac, znači kupili ste). I, sada treba da budete opterećeni za neke stvari koje nemaju veze sa vašom imovinom, a ne možete da utičete na donošenje odluke.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 64. i član 64. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 64. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Kao što smo i do sada govorili, veliki su ovde problem, prvo, prinudni upravnici. Uvek smo protiv prinudne uprave i prinudnih upravnika, jer smatramo da ne može država niti lokalna samouprava da bude

arbitar u našoj imovini i našim međukomšijskim odnosima. Zato smo protiv bilo kakvih prinudnih mera koje ovaj zakon predviđa. Mislimo da nema potrebe za prinudnim merama, jer daleko od toga da smo mi sređeno društvo kao Švajcarska i da imamo nivo standarda kao Švajcarska ili Nemačka – nemamo ga. Onda nemojte da imitiramo neke stvari i donosimo ovakav zakon. Zato smo protiv prinudnih upravnika.

Takođe, taj obavezni nivo investicionog održavanja i svih ostalih oblika davanja i dažbina koje treba da propisuje, odnosno njegov minimum koji treba da propisuje nadležno ministarstvo i lokalna samouprava, ili tačan iznos u slučaju tzv. prinudne uprave, neprihvatljiv je.

Kako je to u praksi do sada funkcionisalo? Pogledajte porez na imovinu, kako ste ga propisivali, tj. kako su lokalne samouprave u Srbiji propisivale visinu poreza na imovinu. To je uvela Demokratska stranka, je l' tako? Jeste. U vreme Demokratske stranke bili su visoki, a u vreme vaše vlasti su katastrofalno veliki, vi ste dodatno podigli nivo poreskih stopa, odnosno i poresku osnovicu. Na primer, kada jednu nekretninu želite da opteretite hipotekom radi kreditnog zaduživanja i kada se uradi procena vrednosti nekretnine, jedna je cena, a višestruko je uvećana kada lokalna samouprava radi procenu za poresku obavezu. To je zaista neverovatno.

Već imamo negativno iskustvo kako se lokalne samouprave ponašaju, i dobićemo još jedno negativno iskustvo. Zamislite ovu situaciju u praksi: javni interes je da se podigne energetska efikasnost zgrada i, na primer, grad Beograd raspiše tender nalik ovom tenderu za osvetljenje za Novu godinu – zna se ko će da dobije, ogroman novac upumpate nekoj firmi u džep, a onda natovarite građanima da to finansiraju kroz ovakve dažbine i namete.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 64. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 64. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče. U ovom članu radi se o visini i načinu utvrđivanja troškova upravljanja i održavanja zgrade. To je nešto što građane izuzetno interesuje s obzirom na to da se radi o troškovima koje će snositi oni, i dalje pod nama potpuno nejasnim okolnostima. I dalje nam, gospođo ministarka, niste rekli da li je gospodin Vesić obmanuo javnost kada je rekao da će pojedine fasade morati da se renoviraju o trošku stanara, čak i ukoliko su, citiram, „jednostavno ružne“. Mislim da mnoge građane brine da li će neko proceniti da je njihova zgrada jednostavno ružna, pa će oni zbog toga biti primorani da renoviraju fasadu.

Međutim, ono na šta mi ovim svojim amandmanom utičemo opet se odnosi na onog prinudnog upravnika koji je došao u zgradu u kojoj stanari ni oko čega ne mogu da se dogovore; on je došao i dogovoriće se sa svim stanarima koji ne mogu da se dogovore o drugim stvarima. I, kaže se: „U slučaju prinudno postavljenog profesionalnog upravnika, visina naknade koju će plaćati vlasnici posebnih delova određuje se odlukom jedinice lokalne samouprave.“ Prinudni upravnik donosi odluku o troškovima održavanja i upravljanja zgradom.

Molim vas, taj čovek, koji je došao u zgradu u kojoj niko od stanara ni o čemu nije mogao da se dogovori, donosiće odluku o tome kakvi će biti troškovi upravljanja zgradom i održavanja zgrade. Da li možete da nam objasnite, priznajem, ja ne razumem, na koji način će taj čovek koji je došao u zgradu u kojoj stanari ni oko čega ne mogu da se dogovore da nametne stanarima obavezu da plaćaju nešto, i to na osnovu nekakve svoje odluke i odluke lokalne samouprave? Mislim da to mnogo interesuje građane. Oni zaslužuju od vas jedan ozbiljniji pristup od ovoga, jer su to stvari koje će oni morati da plaćaju.

PREDSEDAVALJUĆI: Na naziv iznad člana 65. i član 65. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 66. i član 66. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 66. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Veoma kratko, o ovome smo već pričali povodom člana 42. stav 1. tačka 4). Znači, mogućnost uzimanja kredita od strane stambene zajednice, za koji kasnije odgovaraju lično vlasnici posebnih delova, smatramo velikim udarom na pravnu sigurnost građana i apsolutno smo insistirali da se ova odredba izbriše. Hvala.

PREDSEDAVALJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 67. i član 67. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 68. i član 68. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 69. i član 69. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta. Izvolite.

VJERICA RADETA: Na član 69. smo i mi podneli amandman i tražili brisanje stava 4. ovog člana, a da sada ne ponavljam razloge zbog kojih se o našim amandmanima ne raspravlja.

Ovde se radi o odgovornosti zbog neispunjenja obaveza održavanja. Vlada kao predlagač govori u pet-šest stavova u ovom članu detaljno o toj odgovornosti, govori ko snosi štetu koja je nastala iz zajedničkih delova, ko ako je nastala iz posebnih, odnosno iz konkretnih stanova, i onda imate ovaj stav 4. gde se kaže: „Ako se ne može odrediti da li šteta potiče od posebnog dela ili zajedničkih delova zgrade, za štetu odgovaraju solidarno stambena zajednica i vlasnici posebnih delova“.

Ako je ovo ovako, onda postavljamo pitanje ministru – šta je, između ostalog, posao tog prinudnog upravnika? Valjda on mora to da utvrdi? Ako može da angažuje nekoga da sređuje fasadu o trošku stanara, ako može da uzme kredit da bi ga otplaćivali stanari, a njemu, eto, padne na pamet da crta cvetiće po fasadi, kako ne može da bude obavezan da mora da angažuje veštaka da utvrdi ko je odgovoran za štetu koja je nastala u zgradi? Zašto bi neko solidarno snosio troškove zato što taj upravnik, kojeg ćemo da plaćamo, neće da utvrdi, ne zna koga bi angažovao? Naravno, zato što će to biti neko ko nema pojma o onome za šta će biti angažovan, jer njegov posao će biti da prikuplja sigurne glasove, to je već unapred poznato, to znaju i građani.

Neko je malopre postavio pitanje, pa je rečeno – pustićete ih u stan, neće provaljivati zato što ćete im lepo otvoriti. A šta ako im stanari ne otvore vrata, ako ne žele? Hoće li doći onda sa izvršiteljima? Hoće li doći sa policijom?

Generalno, ovo nije dobro postavljeno, a konkretno u ovom članu 69. je i ovo problem.

I, kad pokušavate da nas ubedite da neće biti dodatnih troškova, pored onih troškova što ćemo plaćati te upravnike, pošto ste planirali da će stambene zgrade biti pravna lica, nigde niste napisali ko će plaćati knjigovođu. To je ozbiljan izdatak za građane koji žive u tim stanovima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 69. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: U članu 69. utvrđuje se odgovornost stambenih zajednica zbog neispunjavanja obaveze održavanja. Čitam sada stav 3, za koji sam predložio da se promeni, kaže: „Za štetu koja proistekne od zajedničkih delova zgrade odgovara stambena zajednica...“.

Evo jednog primera kako to može da izgleda, pa da vidimo ko treba da bude odgovoran. Pretpostavite da je stambena zajednica sklopila ugovor s nekim preduzećem koje održava zgradu. Preduzeće je počelo da radi i, recimo, održava lift, a onda je počelo nemarno da održava lift i u nekom trenutku lift počinje da se kviri, da se klima. Došao je neki stanar sa strane, ušao u lift, lift je propao, stanar se povredio ili, ne daj Bože, umro. Ko je odgovoran za to? Da li

stanari koji su uredno plaćali nadoknade komunalnom preduzeću, javnom ili privatnom, koje ima obavezu da održava zgradu ili da održava lift u ovom slučaju, ili preduzeće koje je ovo održavanje radilo neodgovorno? Mislim da je ovo drugo tačan odgovor.

Mislim da je to glavni problem ili glavni uzrok što su zgrade u ovako lošem stanju svuda u Srbiji, zato što su komunalna preduzeća na lokalnom nivou koja treba da rade ovaj posao, održavaju zgrade, jako loše radila taj posao. Novac se zapravo izvlačio iz ovih komunalnih preduzeća za raznorazne privatne i stranačke potrebe i onda nije ostalo dovoljno novca da se održavaju zgrade. Mislim da bi bilo dobro da se porazmisli o tome da se odgovornost utvrdi za onoga ko održava zgradu, ko ima tu odgovornost, a ne za stanare koji izvršavaju svoju obavezu time što plaćaju za tu uslugu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Pavloviću.

Na glavu V, odeljak 1. i član 70. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 70. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 70. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Na član 70. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Tražili smo da se iz ovog člana obriše stavka „s tim što otkazni rok predviđen tim ugovorom ne može biti kraći od 90 dana“. Mi, dakle, obavezujemo vlasnika stana i njegovog zakupca da 90 dana nakon što su se dogovorili da više neće saradivati moraju da ostanu u ugovornoj obavezi. Predloženim amandmanom, odnosno izmenom štiti se neprikosnovenost prava svojine vlasnika stana ili posebnog dela objekta i uklanjaju štetne posledice grubog mešanja predlagača zakona u međusobne odnose zakupca i zakupodavca. To je ono što mene brine.

Očigledno je da niko nije vodio računa, ponovo, o vlasnicima stanova, jer u obrazloženju kažete: „Amandman se ne prihvata iz razloga što je predviđen minimalni otkazni rok ugovora o zakupu usklađen sa predstavnicima

udruženja podstanara...“. A gde su vlasnici? Šta ako taj podstanar nije ispoštovao sve svoje ugovorne obaveze? Tri meseca mi njih moramo da držimo u obavezi da sarađuju.

Ovo samo govori da je zakon pisan na neprofesionalan način, da nisu sagledani svi aspekti. Na kraju krajeva, i broj amandmana koje ste imali na ovaj zakon ukazuje na to koliko je štetan. Ne treba ga usvojiti. Na to ćemo apelovati i u danu za glasanje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 70. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Momo Čolaković i Miroljub Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 70. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, mr Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 71. i član 71. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Članovi 71–75, sa rubrumom „Korišćenje stana za službene potrebe“, pa sve do iseljenja, tih šest članova definišu kako se koristi stan za službene potrebe. Zanimljivost ovih članova, kao i moja ideja da se i ovi članovi brišu kao i sve druge odredbe ovog zakona, korišću kao ilustracije pojedinih stavova, da se vidi koliko je to opravdano.

Dakle, u članu 71. zanimljiv je stav 2, koji kaže: „Stan za službene potrebe ne može se otuđiti iz javne svojine.“ U istom zakonu, pre podnošenja amandmana, bili su čl. 152. i 153, gde se predviđao otkup stanova koji su službeni. Ministarka je objasnila da su oni imali časne namere i da je to bilo za pripadnike MUP-a, porodice ubijenih, stradalih. Ako su namere časne, kako to da se od tih namera odustalo? Kako to da nismo prepoznali časnost namera? Nešto nije u redu s tim obrazloženjem.

Ali, zanimljiv je poslednji stav ovog člana 71, koji kaže: „Ako je više zaposlenih, izabranih ili postavljenih lica podnelo zahteve za davanje na korišćenje stana za službene potrebe, u tom slučaju rešavanje zahteva se vrši po osnovu prvenstva u podnošenju tog zahteva.“ Da li ste vi ozbiljno smislili ovaj stav, da u zakon stavite da se rešavanje o davanju službenog stana, citiram, „vrši po osnovu prvenstva u podnošenju tog zahteva“? Kakvog prvenstva, sadržanog u zahtevu, u vremenu, ovaj koji je u ponedeljak u deset sati podneo, on mora dobiti, a ne onaj u ponedeljak u dvanaest?

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Čomić.

Na član 71. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Pokušali smo da ovaj član 71. izmenimo, učinimo ga jasnijim i pre svega transparentnijim. Ta transparentnost trebalo bi da

se vidi u tome da se uvede obaveza organa koji daje stanove za službene potrebe, da li je to Vlada, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, da na svojoj zvaničnoj internet stranici objavi spisak tih stanova, kao i odluke kome su dodeljeni ti stanovi. Mislim da bi se na taj način izbegle razne spekulacije u javnosti, senzacionalistički tekstovi, kada se s vremena na vreme pojavi spisak ko sve koristi te stanove, bez jasnog navođenja osnova pod kojim uslovima i slično.

Žao nam je što Vlada nije prihvatila ovaj amandman. Žao nam je i zbog prvog dela amandmana koji govori da se stan za službene potrebe može izdati licu koje ima mesto prebivališta udaljeno više od sto kilometara od mesta gde obavlja funkciju, jer mislimo da bi se na taj način smanjio broj korisnika. Postavlja se pitanje da li je potrebno da neko ko živi na manje od sto kilometara i ima svoj stan ili nekretninu gde živi dobije pravo na korišćenje službenog stana.

Mislim da ceo zakon u ovom delu gde se govori o korišćenju, a u onim članovima koji su naknadno izmenjeni i otkupu tih stanova, govori o skrivenoj nameri predlagača ovog zakona da se stvore uslovi da neko stanove otkupi. Pošto je bio pritisak javnosti, od te ideje se odustalo. Da je stvarno postojala humana ideja, ne bi se tako lako od nje odustalo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 72. i član 72. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Član 72. u rubrumu kaže: „Troškovi korišćenja stana za službene potrebe“. U prvom stavu kaže da „zaposleno, izabrano ili postavljeno lice koje je dobilo na korišćenje stan za službene potrebe snosi troškove korišćenja stana“ itd. Onda u 2. stavu kaže: „Zaposleno, izabrano ili postavljeno lice koje je dobilo na korišćenje stan za službene potrebe učestvuje u radu skupštine stambene zajednice shodnom primenom člana 41. stav 2...“. Znači, to lice mora da učestvuje, prema ovom zakonu.

Ako je to lice ono što ne dolazi da pravi kvorum, pa je na ponovljenoj skupštini kvorum od jedne trećine (srećom, i to je izbrisano), zašto je to lice različito od bilo kog drugog lica koje stanuje u stambenoj jedinici? Stavljate u zakon da neko ko je dobio službeni stan na korišćenje mora da učestvuje u radu skupštine stambene zajednice. Zašto to stavljate u zakon? Zbog čega je status tog lica poseban tako da se naglasi da mora da učestvuje u radu skupštine?

Taj član, kao i svi ovi članovi koji se tiču zakona, a definišu stan za službene potrebe, osim što je kao u prethodnom slučaju potpuno nejasno napisano kako će koristiti stambene komisije koje izdaju da bi rešile ko ima prvenstvo u podnošenju tog zahteva, tako će i ovo biti ogroman problem u primeni, iz prirode službenog stana koji je dat na korišćenje, kao i lica koja se u taj stan useljavaju. Zato je to ilustracija za brisanje člana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 72. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Ovaj zakon reguliše dve vrste načina plaćanja troškova stanova koji su u javnoj svojini. Prva kategorija tih stanova odnosi se na stanove u javnoj svojini koji su za službenu upotrebu i daju se na korišćenje, a druga kategorija stanova u javnoj svojini jesu stanovi koji se daju kao stambena podrška licima koja nisu u stanju da samostalno ispune svoju stambenu potrebu, tj. beskućnicima, kojima država treba da pomogne da nađu krov nad glavom, a to se reguliše u kasnijim članovima, u članu 94. posebno.

E, sad, zakon propisuje da ova četiri harača, o kojima sam već pričala, treba da plaća vlasnik stana. U slučaju stanova u javnoj svojini, to je država. U ovom zakonu, kada je reč o stanovima za službene potrebe, to tako ostaje, država plaća sva četiri harača. A kada je reč o beskućnicima koji ne mogu samostalno da zadovolje svoju stambenu potrebu, zakon propisuje da oni treba da snose troškove zajedničkog održavanja zgrade i troškove prinudnog i, uopšte, profesionalnog upravnika. Smatram da je ovo društveno neodgovorno, da stvara velike socijalne razlike u društvu i da treba izjednačiti ove kriterijume. Moj amandman je išao u tom pravcu. Odbijen je, veoma sam nezadovoljna zbog toga. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 72. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, članom 72. praktično se obesmišljava postojanje i korišćenje službenih stanova.

Zaposleno lice, to može da bude neko ko je zaposlen u firmi „Koridori Srbije“, upućeno je da radi u Vranju jer se tamo radi auto-put; sada se ovim članom njemu nameće obaveza da plaća struju, vodu, grejanje, sve je u redu, i kaže – i drugi troškovi izazvani korišćenjem stana, kao i troškovi tekućeg održavanja, dok ostale troškove snosi vlasnik. Dakle, vi odlazite u Vranje jednom ili dva puta mesečno, a morate da plaćate infostan za stan u Vranju, morate da plaćate sve troškove. Pa, niko neće hteti da ide. Niko neće hteti da ide, jer to zaposleno lice od svoje plate nema para da to plaća i u Vranju i za svoj stan koji ima u Nišu ili nekom drugom mestu u Srbiji gde živi.

Dajte onda da ukinemo službene stanove za zaposlene. Nema potrebe da donosimo ovakve odredbe. Mislim da je ovo neka greška i molim vas da tu grešku ispravimo ovim amandmanom koji smo mi predložili, a to znači da on može da refundira te troškove od vlasnika stana, odnosno od preduzeća ili

države, u nekim normalnim granicama kolika je vrednost infostana, kolika je vrednost, otprilike, struje, vode i drugih troškova koji terete taj stan. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 73. i član 73. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 73. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući. Ovaj amandman je prihvaćen od strane predlagača kao jedan od šesnaest, odnosno sedamnaest s obzirom na to da je moj kolega Nenad Konstantinović u raspravi uspeo da ubedi ministarku da prihvati još jedan od naših predloženih amandmana. Mislim da to govori o nameri i principu rada naše poslaničke grupe da čitamo zakone – kada za to imamo vremena, kada dođu u Skupštinu u primerenom roku pa možemo da se upoznamo s njihovom sadržinom, možemo da se konsultujemo s ljudima iz te oblasti, pa onda na kraju reagujemo nemalim brojem amandmana, pedeset četiri na ovaj zakon, i na kraju predlagač, eto, prihvati šesnaest, odnosno sedamnaest. Videćemo do kraja, možda prihvati još neki. Siguran sam da bi bilo dobro da svi oni koji do kraja nisu prihvaćeni od strane predlagača budu na kraju prihvaćeni, jer su dobri i poboljšavaju zakon.

Naravno, kada zakoni dolaze na drugi način, preko noći, u roku od tri-četiri dana, zajedno sa brdom drugih zakona, a očekuje se da se poslanici za njih kvalitetno sprema i diskutuju, to nije realno. Možete podneti amandmane „briše se“, možete da ne podnesete amandmane, a možete da podnesete i neke treće amandmane.

Mislim da je odgovornost za to kako će i kojim kvalitetom da se obavlja rasprava na rukovodstvu Skupštine, koje zakazuje. Vlada šalje zakone kako ih šalje, stavi hitan postupak bez bilo kakvog obrazloženja, ali, na kraju, skupštinska većina, odnosno rukovodstvo Skupštine, predsedavajući je taj koji određuje i dan održavanja sednice i predlog dnevnog reda.

Kažem, dobro je prihvatanje ovog amandmana, to je manir rada naše poslaničke grupe, koja ima najveći broj prihvaćenih amandmana u prošlom i ovom sazivu, ali nekada ne možete da kvalitetno učestvujete u pripremi za sednicu jer nemate vremena za to.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 74. i član 74. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 74. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Dakle, članom 74. predviđeno je da ugovor o korišćenju službenog stana prestaje da važi ukoliko lice stekne u svojinu stan u mestu gde obavlja službenu radnju. To je sve u redu, s tim što mi dodajemo – ako stekne useljiv stan. Ništa ne vredi ako neko nasledi u tom mestu stan od oca, a u njemu živi njegova rođena sestra sa porodicom i ovaj ne može da se useli unutra. Prema tome, ne vredi, ne možete terati njih desetoro da žive u stanu od 35 ili 50 kvadrata.

Dakle, ako neko stekne useljiv stan u svojinu, u redu je da mu prestane ugovor o korišćenju službenog stana. Prosto, ovo su neke životne situacije koje se mogu dogoditi i mi hoćemo da te situacije predvidimo.

Obrazloženjem nam kažete – amandman se ne prihvata jer se na ovaj način ne rešava, nije cilj ovog amandmana da se nekom reši stambena potreba. Odlično, ali zašto onda u samom članu kažete „stekne u svojinu stan ili porodičnu kuću ili na drugi način reši svoju stambenu potrebu“? Nešto ste pobrkali.

Verujem da je to u toj brzini, o kojoj je govorio i kolega Đurišić, da mi u dva dana moramo da napišemo 400 amandmana. Niti mi možemo u dva dana da popravimo ceo zakon, niti vi možete da odgovorite na naše amandmane; morate da sedite celu noć da pišete odgovore na amandmane i onda se dešavaju greške. Da imamo više vremena da raspravljamo o zakonima, odnosno da je odbor zakazan sedam dana pre sednice, pa da raspravimo na odboru, mogli bismo da popravimo greške, kojih evidentno ima u ovom zakonu. Molim vas da ovaj amandman prihvatite, jer vam je nelogično obrazloženje zašto ga odbijate.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 75. i član 75. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Rubrum je „Obaveze korisnika stana za službene potrebe prilikom iseljenja“. Naravno da predlažem da se i ovaj član briše, kao i sve druge odredbe. Koristim vreme koje mi je dodeljeno za obrazloženje amandmana da ilustrujem koliko bi dobro bilo, i za slabu nadu da ovaj zakon bude primenjen, da se odredbe brišu.

Naime, u prvom stavu člana 75. kaže se: „Pri iseljenju, korisnik stana za službene potrebe dužan je da preda stan stambenoj komisiji u stanju u kome je primljen, uzimajući u obzir promene do kojih je došlo usled redovne upotrebe stana i stvari.“

Znate, ne može oba, ili predaje stan u stanju u kome je primljen, ili predaje stan uzimajući u obzir promene do kojih je došlo usled redovne upotrebe stana i stvari. To su dve različite situacije. Ako je došlo do promena, onda to nije stanje u kojem je primljen i onda sastavljate zapisnik koje su to promene nastale usled redovne upotrebe.

Kako će sada izgledati u drugom stavu zahtev, zakonski, da su ugovorne strane dužne da zajednički pisano utvrde stanje u kome se nalazi stan u vreme predaje? Ako je uradio, morao da uradi renoviranje kupatila, da li je to stan u stanju u kome je primljen ili nije?

Kako ste zamislili da ova dva stava ugovorne strane u korišćenju službenog stana pretoče u zapisnik, na koji obavezuje zakon i onog ko koristi službeni stan i onog ko mu službeni stan izdaje?

To su stvari koje neće biti prvi put; u zakonima jedno izostavljanje ili jedan nemar o tome gde stoji zapeta pravi ogromne probleme ljudima na koje zakon treba da se odnosi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Čomić.

Na naziv iznad člana 76. i član 76. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 76. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Božić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 77. i član 77. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Sledećih nekoliko članova zakona govori o bespravnom useljenju.

U članu 77. u četiri stava govori se o licu koje se uselilo u stan ili zajedničke prostorije. Vlasnik posebnog dela ili drugo lice koje ima pravni interes ima pravo da kod nadležnog organa podnese zahtev za iseljenje tog lica. Postupak za iseljenje iz stava 1. ovog člana je hitan i na njega se ne odnose odredbe o postupku iseljenja i preseljenja iz drugih članova koji slede. Opet navodim kao ilustraciju, jer su napisane odredbe tako da se ne zna šta je hitan postupak i kada primenjujete član 77. a kada čl. 78–87.

Kaže: „Protiv rešenja o iseljenju lica koje se uselilo u stan ili zajedničke prostorije stambene, odnosno stambeno-poslovne zgrade bez pravnog osnova može se izjaviti žalba opštinskom, odnosno gradskom veću u roku od 15

dana od dana dostavljanja.“ Vi ovim zakonom definišete hitan postupak iseljenja lica koje se bespravno uselilo i morate da ostavite 15 dana za podnošenje žalbe. Ovaj član zakona je u celini neprimenljiv i zato ga treba brisati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na odeljak dva, naziv iznad člana 78. i član 78. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče. Ovaj je član posebno interesantan zato što se već desio, i sada ozakonjujete ono što se desilo. Radi se o situaciji kada su „kompletni idioti“ iz vrha vlasti u Beogradu, kako je premijer rekao, tokom noći, pod fantomkama iselili građane, porušili njihove objekte. Jedina njegova zamerka bila je u tome što to nisu radili usred belog dana, kojom prilikom bi on mogao da dođe da sve to posmatra ili da učestvuje u tome, ili ne znam šta je sve drugo želeo da radi.

Naime, jedina razlika je u tome što se ovde govori o objektima koji su izgrađeni suprotno zakonu, a u slučaju Savamale se radilo o objektima za koje je premijer procenio da su izgrađeni suprotno zakonu, iako nije imao nikakve informacije da li je to stvarno tako. Kako se posle ispostavilo, neki od tih objekata i nisu bili izgrađeni suprotno zakonu.

Ovde se, naime, dozvoljava iseljenje u slučajevima kada se vrši u sklopu priprema za sprovođenje investicionog projekta i ukoliko je prethodno dokazano da postoji alternativa za preseljenje. Kakvog projekta? Za izgradnju projekta „Beograd na vodi“ iselili ste sve koje je trebalo iseliti, porušili sve što je trebalo porušiti, bez obzira na to da li je bilo dozvole za izgradnju, da li nije bilo dozvole za izgradnju, i sada želite da to radite po celoj Srbiji.

Dakle, ovo možemo nazvati „fantomskim članom“ zato što se odnosi upravo na ono što se desilo u noći između 24. i 25. aprila u Savamali, u Hercegovačkoj ulici; vi sada to pokušavate da unesete u zakon. Jedino što nedostaje ovde jeste da kažete da u slučaju da građani koje iseljavate pozovu policiju, policija ima zabranu da reaguje.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 78. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Član 78, vrlo nezgodna stvar, pogotovo zbog pominjanja javnog interesa.

Hajde da objasnimo kakva može biti situacija u praksi. Vrlo često su zgrade, stambene kuće ili porodične kuće koje su građene npr. osamdesetih i sedamdesetih građene na tuđem zemljištu, odnosno, vi kupite od nekoga zemlju... Tada su, recimo, sva obodna naselja, kao što su Mirijevo, Mali Mokri Lug,

mahom drugačije izgledala; vlasnici parcela su prodavali te parcele, tu su nicale stambene zgrade, kuće, ali nikada nije izvršen prenos prava svojine na zemljištu. Imamo situaciju da su čitava, velika naselja ili delovi tih naselja (kao što su Mali Mokri Lug, Mirijevo, Jajinci, u Grockoj Kaluđerica itd.) izgrađeni na nelegalan način, odnosno bez legalizacije, bez planskih dokumenata i često na tuđem zemljištu.

Sada, zamislite tu situaciju: imamo javni interes, koji niko nije precizno definisao i ne zna se šta je (a vrlo često se zloupotrebljavao do sada u praksi) i imamo neke ljude koji žele savesno da sprovedu neki zakon pa onda fino krenu redom da ruše čitava naselja. Vrlo nezgodna situacija, morate da priznate.

Mi pokušavamo ovim amandmanom da maksimalno suzimo to pravo i ta tumačenja, ali vi niste imali sluha za to. To je dodatna bojazan. Da nemamo idiote u vrhovima naših lokalnih samouprava, možda bismo se manje brinuli, ali pošto je dokazano i pošto su nam najviši državni funkcioneri rekli da se u lokalnim samoupravama, pa i u Beogradu kao najznačajnijoj i najvećoj lokalnoj samoupravi u Srbiji, na vlasti nalaze kompletni idioti, onda možemo da se brinemo – šta ako neko krene bukvalno da tumači ovaj zakon i bude vrlo savestan u primeni ovog zakona pa angažuje mehanizaciju, bagere i krene redom da ruši sva obodna naselja? Em ne izgledaju lepo, građena su bez dokumentacije, pa hajde da srušimo Kaluđericu, Mali Mokri Lug, Mirijevo itd.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 78. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Kao što rekoh u načelnoj raspravi, „fantomski“ član 78, radni naslov „Beograd na vodi“.

Ovde se dešava sledeća situacija: neki investicioni projekat se proglasi za javni interes, sve se to pokrije leks specijalisom, urbanistički planovi se prilagode novoj nameni građevinskog zemljišta, isele se lica bez obzira na to da li su objekti u procesu legalizacije ili ne. To imamo u ovom članu, na kraju tog člana dobijamo sledeće: „Postupak iseljenja iz st. 1. i 2. ovog člana ne utiče na postupak ozakonjenja nezakonito izgrađenih objekata, u skladu sa odredbama zakona kojim je uređeno ozakonjenje objekata.“

Čekajte, molim vas, objasnite mi, kako ne utiče ako su lica iseljena? Kako su lica mogla da budu iseljena ako nisu doneta rešenja o rušenju objekata u skladu sa odredbama Zakona o ozakonjenju objekata?

Ovaj član 78, koji zovem – radni naziv „Beograd na vodi“, jeste pilot-projekat za sve buduće investicione projekte koji će se proglasiti kao javni interes. To ne sme da se dozvoli. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 79. i član 79. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović,

Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 79. govori o preseljenju u odgovarajući smeštaj, u vezi je sa članom 78. i definiše na koji način i kada je neophodno izvršiti iseljenje u slučajevima iz člana 78. stav 1. i 2.

Moja je obaveza da ilustrujem zašto je važno brisati i ovaj prethodni član. Član 78, na koji se poziva član 79, kaže da se iseljenje vrši kada se naselje nalazi u prvom stepenu zaštite prirodnog dobra, odnosno u zoni zaštite kulturnog dobra.

Ova ista skupština je donela prošle godine dva zakona, o nacionalnim parkovima i o zaštiti prirode, gde smo jasno kazali, uz naše veliko protivljenje, da objekti koji se nalaze u prostorima nacionalnih parkova, zaštićenih dobara, ne mogu tamo da budu, a odredba koja je ovde usvojena je da će platiti nadoknadu ukoliko ugrožavaju ambijentalnu celinu. Tako stoji u zakonu. Dakle, za objekte u nacionalnim parkovima.

Vi ovde s pravom tražite da se iseljava, i time definišete u pet stavova u članu 79. gde će porodice u odgovarajući smeštaj.

Nesaglasje između raznih zakona, kao maločas u slučajevima da ste imali da je zabranjen otkup stanova u javnoj svojini pa onda – u, srećom, amandmanom sklonjenim članovima – da se daje pravo na otkup stanova u javnoj svojini, proizvodi neprimenjivost zakona. Zato ove odredbe treba brisati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 79. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 79. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Želja nam je bila da uskladimo ovaj član zakona, znači član 79. stav 3. tačka 3), sa članom 90. stav 2. zakona. U članu 90. propisujete znatno veće iznose kvadrature koju dodeljujete, u odnosu na pomenuti član 79.

Postavlja se pitanje, pošto je povezano sa famoznim članom 78. i potencijalnom željom da neki revnosni primenitelji ovog zakona krenu da ruše ono za šta budu imali interes, koji će vrlo lako proglasiti za javni, pitam vas, cela namera zakona, i stalno se to pitanje provlači kroz napad na naše građane, da li održavaju ili ne održavaju zgrade ili na kakvom su zemljištu i kako podigli svoje porodične kuće za stanovanje – da li je to stvarno neka želja da se ljudi kazne zato što nemaju sredstava i zato što su siromašni? Jer, pogledajte obrazloženje vašeg zakona gde konstatujete da je hiperinflacija obesmislila prethodnu

stambenu politiku koja je doneta devedesetih i koja je bila dobra dok nije došlo do hiperinflacije, kada smo dobili gomilu vlasnika nekretnina koji su siromašni.

Negde je stalno ta namera – kada ste siromašni, za šta će vam nekretnine, za šta će vam vaši stanovi i za šta će vam vaše kuće? Hajde da ispravimo, pošto se siromašni, nemate pravo da imate nekretninu i nepokretnost u sopstvenom vlasništvu, nego fino rentirajte; hajde da bude kao u američkim filmovima, rentirajte, mi ćemo imati neke upravnike i veleposednike koji imaju gomilu nekretnina, koji će vam izdavati te iste, dosadašnje vaše stanove i vaše kuće pod kiriju i rentu, jer ne možete da održavate zgrade, fasade, ne možete da ispunite ovo što vam ovaj zakon propisuje i onda nemate pravo da imate ni stan ni kuću.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 79. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, članom 79. utvrđeno je da licu koje se iseljava i ispunjava uslove za preseljenje jedinica lokalne samouprave na čijoj teritoriji to lice ima poslednje prebivalište obezbeđuje smeštaj.

Dakle, licima koja se preseljavaju lokalna samouprava, i to ona na čijoj teritoriji imaju poslednje prebivalište, dužna je da obezbedi smeštaj. To je sasvim u redu, ali postavljam pitanje – šta se dešava sa licima koja nemaju evidentirano poslednje prebivalište? To su tzv. nevidljiva lica, njih u Srbiji ima i ne možemo da zatvaramo oči pred tim da u Srbiji žive ljudi koji nemaju ni matični broj, a kamoli negde utvrđeno poslednje prebivalište.

Ovim amandmanom predložili smo jedan novi stav kojim se rešava pitanje ko je taj ko će biti dužan da obezbedi preseljenje takvih lica ako nemaju poslednje prebivalište. Nažalost, vi ste ovaj amandman odbili, jer smatrate da taj trošak treba da snosi jedinica lokalne samouprave u kojoj to lice ima poslednje prijavljeno prebivalište. Ljudi, nema, ovi ljudi nemaju poslednje prijavljeno prebivalište. Ko će onda da snosi taj trošak?

Mislim da treba da regulišemo i ovu situaciju. To možete da regulišete ukoliko prihvatite naš amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Na odeljak 3, naziv iznad člana i član 80. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 81. i član 81. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović,

Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 81. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala. U obrazloženju za odbijanje ovog amandmana kaže se da se on ne prihvata iz razloga što je predlagač već prihvatio amandman narodne poslanice Branke Stamenković na ovaj isti član. Čestitam kolegici na tome što je njen amandman prihvaćen, zadovoljan sam tim rešenjem, s tim što ovde opet imate grešku. Ministarka, da se obrati malo pažnja, piše: „Amandman na član 81. Predloga zakona, koji su podneli narodni poslanici, Zoran Živković, a koji glasi: ...“. Razumem da vi mene cenite, ali da sam baš množina, to bi bilo malo previše.

Ovako obiman zakon ipak očigledno nije dovoljno dorečen. Ne možete na ovakav način da uređujete jednu važnu oblast. To je kao da, recimo, hoćete da gledate dobru televiziju, pa nećete ni kablovsku ni antenu nego gurnete viljušku ili kašiku u televizor, kao pre sto godina, da biste uhvatili nešto. Ne može tako da se radi.

Šta ovde fali? Pri iseljenju, da li prinudni upravnik zgrade ima propisanu fantomku kad sprovodi to iseljenje? Da li se zna koji je model, koji je proizvođač, koliko puta može da je koristi? Ko će biti prinudni upravnik „Beograda na vodi“? Da li će to isto biti neko iz ove komore ili je neki specijalni? Da li to ima neke veze sa hijerarhijom, što rekoše moje kolege, u Srpskoj naprednoj stranci ili nekim drugim strankama?

Moram da kažem nešto, da upozorim kolege iz opozicije – vi pogrešno tumačite izraz „kompletni idioti“. To nije nikakva uvreda u tom sistemu vrednosti, to je kompliment. Kada predsednik Vlade kaže za vrh beogradske vlasti da su kompletni idioti, to je kompliment koji je njima upućen. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodna poslanica Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Član 87. stav 1: „Sednice Narodne skupštine, po pravilu, održavaju se utorkom, sredom i četvrtkom od 10.00 do 18.00 časova, s pauzom od jednog časa.“ Nakon toga sledi još pet stavova u kojima se kaže da može drugim danima, može i duže od 18.00 časova, ali nigde, apsolutno nigde ne stoji da može da se ukine pauza od jednog časa.

Molim vas, ja sam gladna. Kada ćemo mi da jedemo? Mi dosledno svaki dan radimo od deset ujutru do osam, devet, deset, dvanaest uveče, bez pauze za ručak. Možda ova skupštinska dijeta odgovara nekim poslanicima, meni ne odgovara, kolabiraću. Da je vanredno stanje, da je ratno stanje, položila bih život na oltar otadžbine, ali mislim da nema potrebe. Molim pauzu za ručak. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Stamenković. Smatram da nisam povredio Poslovnik i član na koji ste ukazali. I sami ste vrlo jasno i precizno rekli – po pravilu. Ne znači da mora, ne znači da je obaveza.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

BRANKA STAMENKOVIĆ: Naravno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 81. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 82. i član 82. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Veoma nam je sporno to iseljenje i preseljenje zbog toga što se dešava u slučajevima koji su apsolutno nejasni, po kriterijumima koji su apsolutno nejasni, i smatramo da je to zapravo još jedan način da se suspenduju Ustavom zagarantovana ljudska prava.

Ti razlozi iseljenja su toliko široko postavljeni, toliko neprecizno definisani da bi to praktično značilo da gradske ili opštinske vlasti mogu da isele bilo koga ko živi u nekakvom nelegalnom objektu, bez obzira na to da li je podneo zahtev za ozakonjenje. Pa, čekajte, čemu je onda služio taj Zakon o ozakonjenju? Vi ste, gospođo ministarka, ovde nama govorili kako ima milion i po nelegalnih objekata itd. Po ovome kako ste definisali ovim zakonom, to znači da zaista sutra, zbog nekakve investicije (ili lažne investicije, jer prave investicije nemamo već dosta dugo vremena), gradske ili opštinske vlasti mogu da isele svakoga ko živi u objektu koji je nelegalan, bez obzira na to da li je podnet zahtev za ozakonjenje ili ne.

Strašan problem imamo jer smatramo da ste to uradili da biste ubuduće legalizovali ili, kako vi kažete, ozakonili slučajeve poput Savamale, gde ćete zarad privatnih objekata iseljavati ljude, rušiti objekte i braniti policiji da reaguje. Ne smete to da radite, to je jako opasno.

Izbrišite ove članove koji se odnose na iseljenje i preseljenje zbog toga što zaista smatramo da ugrožavaju ljudska prava. Postavili ste razloge za

iseljenje suviše široko, suviše neprecizno i time otvorili sebi mogućnost za različite zloupotrebe, što, mislim, i znate da ste uradili.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jerkov.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Na naziv iznad člana 83. i član 83. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 83. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovo je još jedan amandman kojim hoćemo da ukažemo na to da u Srbiji postoje lica kojima je potrebno preseljenje u slučaju iseljenja, a koja nemaju matični broj. To su nevidljiva lica; nemojte da ih dovodimo u situaciju da budu diskriminisana. Njih, dakle, nećemo moći da preselimo jer za njih neće važiti plan preseljenja, zato što se ovim članom traži, kao identifikacioni podatak, ime, prezime i matični broj.

Mi smo predložili da se identifikacija lica koja nemaju matični broj (prosto, nisu upisana u matične knjige, nije im dodeljen matični broj) radi na osnovu imena oca, majke, mesta poslednjeg boravišta, odnosno dali smo mogućnost da onaj ko primenjuje zakon odredi te druge podatke na osnovu kojih se ona mogu identifikovati. Organ koji to bude primenjivao znaće koji su to podaci, ja samo navodim kao primer neke od mogućih podataka. Dakle, borimo se za to da isti status imaju i oni koji su nevidljiva lica, odnosno koji nemaju poslednje prebivalište, koji nemaju matični broj. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 84. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 85. i član 85. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: „Način izvršenja rešenja o iseljenju“, član koji treba brisati stav po stav.

Prvi stav: „Rešenje o iseljenju se ne može sprovesti pri nepovoljnim vremenskim prilikama, nedeljom, u dane državnih i verskih praznika, noću, pre izbora i neposredno pre početka i kraja školske godine.“

Jeste li vi ozbiljni? Stvarno? Koliko pre izbora? Na dan kad se raspišu izbori ili petnaest dana pre izbora? Kojih izbora? Bilo kojih izbora ili nacionalnih, pokrajinskih? Šta znači „pre početka i kraja školske godine“? A za vreme školske godine? Da li stvarno mislite da ovaj stav iko može da primeni? Kaže – nema iseljenja pre izbora.

Drugi stav, još zanimljiviji, kaže: „Državni i drugi organi, kao i drugi subjekti koji su nadležni da učestvuju u sprovođenju postupka iseljenja, dužni su da vode računa o prilikama u kojima se nalaze lica koja se iseljavaju i preseljavaju i da u dogovoru sa njima odrede način izvršenja koji će biti najmanje štetan po njihova prava i pravne interese.“ Vi ćete da se dogovarate o rešenju o iseljenju? S kim ćete da se dogovarate? Kako ćete da se dogovarate o nečemu čega nema u rešenju o iseljenju?

Kaže: „Troškove sprovođenja izvršenja snosi jedinica lokalne samouprave.“

Šta ste vi, u stvari, hteli ovim članom 85?

Narodni poslanici dobacuju – ne valja kad se čita zakon. U tome mi život i mladost prođe, u čitanju zakona.

Kako ćete da primenite odredbe ovog zakona? Ko će da ih primeni? Kako možete u zakonu da napišete da će se na osnovu rešenja o izvršenju dogovarati nadležni državni organi? Brišite ove stavove.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 85. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Milorad Mijatović, prof. dr Vladimir Marinković, dr Ivan Bauer i Milena Bićanin.

Reč ima narodni poslanik Ivan Bauer. Izvolite.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući. Poštovana potpredsednice, koleginice i kolege narodni poslanici, radi se o jednom vrlo osetljivom članu, koji zahteva posebnu pažnju.

Da bi građani razumeli o čemu govorim, pročitacu naslov iznad ovog člana. Dakle, radi se o članu čiji naziv glasi: „Način izvršenja rešenja o iseljenju“, nešto što je vrlo važno za građane koji dođi u takvu poziciju. Mi smo intervenisali u stavu 1. ovog člana. Prvo ću da pročitam kako glasi ovaj stav. Dakle, stav 1. člana 85. glasi: „Rešenje o iseljenju se ne može sprovesti pri nepovoljnim vremenskim prilikama, nedeljom, u dane državnih i verskih praznika, noću, pre izbora i neposredno pre početka i kraja školske godine.“

Naša intervencija bila je da se doda još jedan razlog, a to je da je u dane bolničkog lečenja nekog od članova porodičnog domaćinstva takođe

nemoguće sprovesti rešenje o iseljenju. Mislim da je ovo sasvim opravdan razlog. Ovaj razlog nije ni u kakvoj koliziji s bilo kojim od navedenih razloga i zaista bih zamolio potpredsednicu Vlade da još jednom razmotri da prihvati ovaj naš amandman.

Inače, da vam kažem, u obrazloženju ste naveli da se „amandman ne prihvata jer je formulacija utvrđena ovom odredbom usklađena sa međunarodnim smernicama“. Pretpostavljam da se to odnosi na direktive EU. Što se toga tiče, direktive EU su, prvo, jedna vrlo fluidna kategorija; dok mi uđemo u EU, sasvim je moguće da će se te direktive menjati, jer se one menjaju po potrebi. Druga stvar, one propisuju kako nešto treba da izgleda, ali nigde ne propisuju da vi ne smete da dodate još neki razlog koji smatrate opravdanim.

Dakle, ne mislim da bismo time što bismo eventualno dodali nešto što nije propisano direktivama EU sebi napravili bilo kakav problem ili da bismo zbog toga smanjili ispunjenost uslova, odnosno usklađenost ovog zakona sa normativom EU, odnosno sa direktivama EU.

Prosto, molba, još jednom, potpredsednici da prihvati naš amandman, jer mislim da je ovaj razlog vrlo važan i da samo doprinosi tome da ovaj član bude još bolji, a nikako ne smanjuje kvalitet ovog člana zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 85. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, ovo je još jedan od članova koji onemogućavaju ono što je zakonodavac, odnosno predlagač zakona hteo.

U ovom članu piše da rešenje o iseljenju ne može da se sprovede po nepovoljnim vremenskim prilikama, nedeljom, u dane državnih praznika, pre izbora. Pre izbora je danas. Svaki dan je pre izbora, jer mi izbore imamo na četiri godine. Jedini dan koji nije pre izbora, to je dan izbora, to je kad su u Savamali rušeni objekti i iseljavani oni koji su bili vlasnici tih objekata.

Da li je moguće da se ovim zakonom uvodi mogućnost iseljenja i rušenja samo na dan izbora? Da to ne bi bilo tako, mi smo predložili amandman i precizirali ovo „pre izbora“, a to znači – u vreme od raspisivanja do dana proglašenja konačnih rezultata izbora. Onda je jasno od kada do kada to nije moguće. Zašto bi iseljavali nekoga samo na dan izbora? Ovo je besmisleno i molimo vas da ne ozakonjujete praksu koju ste ustanovili rušenjem u Savamali.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 85. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 86. i član 86. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici

Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 87. i član 87. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Gordana Ćomić i zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 87. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na glavu VI, odeljak 1, naziv iznad člana 88. i član 88. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Ćomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 88. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Molim ministarku prof. dr Zoranu Mihajlović da se izjasni da li prihvata amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Naravno, prihvatom amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Konstatujem da amandman postaje sastavni deo zakona.

Po amandmanu, javio se kolega narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Član 88. i nekoliko narednih članova Predloga zakona govore o stambenoj podršci.

Gospođa ministar je u obrazloženju u načelnoj raspravi govorila da je održano nekoliko javnih rasprava. U obrazloženju Predloga zakona takođe stoji da je održano nekoliko javnih rasprava, i to u Beogradu, Čačku, Nišu, Valjevu, Vršcu i drugim mestima. Za nas javna rasprava i javno slušanje nije relevantna aktivnost, ali dozvoljavamo da se i taj vid upoznavanja sa zakonskim predlozima organizuje. Onda se dalje kaže da su poslušane sve sugestije koje su bile dobre, vezano za ovaj predlog zakona. Međutim, postoji jedna grupa lica koja su nezadovoljna načinom na koji je ovaj problem rešen, odnosno načinom na koji se predlaže rešenje ovog problema.

Država Srbija odavno, odnosno od 1878. godine ima u svom pravnom sistemu način na koji se podržavaju vojna lica, invalidi, vojni veterani, porodice ranjenih i poginulih lica. Ovaj put je to izostalo. Oni imaju neka primanja, ali to nisu lična primanja. Primanja koja imaju jesu primanja na osnovu

potrebe u daljem održavanju njihovog golog života. Ali, ta primanja tretiraju se kao prihod, kao zarada, kao lični dohodak, te stoga oni gube pravo na određena sredstva koja bi trebalo da proisteknu kao stambena podrška toj grupi lica.

Dalje, u ovom predlogu zakona nigde nije objašnjeno, ni na jedan način, a član vaše stranke, narodni poslanik, više puta je govorio da se u Beogradu ne zna sudbina više od sedamdeset stambenih jedinica, da li ćete uopšte da rešavate taj problem. Mi otprilike možemo da pretpostavimo u kom vremenskom periodu je došlo do njihovog nestanka. Oni fizički nisu nestali, ali nema dokumentacije koja govori o tome gde se to nalazi. Poslanik je više puta postavljao pitanje, valjda zaboravlja da ste vi sad deo vlasti. Hoćete li rešavati te probleme ili nećete?

U obrazloženju ste rekli da treba jačati inspeksijski nadzor nad sprovođenjem ovog zakona. Valjda treba dovesti ovu oblast i ovu problematiku u red, a ne samo jačati inspeksijski nadzor nad onima koji iz objektivnih razloga ne budu mogli da ispunjavaju neke obaveze koje ova vlast i ovaj sistem postavljaju pred građane Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na odeljak 2, naziv iznad člana 89. i član 89. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 89. amandman je podneo narodni poslanik Saša Radulović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 89. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 89. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 89. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, dobro je da je Vlada prihvatila amandman Poslaničke grupe Socijaldemokratske stranke. On se odnosi na korisnike stambene podrške. Nije nam bilo jasno zašto korisnici stambene podrške ne mogu da budu osobe s invaliditetom. To je sada promenjeno i, pored drugih ugroženih kategorija, oni su uvršteni među lica koja mogu biti korisnici stambene podrške.

Mislim da je važno da vodimo računa o najugroženijim stanovnicima Republike Srbije, isto kao što je važno, za šta nažalost niste imali sluha, da vodimo računa o onim licima koja nemaju matični broj i poslednje prebivalište u Republici Srbiji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 89. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov i mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojčić i dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Sporna je tačka 7) stava 4, za koju zahtevamo da se briše. Zaista me zanima, vi želite da stambeno zbrinete „lice sa zanimanjem koje je nedostajuće zanimanje i od interesa je za jedinicu lokalne samouprave, odnosno organ državne uprave“, koje je to lice i kakvo je to lice? Na osnovu kog kriterijuma se to propisuje ili procenjuje? Ili je ostavljeno npr. svakoj lokalnoj samoupravi da procenjuje koje im lice u tom trenutku nedostaje, pa možemo, na primer, da stavimo – fali nam par idiota ili fali nam malo botova, pa onda možemo da angažujemo, da pozajmimo iz Beograda, ako imaju višak idiota u Beogradu, ili ako SNS u Novom Sadu ima višak tih botova, dajte da prebacimo, recimo, u Kraljevo? Vrlo, vrlo zanimljivo zakonsko rešenje, tako da bih voleo da vidim obrazloženje.

Svakako, predložili smo da se tako nešto briše zato što otvara prostor velikoj mogućnosti zloupotreba, koje sasvim sigurno u praksi imamo do sada. Sve što se ostavi tako nedefinisanim i zamagljenim, do sada su nadležni državni organi, odnosno organi jedinica lokalne samouprave, bez obzira na to ko je bio na vlasti, često težili da zloupotrebe. Imajući u vidu praksu i iskustvo rada SNS, više je nego opravdan naš strah da će svaku mogućnost iskoristiti za zloupotrebu.

Ovo definitivno treba brisati ili ćemo imati... Malopre smo pominjali, nema iseljenja oko izbora. Znači, izbori su vrlo važan faktor, pa, zamislite, lokalni izbori npr. u Vrbasu, koji nas čekaju na proleće, pa lokalna samouprava kaže – majku mu, malo nam nedostaje nekih za lepljenje plakata,

hajde da angažujemo, na primer, deficitarna zanimanja, da ih stambeno zbrinemo. Eto, to je.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče. Isti je amandman u pitanju. Član govori o licima koja nisu u mogućnosti da sama reše stambeno pitanje i koja zbog toga dobijaju stambenu podršku. Ni sa jednom od ovih kategorija nemamo problem, radi se o beskućnicima, socijalno ugroženim građanima, žrtvama porodičnog nasilja itd., osim sa tačkom 7) koju ste stavili kao poslednju, a to je – lice sa zanimanjem koje je nedostajuće zanimanje i od interesa je za jedinicu lokalne samouprave, odnosno organ državne uprave.

Nas interesuje na koji način utvrđujete koja su zanimanja nedostajuća. Da li možemo da dođemo u situaciju da vi, recimo, za nedostajuća zanimanja proglasite sve one vaše menadžere sa diplomama sa privatnih fakulteta? Da li možete za nedostajuća zanimanja da proglasite sve one vaše lažne doktore nauka, s obzirom na to da smo danas saznali da je još jedna visoka državna funkcionerka pod ozbiljnom sumnjom da je i ona plagirala svoj doktorat? Da li možemo da očekujemo da za nedostajuća zanimanja proglasite sve one ljude koji su vam potrebni da biste ih na neki način zaposlili? Ovako, bez kriterijumima, bez objašnjenja šta su to nedostajuća zanimanja, na osnovu čega se utvrđuje koja su zanimanja nedostajuća, možemo samo da pretpostavimo da ćete da dajete stambenu podršku nekim ljudima koje iz drugih razloga treba da zbrinete.

U obrazloženju zašto se ne prihvata amandman kažete da je definicija nedostajućeg zanimanja data u članu 3, što je urađeno, ali ne piše na koji način se utvrđuje koja su zanimanja nedostajuća, ko to utvrđuje, kako, na osnovu čega. Bez toga, ne verujemo ništa.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 90. i član 90. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 90. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Član 90. stav 2. Strukture stanova koji su određeni za preseljenje lica potpuno su nedefinisane ovim članom. Imamo čak tri mogućnosti za preseljenje: recimo, za dvočlano domaćinstvo je mogućnost jednosoban, jednoiposoban ili dvosoban stan. Pitam – po kojim kriterijumima će se određivati koji će stan dobiti to dvočlano domaćinstvo?

Pre svega, mislim da je ceo ovaj član o strukturama stanova urađen nedosledno i da bi ovaj deo zakona apsolutno trebalo vratiti na doradu. Istovremeno, on je neusaglašen sa članom 145. Bez obzira na to što nismo došli do tog člana, moram da kažem da po članu 145. tročlano domaćinstvo dobija stan

od 60 metara kvadratnih, a po članu 90. od 56 kvadratnih metara. Po članu 145, četvoročlano domaćinstvo dobija stan od 75 metara kvadratnih, a po članu 90. jedanaest kvadratnih metara manje, odnosno 64 kvadratna metra.

Kada sve to uklopimo sa normativima o projektovanju po Zakonu o planiranju i izgradnji, čak dobijamo treće kvadrature stanova, koje se ne uklapaju ni sa jednom od ovih kvadratura.

Molim zakonodavca da ove članove usaglasi i da se ovaj deo zakona vrati na doradu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 90. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na naziv iznad člana 91. i član 91. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 91. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Član 91. odnosi se na stambenu podršku i rešavanje stambene potrebe domaćinstava, i to, da kažemo, po nekim neprofitnim cenama, odnosno to je neprofitan zakup. Propisani su uslovi ko ima prava.

Mi predlažemo, kada je u pitanju maksimalna zarada koju neko ostvaruje, da se smanji ta maksimalna zarada za dobijanje mogućnosti dobijanja ovog neprofitnog zakupa, i to sa 1,2 na 0,5 u odnosu na prosečnu platu u toj jedinici lokalne samouprave.

Zašto to tražimo? Iz prostog razloga što bi u nekim opštinama u Beogradu neprofitan zakup imalo prava da dobije i domaćinstvo koje ima primanja od 183.000 dinara. Smatramo da je to previše i da to treba smanjiti na 0,5, da bude koeficijent množenja u odnosu na njihovu zaradu.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 91. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Ovaj amandman koji sam podnela imao je dve vrste intervencija na ovom članu: jedna je pravopisne prirode, pošto se jedna ispravka odnosi na ispravku pravopisne greške, a drugom

intervencijom sam htela potpuno da ukinem mogućnost neprofitne kupovine kao vida stambene podrške.

Što se tiče neprofitne kupovine, to je oksimoron. Stambena podrška treba da se omogući neprofitnim zakupom, a ne kupovinom. Kupovina mora biti tržišna.

Inače, što se pravopisne greške tiče, ona je jedina koja je ovde obrazložena od strane predlagača zakona; o neprofitnoj kupovini ni reči u obrazloženju nema. A obrazloženje glasi da se moj amandman u tom smislu odbija zato što je prihvaćen amandman, u istovetnom tekstu, sa istom ispravkom, kolege Zorana Živkovića. U tom smislu, kolega Živkoviću, čestitam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 91. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala. Ostajem ubeđen da se ovde radi o tehničkoj grešci, odnosno grešci u pisanju, mada to može da se tumači i na neki drugi način, ta formulacija koja je ispravljena, ali da ne ulazim u tu temu, dobro je da Vlada prihvata bar ovakve amandmane.

Što se tiče celog člana, on definiše kriterijume za pravo na rešavanje stambene potrebe koju imaju domaćinstva kojima je potrebna stambena podrška, odnosno zakup stana po povoljnim uslovima.

Samo da pročitam jedan stav, da vidite koliko je to komplikovana materija: „Maksimalan prihod za višečlana domaćinstva, kao uslov za ostvarivanje prava iz stava 1. ovog člana, obračunava se množenjem maksimalnog prihoda jednočlanog domaćinstva za odgovarajuću vrstu stambene podrške iz stava 1. ovog člana sa koeficijentom (K), koji se izračunava po formuli $K=1+O \times 0,7+D \times 0,5$, gde je 1 – lice koje ostvaruje pravo na stambenu podršku, O – broj članova domaćinstva starosti preko 14 godina, a D – broje dece starosti do 14 godina (na primer: 1 odrasla osoba: $K=1,0$; 1 odrasla i 1 dete: $K=...$)“ itd.

Voleo bih da bilo ko ponovi ovo, podnosilac ovog zakona, prisutna potpredsednica Vlade, bilo ko od kolega koje svesrdno brane ovaj zakon. Ovome nije mesto u zakonu, ovo je za podzakonski akt, za pravilnik ili tako nešto. I, ovo treba da rade centri za socijalni rad. Ovde se ne piše ko sprovodi ovaj zakon.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Živkoviću.

Na član 91. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Pitam ministarku prof. dr Zoranu Mihajlović da li prihvata predloženi amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prihvatam.

PRESEDAVAJUĆI: Konstatujem da amandman postaje sastavni deo zakona.

Na odeljak 3, naziv iznad člana 92. i član 92. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 92. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Aleksandar Stevanović, sa ispravkom, i odvojeno narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 93. i član 93. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 94. i član 94. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 94. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, već sam dao primer da nema razloga davati nekome ko ima primanja u domaćinstvu od 180.000 dinara, kao vid stambene podrške, neprofitni zakup. To je moguća situacija u Beogradu u gradskim opštinama, jer to je 1,2 koeficijent u odnosu na platu, odnosno prosečnu platu na tim teritorijama.

Sada vi predlažete da ako se poveća taj prihod, npr. sa 180.000 na 190.000, on i dalje ostvaruje pravo na neprofitni zakup, koji mu se malo uvećava. Znači, i dalje će moći na teritoriji opštine Stari grad ili Vračar da plaća stan 200 evra, čiji zakup vredi 1.000 evra. Koji će to ljudi biti? To će biti neki privilegovani ljudi, a to znači oni koje odredi SNS.

Predlažemo da ukoliko se poveća taj prihod preko maksimalnog iznosa, automatski gubi pravo na neprofitan stan, a nema potrebe da se i dalje omogućava ovaj vid stambene podrške.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 94. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Mene sekira isto ovo što i kolegu Konstantinovića. Znači, imamo neprofitni zakup, kaže se da na njega imaju pravo osobe čiji su mesečni prihodi niži od tog i tog iznosa, a onda se u ovom članu 94. sad odjednom kaže – ako se slučajno takav stan izda pod tim kriterijumima nekoj porodici, ali se onda vremenom ta porodica snađe, hvala Bogu, prihodi joj porastu i oni više ne ispunjavaju kriterijume za taj neprofitni zakup, oni ipak mogu da ostanu u istom stanu, s tim što će im se povećati po nekom koeficijentu taj zakup.

Moje pitanje za ministarku glasi – kako će se povećati, koja je sada to kategorija? To nije kategorija neprofitnog zakupa. Da li je to profitni zakup? Da li je to po tržišnim cenama? Ako nije po tržišnim cenama, onda je moje pitanje – a zašto nije po tržišnim cenama? Ako jeste po tržišnim cenama, onda moje pitanje glasi – zašto se onda ne raskine taj ugovor o neprofitnom zakupu, pa neka osoba traži na tržištu stan po tržišnoj ceni, a mi da čuvamo stambeni fond jedinica lokalne samouprave za one ljude kojima je stambena podrška stvarno potrebna?

Molim odgovor na ovo pitanje. Znači, da li su te cene tržišne, kada se skoči, ili nisu tržišne cene? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 95. i član 95. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 95. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, subvencionisanje zakupnine stana se sada dozvoljava, ali ne zakupnine po nekoj tržišnoj vrednosti, nego subvencionisanje one neprofitne zakupnine za zakup stana. Dakle, vi ste već dali jedan vid stambene podrške – dali ste neprofitnu zakupninu – i sada to subvencionišete.

Smatramo da je taj vid podrške, subvencionisanje neprofitne zakupnine, nepotreban. U redu je da se subvencioniše onaj deo koji pređe preko neprofitne zakupnine. Jer, već je neprofitna zakupnina stambena podrška. Predlažemo da se to izmeni, dakle, da to subvencionisanje ide do visine neprofitne zakupnine.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 95. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 96. i član 96. amandmane, u istovetnom tekstu, podnele su narodni poslanik Gordana Čomić i narodni poslanik Branka Stamenković.

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Član 96. predviđa, sad ide korak dalje, da stambena podrška ne mora da bude samo neprofitni zakup, pa onda meni potpuno nelogična neprofitna kupovina, nego vi sada, u članu 96, možete da dodelite porodičnu kuću ili stan nekome. I, tu postoji nešto, ograđuje se, kaže – to bi trebalo da bude prioritetan vid stambene podrške u seoskim područjima, ali nigde se ne kaže da mora isključivo.

Znam da ima puno seoskih kuća koje su napuštene, da je to jedan veliki stambeni fond sa kojim ne znamo šta ćemo, ali, molim vas, dodeljivati to za „dž“ ljudima, stvarno ne razumem kako je to u interesu bilo koje jedinice lokalne samouprave. Imaćete krize, imamo migrantsku krizu, nemamo gde ljude da smestimo. Biće, daleko bilo, ali dešavalo se, prirodnih katastrofa, zemljotresa, koječega i trebaće nam taj stambeni fond. Shvatam da to treba u međuvremenu nekako održavati, ali hajde da napravimo plan da se takve kuće održavaju nekim programom, a ne da se dodeljuju tek tako, za „dž“, i da se osiromašuje stambeni fond jedinica lokalne samouprave.

U tom smislu, predložila sam potpuno brisanje ovog člana i potpuno brisanje mogućnosti da poklanjate ljudima javnu imovinu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 96. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 97. i član 97. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 97. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Branka Stamenković i odvojeno narodni poslanik Aleksandar Stevanović, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 97. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 98. i član 98. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 98. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 98. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 99. i član 99. amandmane, u istovetnom tekstu, podnele su narodni poslanik Gordana Čomić i narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 99. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 99. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Samo kratko. Mi smo tražili da se reči „republičkom nivou“ zamene rečima „nivou jedinice lokalne samouprave koja dodeljuje stan ili porodičnu kuću“.

Predloženom amandmanskom izmenom uspostavljamo pravičnije kriterijume za dodelu stana ili porodične kuće s obzirom na to da cilj instituta stambene podrške nije bogaćenje, već pomoć socijalno ugroženim licima, tako da smatramo da amandman treba prihvatiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 100. i član 100. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 100. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 100. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 101. i član 101. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 101. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Branka Stamenković i odvojeno narodni poslanik Aleksandar Stevanović, sa ispravkom.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Reč ima narodni poslanik Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Članom 101. određuju se kriterijumi za stambenu podršku u vidu dodeljivanja sredstava koja bi pomogla čoveku da unapredi uslove stanovanja, tj. ukoliko živi u kući koja nema toalet ili grejanje, opština može, ili jedinica lokalne samouprave, da pripomogne sredstvima određenim da se upristoji taj životni prostor, da se poboljšaju uslovi stanovanja.

Sve je to u redu, ali onda u stavu 3. kaže – izuzetno od stava 1. ovog člana, korisnik ovog vida stambene podrške može biti i vlasnik stana, bez obzira na visinu prihoda, ukoliko deo stambenog prostora izda u zakup licu koje ima potrebu za stambenom podrškom.

Znači, mogu da krenem da zidam kuću, obavim grube radove, na donjem spratu uradim i unutrašnje radove, izdam jedan deo nekome u vidu stambene podrške kao neprofitni zakup, a onda se kvalifikujem da naredna tri sprata praktično odradim tako što će jedinica lokalne samouprave da subvencionise da to uradim.

U obrazloženju zašto je moj amandman odbijen rečeno je da se na ovaj način žele motivisati ljudi da ljudima koji imaju potrebu za stambenom podrškom izdaju svoje lične stanove po neprofitnom zakupu. To nema da se desi, to nijedan privatnik neće da uradi ako ne vidi neki svoj interes u tome. Mislim da ovo što sam malopre opisala jeste realan interes koji će ljudi da vide i da ovde postoji mnogo mogućnosti za zloupotrebu.

Zato predlažem brisanje ovog stava i veoma sam nezadovoljna što to nije prihvaćeno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 102. i član 102. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 102. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Tražili smo da se u stavu 1. briše ovaj deo: „na zemljištu u njegovoj svojini“, kao i u stavu 3: „ukoliko prethodno sa vlasnikom zemljišta na odgovarajući način reguliše status na zemljištu neophodan za ozakonjenje njegove porodične kuće“.

I u nekoliko narednih amandmana tražili smo odgovarajuće promene, jer predlagač ovog amandmana polazi sa stanovišta Zakona o

osnovama svojinskopravnih odnosa, član 24, o pravilima građenja na tuđem zemljištu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 102. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 102. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 103. i član 103. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na odeljak 4, naziv iznad člana 104. i član 104. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 105. i član 105. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 105. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 106. i član 106. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 106. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Član 106. definiše kriterijume za utvrđivanje reda prvenstva za dodelu stambene podrške. Naš amandman je vrlo jednostavan. Naš je predlog da se u članu 106. stavu 1. u uvodnoj rečenici posle reči „(lice bez odgovarajućeg stana)“ dodaju reči „odnosno da li su mladi bračni parovi“.

Dakle, hteli smo da uvedemo još jedan, dodatni kriterijum o prvenstvu i potrebi dodeljivanja stanova. Mišljenja smo da je neophodno da se prilikom utvrđivanja reda prvenstva za dodelu stambene podrške, pored prvenstva prema stambenom statusu (lice bez stana), uslovima stanovanja (lice bez odgovarajućeg stana), dodaju i mladi bračni parovi, kako bi se pomoglo mladim ljudima prilikom zasnivanja porodice i podizanja nataliteta u Republici Srbiji.

Nemamo puno sistemskih rešenja koja će pomoći mladim ljudima, koji masovno napuštaju, nažalost, našu zemlju. Procene su da je to u ovom trenutku nekih 36.000–50.000 ljudi, što je izuzetno veliki problem, najveći problem za Srbiju u ovom trenutku. Mislim da je potrebno naći svuda prostora da se pomogne u tom smislu i ne vidim razloga da se ne prihvati jedan ovakav dodatni kriterijum koji bi dao prostor i prednost upravo ovim mladim ljudima, koji treba da zasnivaju porodice i svoju budućnost u Srbiji, a ne tako što će svoj talenat i ono što se ulagalo u njih plasirati negde na strani i tražiti život negde drugde. Život postoji i u Srbiji, a na nama je da probamo da im pomognemo u tome.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 106. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, mr Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 106. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstatinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 107. i član 107. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 108. i član 108. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na odeljak 5, naziv iznad člana 109. i član 109. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 109. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 109. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, mislim da je ovo jedan važan amandman. On menja Predlog zakona koji glasi: „Pribavljanje, upravljanje i davanje u zakup stanova namenjenih za stambenu podršku, upravljanje i organizovanje izgradnje stanova sa mogućnošću sticanja svojine putem kupovine po neprofitnim uslovima, kao i sprovođenje programa stambene podrške, mogu obavljati neprofitne stambene organizacije.“

Ne znam koje su to neprofitne stambene organizacije. Ne znam da postoje te neprofitne stambene organizacije i ne znam kada će se one i na kojoj teritoriji osnovati, ali ono što je sigurno i što mi predlažemo amandmanom, to je da se time bavi nadležna gradska, odnosno opštinska uprava. Ovim amandmanom dajemo mogućnost da jedinica lokalne samouprave može da registruje takvu neprofitnu organizaciju, odnosno da sklopi ugovor s njom i da onda odredi da li će poveriti deo posla njima ili neće. Ono što je suština, to je da se pribavljanjem, upravljanjem i davanjem u zakup stanova može baviti jedinica lokalne samouprave, a koga će ona dalje da ovlasti za neki deo, to oni sami treba da odluče.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 109. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojić, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Čuli smo o čemu govori član 109 – Neprofitna stambena organizacija. Evo, ja ću na jednom primeru, i voleo bih da čujem odgovor gospođe ministarke... Treći stav kaže: „Višak prihoda nad rashodima koji stambena agencija ostvari u toku poslovne godine mora se u celini usmeriti za dalje pribavljanje, gradnju, obnovu, rekonstrukciju i održavanje stanova u svojini lokalne samouprave koji se daju u neprofitni zakup.“

Mi smo probali da intervenišemo našim amandmanom, gde smo rekli da se st. 7. i 8. menjaju i glase: „Ukoliko Vlada nije osnovala stambenu agenciju u jedinici lokalne samouprave, poslove iz stava 5. ovog člana obavlja nadležna opštinska, odnosno gradska uprava. U slučaju da Vlada nije osnovala stambenu agenciju u jedinici lokalne samouprave, niti na teritoriji svoje mesne nadležnosti ima registrovanu neprofitnu stambenu organizaciju...“.

Imamo neke konkretne primere. Mnoge lokalne samouprave imale su svoje agencije; agencije su imale ozbiljnu finansijsku podršku institucija i dobro su radile svoj posao. Evo, imamo primer niške stambene agencije, gde je višak sredstava koji je bio namenjen izgradnji za obezbeđenje socijalnog stanovanja prebačen u budžet. Molio bih vas da proverite na koji način su ta sredstva prebačena u budžet, da li je to urađeno na propisani zakonski način. I, šta to znači uopšte za, u ovom primeru, građane Niša koji su ostali bez sopstvenog rešenja, a to je bilo moguće rešiti jer se radi o zaista visokim sredstvima, dovoljnim da se napravi pedesetak stambenih jedinica?

To je možda najdirektnije pitanje u vezi s ovim rešenjem, jer dajemo nove predloge, a da se nije primenjivala niti koristila mogućnost da postojeće stambene agencije u proteklih...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 110. i član 110. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 110. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 111. i član 111. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 111. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na glavu VII, odeljak 1, naziv iznad člana 112. i član 112. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 112. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 112. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 113. i član 113. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 113. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 113. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 114. i član 114. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 114. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 115. i član 115. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 115. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Svečani trenutak, pa sam rešila da ustanem, ako me glas ne izda zbog gladi.

Od 33 amandmana koja sam podnela na ovaj predlog zakona, četiri je predlagač usvojio. Od ta četiri, tri su, što bi se u skupštinskom žargonu reklo, amandmani „higijenske prirode“, tj. ispravljanje tehničkih, pravopisnih i sličnih grešaka, s obzirom na to da očigledno nemamo dovoljno novca da u ministarstvu i Vladi zaposlimo lektore. Meni nije problem da radim posao lektora uz posao narodnog poslanika, jer sam u zakonima pronalazila konstrukcije tipa „centar za kontrolu trovanja Republike“. To nije u redu. Međutim, ovaj četvrti prihvaćeni amandman, na član 115, jeste predlog da se uvede transparentnost, da se jedinice lokalne samouprave obavežu da nakon što donesu strategiju i akcione planove o stambenoj politici to moraju odmah po donošenju da objave na svojim internet prezentacijama.

Pretpostavljam da je predlagač, tj. da su ministarstvo i Vlada shvatili da će im ovim biti olakšan posao da kontrolišu način na koji jedinice lokalne samouprave sprovode stambene strategije i da li ih donose. Još kad bismo otišli korak dalje, pa sve ono što oni rade objavljivali na internet prezentacijama, da građani isto tako lako mogu njih da proveravaju i prate, gde bi nam kraj bio. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na odeljak 2, naziv iznad člana 116. i član 116. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 117. i član 117. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 118. i član 118. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 118. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 118. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na odeljak 3, naziv iznad člana 119. i član 119. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 119. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 119. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, potpredsedniče. Gospodo ministarka, nema na čemu što smo podneli amandman i pomogli vam da poboljšate zakon. Ovaj amandman je imao za cilj da vama olakša izbor članova stambenog saveta, s obzirom na to da ste vi prvo predlagali da to budu

predstavnicima civilnog društva i stručnjaci iz oblasti stanovanja, bez obrazloženja i daljeg pojašnjenja na čiji predlog oni tu dolaze.

U izborima svih kolektivnih tela, i tela generalno, gde postoje ovakve odredbe imali smo problema da vidimo ko su te nevladine organizacije, ko su ti predstavnici civilnog društva, stručnjaci. Zbog toga smo predložili da obe te kategorije članova stambenog saveta budu na predlog nadležnog ministarstva, odnosno vašeg ministarstva.

Time što ste prihvatili ovaj amandman, što ste prihvatili amandman koji je kozmetičke prirode, da se uz saziv za skupštinu stanara dostavlja i dnevni red te skupštine, niste ispravili fatalne nedostatke ovog zakona, koji se sastoje u tome da omogućavate upravnicima, profesionalnim upravnicima i prinudnim upravnicima da donose odluke koje obavezuju sve stanare, bez saglasnosti tih stanara.

Oni ne menjaju činjenicu da činite nepravdu prema zaštićenim stanarima, što je sledeći deo zakona do kog dolazimo; ne menjaju činjenicu da namećete nove namete stanarima, da ih terate na troškove koje ne mogu da finansiraju; ne menjaju činjenicu da ste dali jedan loš predlog zakona, a da prihvatate samo one amandmane koji su kozmetičke prirode, usmereni na to da vama olakšaju posao, a ništa od onoga što štiti građane niste prihvatili. Zbog toga, ne menjaju činjenicu da zakon nećemo podržati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jerkov.

Na naziv iznad člana 120. i član 120. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 121. i član 121. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 121. ima rubrum „Nadležnosti jedinice lokalne samouprave“ i u devet tačaka u prvom stavu priča o tome šta sve jedinice lokalne samouprave rade, od donošenja lokalne stambene strategije, preko planiranja budžetskih sredstava za njeno sprovođenje do dve tačke koje su krajnje sporne.

Tačka 7) kaže: „osniva neprofitnu stambenu organizaciju radi sprovođenja lokalne stambene strategije“. Lokalna samouprava osniva neprofitnu stambenu organizaciju. To će biti dani, kada mi budemo videli to u primeni u Srbiji. Ja sam razumela otprilike šta je vaša namera, ali ovo je prosto neprimenljivo.

Posebno je sporna tačka 9): „pomaže realizaciju energetske usluga u stambenom sektoru“. I tu razumem šta se htelo – dakle, ne radi se o komunalnom snabdevanju energijom, nego, verovatno, o energetske efikasnosti, i nikad nije dovoljno novca da se to uradi; ili se radi o nečemu trećem. Pošto realizaciju energetske usluga u stambenom sektoru jedinica lokalne samouprave

može da radi samo snabdevanjem energijom ili može da radi kada i ako dođemo do programa kojima će se građanima ponuditi sredstva za izolaciju, promenu prozora, vrata, za sve ono što podrazumeva da budemo bliži, po našim sopstvenim preuzetim obavezama, energetske efikasnom stanovanju, ovaj član najmanje iz ta dva razloga neće biti moguće primeniti i zato ga treba brisati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 121. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na glavu VIII, naziv iznad člana 122. i član 122. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Rubrum „Inspekcijski nadzor“ govori o tome ko vrši nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa na osnovu njega donetih. Kaže se da inspekcijski nadzor vrši nadležno ministarstvo preko inspektora u okviru delokruga utvrđenog zakonom, autonomna pokrajina preko građevinske inspekcije, jedinica lokalne samouprave preko komunalne i građevinske inspekcije. I, govori se o nadležnostima inspektora. Ono što je razlog zašto tražim brisanje ovog člana, kao i drugih, jeste to što se samo u jednom slučaju spominje inspektor kao lice po službenoj dužnosti, u članovima koji su ostali bez odgovora, da prijavu za registraciju skupštine stanara podnosi upravnik ili zakonom ovlašćeno lice ili po službenoj dužnosti. Dakle, ovde se više nigde ne spominje da inspektor ima i tu vrstu službene dužnosti.

Sporan pretposlednji stav kaže: „Na postupanje, prava i obaveze republičkog inspektora za komunalne delatnosti i građevinskog inspektora koje nisu uređene ovim zakonom, primenjuje se zakon kojim se uređuje inspekcijski nadzor.“ To je taj normativni optimizam. A koji bi se drugi primenio? Ne može da se primeni Zakon o saobraćaju ili Zakon o zaštiti životne sredine. Može samo da se primeni zakon koji inače definiše nadležnosti inspektora.

Taj normativni optimizam će proizvesti ogromne probleme inspektorima u primeni, odnosno u nadzoru, i samom Ministarstvu kada bude trebalo za godinu dana ili periodično, za tri ili šest meseci, da nam dostavi izveštaje na naša pitanja o tome kako ide primena ovih zakona, fazono po članovima, koje treba da vidimo primenjene u mesecima koji su pred nama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 123. i član 123. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 124. i član 124. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 124. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem. Ovaj član bavi se poslovima inspeksijskog nadzora, tačnije, šta su sve prava i obaveze komunalnog inspektora.

Mi smo tražili da se brišu stavovi: „Komunalni inspektor proverava da li se stambena zajednica registrovala, odnosno izabrala i registrovala upravnika u skladu s ovim zakonom“, i: „proverava da li je zaključen ugovor o poveravanju poslova profesionalnog upravljanja između stambene zajednice i organizatora profesionalnog upravljanja u skladu s članom 56. ovog zakona“.

Vi kažete da se amandman ne prihvata s obzirom na to da su prava i obaveze komunalnih inspektora usklađene s odredbama drugih posebnih zakona kojima se uređuje inspeksijski nadzor, kao i drugim odredbama ovog predloga zakona.

Imamo zakonodavca, imamo upravnika (prinudnog ili dobrovoljnog, svezjedno), imamo komunalnog inspektora, a iza ugla vrebaju i komunalni policajci, sudski izvršitelji... I koga još tovarimo na leđa građana?

Samo mogu da predložim, kad već ovaj amandman nije prihvaćen, da se doda još jedan stav – da komunalni inspektor proverava i da li su stanari članovi SNS-a. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 124. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Predlažemo opet da se nadležnosti komunalnog inspektora suze, odnosno da se izbriše deo u kome se kaže da on „preuzima druge radnje vezane za inspeksijski nadzor u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja“.

Nas interesuje na koji način on može utvrditi činjenično stanje, recimo, u nečijem stanu ukoliko nema dozvolu da uđe u taj stan. On u taj stan može ući, na osnovu našeg Ustava, isključivo sa sudskim nalogom i nikako drugačije. Plašimo se da ste vi, namerno ili slučajno, prevideli to. Nama nije jasno na koji način komunalni inspektor ili bilo ko drugi može utvrditi činjenično stanje u nečijem privatnom stanu. S obzirom na to da i stanari, i upravnici, i profesionalni upravnici i prinudni upravnici imaju mnogo obaveza nametnutih ovim zakonom, a on treba da proverava da li oni sve te obaveze ispunjavaju (među njima i to čuveno prijavljivanje podstanara upravniku, koji je član Srpske napredne stranke itd.), nas interesuje da li, recimo, komunalni inspektor može da utvrđuje da li neko ima podstanara i na taj način utvrđuje činjenično stanje. Jer,

potpuno je nejasno kakve bi to druge radnje mogle biti, šta taj čovek može da radi da bi utvrdio činjenično stanje u vezi s nečijim privatnim stanom.

Ovo je samo još jedna od stvari u ovom zakonu koje nas brinu i zbog kojih smo uvereni da duboko zadire u privatnost građana, u privatnost njihove svojine. Smatram da ovaj amandman treba prihvatiti.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 125. i član 125. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 125. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: I ovaj amandman je u skladu s našim celokupnim mišljenjem o ovom zakonu, odnosno sa svim intervencijama koje smo želeli da postignemo pišući amandmane na ovaj zakon.

Ponavljam, mi se protivimo organizaciji profesionalnog upravljanja i prinudnim upravama u našim zgradama. Organizacija profesionalnog upravljanja je jedan dodatni nepotrebnii trošak na teret građana Srbije. Ne treba nam nikakav posrednik između stambene zajednice i profesionalnog upravnika; jeftinije je za građane, sprečavamo partijski monopol i zloupotrebe na taj način. Postoje brojne profesije koje su organizovane na takav način i ne vidim razlog zašto ne bismo i ovu materiju, gde je namera zakonodavca bila dobra, uredili na isti način.

Takođe, prinudne uprave su nešto što je nedopustivo. Znači, ja prvi ne bih voleo i ne bih dozvolio nikome da u mojoj privatnoj svojini, u mom privatnom posedu ugrožava moju privatnost i moje pravo na stanovanje nametanjem nekakvih prinudnih upravnika koje određuje jedinica lokalne samouprave, koja istovremeno propisuje visinu naknade za jedno takvo lice. Mislim da je to nedopustivo i da je to jedan veliki skandal.

Ponavljam, neuređenost ove materije nije u tome što mi ne želimo da uredimo naše zgrade, ne želimo da uredimo objekte u kojima živimo, već je isključivo razlog što nemamo sredstava. Ne postoje novčana sredstva kod građana Republike Srbije za sprovođenje ovakvih naloga i ovakvih zamisli zakonodavca i mi to ne možemo da priuštimo.

Molim vas, nemojte da kažnjavate građane Srbije zbog toga što su imali 26 veoma teških godina, što nemamo poslove, što i ako imamo poslove nismo adekvatno plaćeni za te poslove i što nismo u stanju da sve namete i obaveze koje vi propisujete uradimo, tako da pozivam da se izbaci prinudna uprava i organizator profesionalnog upravljanja. Ovaj amandman je u skladu sa tim.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 126. i član 126. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 127. i član 127. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 128. i član 128. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 128. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, mr Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 129. i član 129. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 129. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 130. i član 130. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 131. i član 131. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na glavu IX, naziv iznad člana 132. i član 132. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 132. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 132. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Pored novih finansijskih obaveza i poteškoća koje zadajete životima građana Srbije, vi u članu 132. uvodite i određene kazne. Pogledajte visinu tih kazni – kaznom od 5.000 do 150.000 dinara kazniće se vlasnik posebnog dela. To je izuzetno visoka novčana kazna i ne vidim opravdanje za jednu takvu nameru zakonodavca, tako da smatramo da to treba zameniti znatno blažim kaznama.

Ako želite toliko da kažnjavate ljude, da li se iza toga krije namera da vi njima oduzmete njihove stanove? Pazite, ako imate već razne obaveze koje ste im stavili, pa ste ih kreditno zadužili, pa još ste ih na kraju i kaznili, ko će to da plati, gospodo? Ko će da vam plati kaznu od 5.000 do 150.000 dinara? To je zaista izuzetno visoka kazna. Mislim da bi bilo realnije i uvažavalo bi i

finansijske mogućnosti građana Srbije da te kazne budu manje. Takođe, da se kazne koje su propisane, 500.000–2.000.000 dinara, zamene sa 50.000–1.000.000 dinara, za stambene zajednice.

Iskreno se nadam da cilj ovih kazni nije da se neko ostavi bez imovine, jer šta ćemo onda sa ljudima kojima smo sve oduzeli, nemaju sredstava za egzistenciju, na kraju su izgubili mesto stanovanja, kud ćemo s njima? To je onda dodatni teret i trošak za državu. Prosto, nadam se da namera zakonodavca nije bila da nas potpuno opljačka i osiromaši, jer kako drugačije da tumačite tolike kazne u jednom ovakvom zakonu?

Ponavljam, sve bi bilo sređeno u našim zgradama, ljudi bi ulagali i izdvajali novčana sredstva, imali bismo energetski efikasne zgrade i svi bi imali koristi od toga, da ljudi to sebi mogu da priušte. Pošto to ne mogu da priušte, hajde da ih kažnjavamo. Hajde da ih kaznimo zato što su siromašni. Da li je to vaša namera? Znači, nemate sredstava, nemate posao, fino, sad će još i država da vas kazni zbog toga.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 132. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 132. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Čabraja. Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem. Samo da iskoristim priliku da kažem, pošto je juče bilo nekih primedaba na naše amandmane, pa sam ja rekla koliko ih pišemo, čak i izlažemo, rekla bih, u otežanim uslovima, sve ide nekako navrat-nanos i na brzu ruku, sve se ovo usvoji i prođe i posle narod kuka jer nije ni znao šta mu se radi, imala sam veoma težak izbor trenutno – da li da prisustvujem Odboru za kulturu, koji je upravo počeo u 15.00 časova, a sazvan je danas pre podne u 11.00 (inače, po pravilima bi trebalo najmanje tri dana da se sazove i da se materijali dostave) ili da dođem ovde da obrazlažem ovaj amandman kojim sam zahtevala brisanje ove tačke, jer, kako je rekao kolega Nogo, vi ovde uvodite drakonske kazne za ljude koji su ionako osiromašeni.

Naime, to su dve strane medalje ovog zakona, a obe su loše. Jedna je što će biti, očigledno, partijskog zapošljavanja koje se priprema kroz ovaj zakon i nametanja tih upravnika koji će biti neophodni, a druga strana je ovo udaranje po džepu, ovaj harač i osiromašivanje ionako siromašnih ljudi, koji jednostavno ne mogu da izdrže ovakve namete.

Zbog čega su nam potrebne ovakve drakonske kazne u ovim slučajevima? Predložila sam brisanje tačke 7) jer nisu dobro obrazloženi (to sam, obrazlažući jedan od ranijih amandmana, rekla), nisu dovoljno precizno izrečeni uslovi pod kojima vlasnik posebnog dela zgrade ili stana mora da omogući korišćenje ili prolaz kroz svoj stan. Kada u tim nedovoljno jasnim uslovima on to

odbije, onda mu se, recimo, razreže kazna od 150.000 dinara. Molim vas, na šta to liči? Mislim da je jedna od svrha ovog zakona jednostavno udaranje po džepu ionako osiromašenih građana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 133. i član 133. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. „Prekršaj stambene zajednice“ – ovaj član u svom prvom stavu, koji ima pet tačaka, definiše kojom će se novčanom kaznom, u iznosima od pedeset hiljada do dva miliona, kazniti za prekršaj stambena zajednica.

Strašno bih volela da ovde ima nekog ko radi u sudu za prekršaje koji će da mi objasni kako će se kazniti stambena zajednica. Šta je postupak za kažnjavanje stambene zajednice?

Tačka 1), kada će se kazniti stambena zajednica – ako se nakon isteka roka propisanog rešenjem inspektora ne izvrši upis u registar stambenih zajednica, odnosno ne registruje upravnika stambene zajednice u skladu sa članom 40. Kako je inspektor došao do saznanja da postoji stambena zajednica koja nije upisana u registar i kako će on stambenoj zajednici da izrekne rešenje o kazni? Ko plaća tu kaznu? Stambena zajednica, svi stanari? Kako izreknete kaznu i prikupite novac od kazne od stambene zajednice?

Kada pogledate sve tačke, vidite da se kao poslednji stav dodaje da se za prekršaj iz stava 1. ovog člana kažnjava i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 5.000 do 150.000, pri čemu je prva tačka da nema odgovornog lica. Nema ga, zato što je rešenje da si dobio kaznu jer nema odgovornog lica, niste izabrali upravnika i nemate registrovanu stambenu zajednicu.

To su ilustracije zašto tražim da se ovakvi članovi brišu; neprimenljivi su, neprimenljivi potpuno. Neće moći biti izrečena, po ovom članu 133, nijedna naplativa prekršajna kazna. Niti će imati ko da je izvrši, niti će postojati osnov da prikupite novac koji je po rešenju kaznom izrečen. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Čomić.

Na član 133. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojičić, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 133. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Dragi građani Srbije, Vlada Republike Srbije ima nameru da ovim zakonom vaše zgrade, koje su sada osnovane i registrovane kao stambene zajednice, kazni novčanim kaznama do dva miliona dinara. Ko će da plati te novčane kazne? Pa, platićete svi vi koji živite u tim stambenim zajednicama, proporcionalno prema vašem udelu u toj stambenoj zajednici. Ako još imamo i situaciju da će vas kažnjavati kao vlasnike posebnog dela zgrade, možete da nakupite jednu lepu novčanu kaznu. Na primer, moja zgrada ima dvanaest stanova, pa kada bi se to sve srazmerno podelilo, ode u nekom slučaju i preko 300.000 dinara, kazna po stambenoj jedinici, može se izreći, u maksimumu ako je zaprećena.

Ko će to da finansira? Ko će to da finansira? Opet ponavljam, svaka čast, lepo je to da mi treba da živimo u sređenim uslovima, ali zamislite, recimo, hipotetičku situaciju: neka starija lica koja imaju stan na Vračaru ili Starom gradu, žive od penzije koja apsolutno ne zadovoljava egzistencijalni minimum, jedva sastavljaju kraj s krajem i moraju da srede svoju fasadu, koja je lepa zgrada, lepa fasada, samo je skroz oronula, propala, jer decenijama nije ulagano u to. Oni su jedni od onih – siromašni vlasnici, kako u obrazloženju zakona kaže Ministarstvo, Vlada Republike Srbije, koja sada želi da te siromašne vlasnike kazni zbog njihove nemaštine. Pa nisu ti ljudi krivi za to što su imali vrlo teških 26 godina. Nisu oni krivi za to što su penzije, ionako nedovoljne, smanjene uredbom ove vlade. Vi ste njima uzeli dvadeset milijardi dinara i sada od njih očekujete da finansiraju i da srede. Pa, to su desetine hiljada evra po nekom ulazu, da bi doveli sve u red, da bi sredili ulaz, da bi se sredila fasada, da bi uveli izolaciju. Kako to finansirati? Šta treba, da se kreditno zaduže? Ako ne žele da se kreditno zaduže, onda fino, hajde da ih kaznimo.

U svakom slučaju, nateraćemo mi njih da se isele iz centra grada i da odu negde na periferiju, jer je to zaista namera jednog ovakvog zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 133. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 134. i član 134. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 134. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ako želimo da radimo u korist građana Srbije i ako nam nije cilj da ovim zakonom obezbedimo partijsko zapošljavanje, mahinacije i manipulacije koje bi eventualno Srpska napredna stranka mogla da učini kroz ove institute, onda ćemo izbaciti organizatora profesionalnog upravljanja. Samim tim, i ovaj član mora da se redukuje i menja.

Organizator profesionalnog upravljanja, još jedanput ponavljam, apsolutno nam je nepotreban u ovom zakonu. Postoje brojne profesije koje su organizovane isključivo kao individualna lica, zašto to ne bi bili i profesionalni upravници? Nema potrebe da SNS ima monopol nad jednom ovakvom institucijom. Takođe, nema nikakvog ekonomskog opravdanja da dodatno opterećujemo građane Srbije. Samim tim, jedan ovakav član u zakonu ne može da ostane.

Pozivam zakonodavca, ako mu je cilj da uredi odnose stanovanja i, pre svega, da poštuje prava sopstvenih građana, koji su u krajnjoj liniji u velikom broju glasali za njih, da izmeni jedan ovakav zakon. Takođe, još jednom potcrtavam, kada već uvodite tolike namete, kada već toliko opterećujete budžete osiromašenih građana, koji ne mogu više sve da finansiraju (od silnih poreza, akciza do nenormalnih nameta koji postoje samo u Srbiji), nema potrebe da im uvodite obaveze i ovim zakonom. S druge strane, pretite im ozbiljnim propisanim kaznama: za fizička lica vlasnike stanova od 5.000 do 150.000 dinara, za stambene zajednice od 50.000 do 2.000.000 dinara. A šta su stambene zajednice? Pa, to je opet zbir tih fizičkih lica, vlasnika pojedinih delova zgrade.

Ne vidim šta je svrha jednog ovakvog zakona. Sigurno svrha zakona nije izvući novac koga nema. Oni nemaju novac. Ljudi, da imaju taj novac, oni bi već uložili u sopstvene zgrade. I meni je u interesu da mi zgrada bude energetski efikasnija, da manje novca trošim na grejanje i hlađenje, da bude bolja izolacija. Da to mogu da priuštim, ja bih to uradio u svojoj zgradi. Ali odakle, gospodo naprednjaci? Pa ovo nije Švajcarska. Mi imamo srpske plate, nemamo nemačke plate. Ali, očigledno, Angela Merkel nekome mnogo udara u glavu.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 134. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 134. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu s Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Dobro je da je prihvaćen ovaj amandman. Mi smo proširili tu prekršajnu odgovornost organizacija ili organizatora profesionalnog upravljanja i predvideli prekršaj ukoliko se angažuje

lice koje ne ispunjava uslove iz člana 52. zakona, kojim se reguliše sticanje licence profesionalnog upravnika.

Dakle, ne sme da se dogodi da se za tzv. profesionalnog upravnika slučajno angažuje neko ko nema licencu kao profesionalni upravnik i to mora da bude sankcionisano. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 135. i član 135. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Rubrum: „Prekršaj odgovornog lica u jedinici lokalne samouprave“. Zašto ga treba brisati? Član 135. u svom jedinom stavu kaže: „Novčanom kaznom od 5.000 do 150.000 dinara kazniće se za prekršaj odgovorno lice u jedinici lokalne samouprave ukoliko ne dostavi izveštaj sa podacima i obaveštenjima ministarstvu nadležnom za poslove stanovanja u skladu sa članom 115. stav 3. i članom 121. st. 2. i 3. ovog zakona.“

Zašto ga treba brisati? Zato što će to da bude plaćeno iz budžeta lokalne samouprave. Kao što ministarstvo, kada se prekršajno kažnjava ministar, recimo, zbog nedostavljanja odgovora na zahtev Poverenika za informacije od javnog značaja, kazne plaća iz budžeta Republike Srbije. Kako ćete time podići efikasnost i zaista napraviti da registratori, pošto se o njima radi, dakle, odgovorno lice u jedinici lokalne samouprave, ili o onome ko je registratoru nadležan, a koji je dužan da dostavlja izveštaje sa podacima i obaveštenjima ministarstvu... Kako ćete time pospešiti?

Mi smo nekoliko puta imali rasprave o tome na šta se svodi prekršajno kažnjavanje lica na javnim poslovima ako će sve prekršajne kazne biti isplaćivane iz budžeta. To znači da se opet plaća od para svih građana. Ne plaća niko iz svog džepa, osim kad je u pitanju prekršajna kazna izrečena u saobraćaju. Tada, ako je plaća na licu mesta ili ako je plaća u pošti ili banci, plaća je iz svog džepa.

Ovako ćete imati iste slučajeve o kakvima smo svi imali kritičke opaske do sada u zakonima gde se za odgovorno lice propisuje prekršajna kazna. Vrlo često odgovorna lica različitih nivoa vlasti imaju jasan interes da plaćaju kazne, 100.000, 50.000. Imamo nekoliko ilustracija o tome s kojom lakoćom se oglašuje o zahtev i plaćaju prekršajne kazne.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 135. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković zajedno su podneli amandman kojim predlažu da se posle člana 135. dodaju novi članovi 135a i 135b.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, predstavnici Ministarstva, predlažemo da se iza člana 135, gde govorite o prekršaju odgovornog lica u jedinici lokalne samouprave, unesu još dva člana, a to su – prekršaj upravnika zgrade i prekršaj profesionalnog upravnika zgrade.

Stavili smo velike obaveze i s pravom se očekuje od profesionalnog upravnika, koji je plaćen, da svoje obaveze odgovorno izvršava. Ukoliko ne vrši svoje obaveze u skladu s ovim zakonom, mora biti prekršajno kažnjen.

Vi ste nama u odgovoru na ovaj amandman, zašto ga odbijate, naveli da se „amandman ne prihvata jer predlagač zakona smatra da su predviđenim novčanim kaznama obuhvaćeni upravnik i profesionalni upravnik zgrade“. To prosto nije tačno. Posle ovog vašeg odgovora analizirali smo sve članove, i 132, 133, 134. i 135 – nigde se ne pominje prekršajna odgovornost upravnika ili profesionalnog upravnika, a mi smatramo da treba. Zato predlažemo da novčanom kaznom od 10.000 do 500.000 dinara bude kažnjen za prekršaj profesionalni upravnik.

Da li ovo znači da se unapred zna da će ti profesionalni upravnici biti iz pojedinih političkih stranaka i da oni ne moraju da rade odgovorno svoj posao, jer nema zaprećene kazne ukoliko ne rade odgovorno svoj posao?

Ne vidim nijedan razlog zašto ovaj amandman ne bi bio usvojen i zašto ne bismo dodali prekršajnu odgovornost za profesionalnog upravnika. Dajemo mu pare, plaćamo ga, jasno je šta treba da radi, pa dajte da to radi u skladu sa zakonom. Ako ne radi, mora biti kažnjen.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na glavu X, naziv iznad člana 136. i član 136. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Reč je o roku za donošenje podzakonskih akata. Član 136. u svoja dva stava obavezuje ministarstvo, prvo, da će nadležni organi doneti podzakonske akte propisane ovim zakonom u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, i drugi stav: „Nacionalna stambena strategija biće doneta u roku od 12 meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona“. To znači da 30. juna 2017. godine treba da imamo na uvid sve podzakonske akte, a 31. decembra 2017. godine i nacionalnu stambenu strategiju.

Moj predlog, i pre 2013. godine kada smo donosili Rezoluciju o zakonodavstvu Republike Srbije i svaki put kada sam imala kontakt sa predlogom zakona, bio je da se svi predlozi podzakonskih akata donose zajedno sa predlogom zakona. To nije kapric nekoga ko se čvrsto drži vladavine prava, to nije stav, ni kada sam bila vlast ili opozicija, koji se menjao, to je dobro za izvršnu vlast. To je dobro za sve nas. Da smo to sada imali, onda biste vi, kako ste s pravom prihvatili jedan broj amandmana, ako se nešto od toga odnosi i na

predloženi podzakonski akt, menjali, i imali bismo podzakonski akt danom stupanja na snagu ovog zakona.

Zašto imamo tu sklonost odlaganja rokova za donošenje podzakonskih akata? Zato što nećemo primenu zakona. To je tzv. antireform paradigma. To je sredstvo, mehanizam. Nemate vi nikakve krivice tu, ministarka, nemaju krivice ni saradnici; to je prosto narativ društva koje se opire promenama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 137. i član 137. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Ovaj član sa naslovom „Prelazak stambene zgrade u stambenu zajednicu“ treba da reši najmanje dva problema. Prvi je već pominjan ovde u raspravi, čuveni član 4. Zakona o računovodstvu, a drugi je da se definiše šta je stambena zajednica pre nego što se uđe u proces pokušaja primene ovog zakona, pošto nažalost, po svim parametrima, primenjen biti neće.

U prvom stavu se kaže: „Danom stupanja na snagu ovog zakona stambena zgrada u kojoj najmanje dva lica imaju pravo svojine na dva posebna dela u toj stambenoj zgradi postaje stambena zajednica i stiče svojstvo pravnog lica u skladu sa ovim zakonom.“ Ovo bi moralo biti brisano. Kao da piše neko ko ne zna šta je porodično stanovanje u Srbiji. Nemojte ljude, dva brata, oca ... nemojte ... Tako će se tumačiti.

Objašnjavam vam da znam vaše namere, ali to ovde ne piše. A znam i situaciju u lokalnoj samoupravi, znam inspektora, znam nivo znanja. Neću ja biti kriva, niti ja od svoje krivice i odgovornosti bežim. Vi ćete biti razapeti. Dok se mi ne budemo razumeli da ja ovde želim da smanjim probleme koji će nastati neprimenjivanjem zakona, proteći će i Drina, i Dunav, i Morava i Sava. Dakle, nemojte stavljati – na dva posebna dela.

U drugom stavu kažete: „Stambena zajednica obrazovana u skladu sa stavom 1. ovog člana je pravni sledbenik stambene zgrade u poslovima nastalim prema propisima o održavanju stambene zgrade koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona.“ To podrazumeva da vi podrazumevate da su dva posebna dela stambena zgrada. Ko će to da vam ospori? Ko će da vam ospori da ako dva brata imaju jedan krov, četvorovodni, i dva posebna ulaza, da to nije stambena zgrada sada?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 138. i član 138. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: „Registri i evidencije“. S obzirom na to da smo u prethodnim članovima zakona ustanovili obavezu vođenja registra, ovim prelaznim i završnim odredbama, naravno, ustanovljavamo obavezu rokova, pa kaže u prvom stavu člana 138: „Registri i jedinstvena evidencija propisana ovim

zakonom uspostaviće se u roku od 12 meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.“

U jednom od obraćanja pokušala sam da svima nama približim da se stvari menjaju tako što ih prvo izmerite. Ako hoćete nešto da izmerite, morate da imate prvi resurs za merenje, a to je vreme koje vam je potrebno da neki posao bude obavljen. Ko to ume da izračuna, taj radi uspešno poslove.

Imate na raspolaganju mesečno radnih 10.000 minuta. U idealnom slučaju, hipotetičkom (gedanken eksperiment, tako se to radi kada hoćete da izračunate), ako trošite 15 minuta u lokalnoj samoupravi čoveka koji ima na raspolaganju 10.000 minuta, to je određeni broj rešenja koja može da izda, to je određeni posao koji se uspostavlja pri registraciji. Odatle proističe pitanje – koliko stambenih zajednica očekujete? Koliko? Da li možete da kažete 12 meseci ako očekujete 1.200 ili ako očekujete 120.000? Ako očekujete 120.000, koliko će vam ljudi, nama, ne vama, vremena, resursa, trebati da se uspostave registar i evidencija?

U drugom stavu se kaže: „Skupština ili savet zgrade formiran u skladu sa propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona, odnosno vlasnici posebnih delova zgrade u kojoj nije formirana skupština ili savet zgrade, dužni su da u roku od šest meseci od dana početka rada registra izvrše registraciju stambene zajednice u skladu sa odredbama ovog zakona.“ Znači, imate šest meseci za podzakonske akte, godinu dana za primenu i još šest meseci – dve godine.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 139. i član 139. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Prelazne i završne odredbe koje se tiču zakupa stana u javnoj svojini na neodređeno vreme. S obzirom na to da je to stečeno pravo, onda smo u četiri stava ovog člana kazali šta će da bude sa zakupom stana u javnoj svojini koji je do donošenja ovog zakona u zakupu na neodređeno vreme.

U poslednjem stavu stoji – lica koja su stekla pravo zakupa na neodređeno vreme stana u javnoj svojini, na osnovu Zakona o stanovanju iz 1992–2005. i 2011. godine, nastavljaju da plaćaju zakupninu pod uslovima iz zaključenih ugovora o zakupu do isteka roka od dve godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Znači, vi ovim prelaznim i završnim odredbama kažete – ne važi ugovor na neodređeno vreme. Bez toga da je predlagač ili bilo ko od nas bio strana u zaključenju ugovora.

Znam da to može da se uradi zakonom. Kao što zakonom može da se uspostavi neko pravo, tako zakonom možete i da ukinete pravo. Pitanje je šta radite dobro kada zakonom pravo uspostavljate ili šta radite dobro kada neko

pravo zakonom ukidate, odnosno u ovom slučaju vremenski ga skraćujete od zakupa na neodređeno vreme na najduže dve godine od stupanja na snagu ovog zakona.

Dodatno, ovo je odredba koja podrazumeva potpunu odvojenost od podzakonskih akata, od svakog drugog člana koji zahteva određeno vreme u mesecima pred nama. Dakle, kad zakon stupi na snagu, osmog dana (ako to ne promenimo glasanjem) od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“, onda zakupci, odnosno ljudi koji imaju zakup stana u javnoj svojini na neodređeno vreme imaju dve godine na raspolaganju. Važno je da o tome ljude obavestimo.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 139. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Nakon što ste u početnim i središnjim odredbama zakona obavezali građane da plaćaju i profesionalne upravnike i prinudne upravnike, aktiviste SNS-a, nakon što ste smanjili kvorum, toliko da najvažnije odluke u zgradi mogu da se donesu glasovima samo dva ili tri stana, i da samo dvoje ili troje stanara učestvuje u donošenju odluka koje će obavezati sve ljude koji žive u toj zgradi, nakon što ste čak i nadgradnju, kreditno zaduživanje i druge stvari omogućili, pronalazeći razne načine da se ljudi koji bi se tome protivili izuzmu iz glasanja, nakon što se ovlastili prinudne upravnike i profesionalne upravnike da sakupljaju podatke o stanarima koje ti ljudi ne bi smeli imati, sada ste u prelaznim i završnim odredbama pokušali da uradite dve, možda najkritičnije stvari u ovom zakonu.

Prvo je to što ste drugi put pokušali da nam poturite to da omogućite funkcionerima, imenovanim, postavljenim licima itd. da kupe stanove koje su dobili na korišćenje, pod uslovima koji su građanima Srbije nezamislivi. Mislim i dalje da je neukusno što to radite tako što pokušavate to da opravdate time što nas ubeđujete da je to za policajce, stradale, poginule, ranjene itd., njihove porodice. Drugo, istovremeno dok pokušavate da stambeno obezbedite svoje funkcionere, u narednim članovima, o kojima ćemo tek razgovarati, ostavićete hiljade ljudi na ulici, bez krova nad glavom. Radi se o zaštićenim stanarima, koje drugi put diskriminišete u ovim prelaznim i završnim odredbama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Jerkov.

Na član 139. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 140. i član 140. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Ovim članom zakona pokušava se rešiti zakup na neodređeno vreme stana u svojini građana, zadužbina i fondacija. I, u tri, četiri, pet, šest, sedam, osam, devet, deset...

(Nemanja Šarović: Da li „briše se“ rešava sve probleme?)

Narodni poslanici dobacuju: „Da li 'briše se' rešava sve probleme“. Ne sve, ali poneki vrlo uspešno.

Recimo, izbrisano je trenutno u Poslovniku da vam je zabranjeno dobacivanje, ali mi razumemo to; biti opozicija saradnik, nije to mala stvar.

(Nemanja Šarović: Replika, rekla je da sam saradnik opozicije.)

Ne bih znala, gospodine Šaroviću.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Čomić, molim vas da se vratite na amandman.

GORDANA ČOMIĆ: Ja da se vratim na amandman?

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Evo, narodni poslanik Šarović želi repliku zato što vi ne obavljate svoj posao.

(Nemanja Šarović: Rekla je da sam saradnik opozicije.)

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Čomić, želite da govorite o amandmanu?

GORDANA ČOMIĆ: Želim da radim sa predsedavajućim koji tretira jednako i opoziciju koja mu se sviđa i opoziciju koja mu se ne sviđa. To bi bilo lepo, ali, eto, šta da radimo.

PRESEDAVAJUĆI: Ako želite da govorite o amandmanu, izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Amandman je „briše se“, i to zbog toga što način na koji smo ovde uspostavili predlog rešenja za ljude koji se zovu zaštićeni stanari nije način koji će doneti dobra – ni ljudima koji bez svoje krivice i odgovornosti imaju status zaštićenih stanara, a teško da će biti u dogledno vreme dobrog dogovora, jer da ima volje za dogovor, već bi ga bilo između vlasnika stanova, koji, takođe bez direktne svoje krivice i uz kršenje svojih ljudskih prava, imaju zaštićene stanare u svom prostoru. A da ne govorimo o fondacijama, legatima i zadužbinama.

Da li će za dve godine od danas u ovoj skupštini biti rasprave o tome kako je primenjen ovaj član zakona? Nadam se da hoće. Nadam se da će biti fazno, jer ovo je problem o kome bi trebalo da se razgovara i mimo rokova određenih u zakonu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Čomić.

Kolega Šaroviću, vi ste se javili po amandmanu?

(Nemanja Šarović: Replika.)

Nemate osnova za repliku.

(Nemanja Šarović: Rekla je da sam opozicioni saradnik. Ali je to više puta rekla).

Nisam primetio da se negativno izrazila i da je negativno govorila o vama. Nisam primetio, kada je govorila o opoziciji, da je govorila vama.

(Nemanja Šarović: Replika.)

Zaista nemate osnova za repliku.

(Nemanja Šarović: Povreda Poslovnika.)

Izvolite, po Poslovniku.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milićeviću, mislim da je potpuno očigledno da sam imao osnov za repliku, da je Gordana Čomić pomenula direktno moje ime i negativno se izrazila o onome što radim. Ne znam zašto me terate da se javljam po Poslovniku.

Razlog za to je bio, valjda sto pedeseti, amandman koji je podnela Gordana Čomić, gde kaže – briše se. Gordana Čomić je, pored toga što je izrekla ogroman broj kazni, najveći u istoriji ovog parlamenta, što ste vi na putu da prekoračite, poznata upravo po kritici poslanika Srpske radikalne stranke, koji su u eri tog diktatorskog režima Demokratske stranke podnosili amandmane – briše se. Vidite, sada je došlo do toga da ona kaže da amandman „briše se“ rešava sve probleme, ali je ta naknadna pamet zakasnila više godina. Kao što je naknadna pamet Demokratske stranke da nisu smeli formirati Srpsku naprednu stranku zakasnila ko zna koliko godina.

Prema tome, gospodine Milićeviću, pozivam vas da poštujuete Poslovnik. Vi do sada niste bili među predsedavajućima koji su ga brutalno gazili. Pogledajte malo na sve strane i upozorite, kada sam se već javio, i ministra, odnosno ministarku, kako joj je draže, Mihajlović, ako već sedi u ovoj sali i ako već predstavlja Vladu, da je onda njeno da sluša narodne poslanike. Nije dovoljno biti prisutan i sve vreme se igrati na laptopu ili raditi ko zna šta, voditi neobavezne razgovore – u pravu sam – i ćaskati sa saradnicima, nego treba slušati narodne poslanike i odgovarati na njihove primedbe.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Šaroviću. Mislim da ste bili u obavezi da na početku kažete na koji član Poslovnika ste se pozvali.

(Nemanja Šarović: Na 107.)

Na član 107. Niste rekli, ali u svakom slučaju zahvaljujem. Niste rekli ni na kraju.

Postavljam vam pitanje – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

NEMANJA ŠAROVIĆ: Da.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Šaroviću. Nisam primetio, zaista, da se kolegunica Čomić obraćala vama i smatram da nisam povredio Poslovnik. Zahvaljujem.

Narodna skupština u danu za glasanje izjasniće se o ukazanoj povredi Poslovnika.

(Gordana Čomić: Replika.)

Koleginice Čomić, ne možete dobiti repliku. Kolega Šarović je ukazao na povredu Poslovnika. Znači da ne možete dobiti repliku na povredu Poslovnika.

Na član 140. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milošević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

U sistemu su i koleginica Čomić i koleginica Jerkov.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Ovo je velika nepravda u ovom zakonu, o kojoj smo dosta govorili prilikom rasprave u načelu. Rekli ste da ovim ispravljate nepravdu od pre 60 godina. U pitanju su ljudi koje vi nazivate zaštićenim stanarima, mada nisu baš zaštićeni, a tek neće biti zaštićeni od stupanja na snagu ovog zakona. Vi, dakle, nepravdu od pre 60 godina ispravljate nepravdom koju ćete učiniti usvajanjem ovog zakona.

Ponoviću ono što sam rekla u raspravi u načelu. Ti ljudi žive u stanovima u kojima žive ne zahvaljujući tome što vole da žive u tuđem stanu, ili u stanu koji pripada zadužbini ili fondaciji, nego zbog toga što su jedini ljudi u Jugoslaviji koji 1992. godine nisu mogli da otkupe stanove koje su dobili na korišćenje. Svi drugi građani Srbije su 1992. godine mogli da otkupe stanove u kojima su živeli. Ti ljudi, koji su stanove dobili kao i svi drugi, jedini su građani u Srbiji koji nisu imali dozvolu i nisu smeli da otkupe stanove u kojima su živeli. E, tako oni žive u tuđim stanovima i zato oni žive u tuđim stanovima. Nisu to nikakvi bahati bogataši koji se baškare u tuđim stanovima u centru Beograda ili Novog Sada (najvećim delom, Beograda, ali i u Novom Sadu ima takvih stanova, a mislim i u drugim gradovima), nego ti ljudi žive u tuđim stanovima zato što nisu mogli da otkupe stanove koje su dobili kao i sav drugi svet.

Vi ćete sada ovim predlogom zakona da im podignete zakupnine dva ili tri puta. Sami ste govorili da će pojedini plaćati ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Jerkov.

Na član 140. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 140. amandman, sa ispravkom, podnela je narodna poslanica Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala. Ovaj član 140. zaista je jedna od najvećih nepravdi ovog zakona i tiče se zaštićenih stanara. Predloženim visinama zakupnina, od preko 200%, koje su definisane ovim zakonom za zakupce stanova na neodređeno vreme u stanovima privatnih vlasnika ili zadužbina dovodimo te zakupce u situaciju da neće moći da izdrže taj finansijski pritisak u vremenu kada

su smanjene plate, smanjene penzije, pre svega penzije, jer to su ljudi starosne strukture od preko 70 godina.

Država ovde mora da bude država majka, a ne država maćeha. To se često spominje, ali zaista je tako u ovoj situaciji. Znači, nepravdu koja se desila pre šezdeset, sedamdeset godina, kada su ljudima oduzeti stanovi, dodeljeni nekim drugim ljudima, sada ćemo ispraviti tako što ćemo napraviti novu nepravdu – donećemo tolike visine zakupnina da ljudi to neće moći da plaćaju i posle tri meseca ćemo ih staviti u situaciju da povrede ugovore o zakupu, što će dovesti do njihovog iseljenja bez da dočekaju preseljenje u drugi stan u javnoj svojini. Jedna ozbiljna država ovo ne bi smela da dozvoli. Tu ne treba da trpe ni zaštićeni stanari, ne treba da trpe ni vlasnici stanova, oni zaista treba da dobiju adekvatnu zakupninu. Tu zaista država mora da interveniše.

Naš predlog kako bi država, uslovno rečeno, mogla da „ispegla“ celu ovu situaciju, da niko ne bude oštećen, ako je odgovorna država, to bi zaista trebalo da uradi, to je da se zakupnina zaštićenim stanarima za korišćenje stana obračunava u skladu sa članom 32. Zakona o stanovanju, a da razliku do visine predviđene ovim zakonom o kome danas raspravljamo kompenzuje država. Smatram da bi jedna ozbiljna država to zaista trebalo da uradi i tako pokaže brigu o svojim građanima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 140. amandman je podnela narodna poslanica Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 140. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Stević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 140. amandman, sa ispravkom, podnela je narodna poslanica Snežana Paunović.

Da li neko želi reč?

Na naziv član 141. i član 141. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 141. vezan je za član 140. i definiše postupak iseljenja lica o kojima upravo razgovaramo, dakle, postupak iseljenja i pravo na preseljenje iz stana u svojini građana, zadužbina i fondacija.

Kada počinje postupak iseljenja po prvom stavu člana 141? Kaže – postupak iseljenja iz stana u svojini građana, zadužbina i fondacija pokreće se zahtevom vlasnika stana, koji se podnosi nadležnom organu jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalazi stan iz kog se traži iseljenje. Uz zahtev iz ovog stava 1 (dakle, zahtev vlasnika stana) podnosi se: 1) dokaz o vlasništvu stana i ugovor o zakupu stana ukoliko je takav ugovor zaključen ili 2) dokaz o

pokrenutom ili pravosnažno okončanom postupku restitucije ukoliko je stan u postupku restitucije.

I ovaj član 141, uz član 140, zahteva detaljno obrazloženje kako će se primeniti – da li ovaj postupak iseljenja počinje dve godine nakon stupanja na snagu ovog zakona ili može da počne u bilo kom trenutku kada je u rukama vlasnika stana rešenje o okončanom postupku restitucije, ili u bilo kom trenutku kada stanar u zakupu građanina, fondacije ili zadužbine sklopi nekakvu vrstu dogovora s vlasnikom stana. Dakle, ovde se govori samo o postupku iseljenja i preseljenja, čak i u slučaju smrti lica, da li porodica ima pravo na to, da bi se objasnio kakav je postupak. Ali, kada taj postupak počinje i da li je u vezi s pravom od dve godine iz prethodnog člana 140. koje se odnosi na zakupce stana u vlasništvu zadužbina ili fondacija?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 141. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, predstavnici Ministarstva, članom 141. se, između ostalog, reguliše pravo na preseljenje. Dakle, kada dođe do situacije da neko bude iseljen iz stana, postavlja se pitanje da li on ima pravo da bude preseljen u neki drugi stan u javnoj svojini.

Vi ste ovde napisali da ukoliko takvo domaćinstvo ima u privatnoj svojini negde na teritoriji Srbije bilo kakvu nepokretnost... To može da bude i kućica na Zlatiboru, može da bude i vikendica, može da bude nešto što nije uslovno za stanovanje iako je u svojini. S druge strane, može da bude nešto što je takve vrednosti da se ne može prodati pa kupiti u stan u mestu njihovog stanovanja.

Mislim da tu pravimo diskriminaciju u odnosu na ljude koji žive u gradovima, koji nemaju na drugi način rešeno stambeno pitanje, nemaju novca da reše stambeno pitanje, a nasledili su vikendicu negde, da neće imati pravo na preseljenje. Mislim da ovakvu diskriminaciju treba svakako ispraviti i da ćemo, ako ovaj član ostane ovakav, doći u situaciju da ljudi nemaju onu mogućnost da ostvare koju imaju neki drugi, iako nemaju useljiv stan u mestu gde žive.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 141. amandman je podnela narodna poslanica Snežana Paunović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 141. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Pitam ministarku prof. dr Zoranu Mihajlović da li prihvata predloženi amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da, prihvatom amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo zakona.

Na član 141. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Član 141, radi se o ovom nasleđu bilo kakve stambene, možda i neuseljive jedinice na bilo kojoj teritoriji Republike Srbije. To automatski isključuje mogućnost da lice dobije stan za preseljenje. To je potpuno široko dato i dovešće do toga da ljudi budu iseljeni i više neće boraviti u mestu u kome su do tada živeli, nego u nekom drugom mestu, u krajnje neuslovnim, možda neuslovnim, stambenim jedinicama.

U tom smislu, naš amandman je bio da se koliko-toliko ublaže ti negativni efekti i da taj stan treba da bude na teritoriji lokalne samouprave gde se nalazi i stan tog lica koje treba da bude preseljeno, da to bude ili odgovarajuće porodično domaćinstvo ili useljiv stan u svojini. Znači, ne bilo kakav stan, ne bilo kakva kuća i ne bilo gde na teritoriji, nego u mestu gde lice već ima boravak. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 142. i član 142. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 142, a u vezi sa malopre razmatranim čl. 141. i 140. i budućim članom 145, definiše postupanje po zahtevu za iseljenje. U tačkama 1), 2), 3) i 4) je dokumentacija koju treba podneti, a u ostalim stavovima prava, da tako kažem, zakupca, odnosno stanara u stanu vlasnika, zadužbine ili fondacije. U stavu 2. kaže se da se rešenje o iseljenju donosi u roku od sedam dana od dana prijema zahteva i uredne dokumentacije i u roku od tri dana dostavlja licu iz člana 140. To je neko ko živi u stanu koji ima svog vlasnika nakon restitucije, u stanu zadužbine ili fondacije. Onda kaže da protiv rešenja o iseljenju vlasnik stana može izjaviti žalbu opštinskom, odnosno gradskom veću, u roku od osam dana od dana prijema rešenja. Dalji stavovi razmatraju samo slučaj ako lice ne izjavi žalbu i kakva je vrsta dokumentacije potrebna da bi se iseljenje obavilo.

Protiv rešenja o utvrđivanju prava na preseljenje može da se izjavi žalba opštinskom, odnosno gradskom veću u roku od osam dana od dana prijema rešenja – to se ponavlja kao poslednji stav, zato što podrazumeva da je, po prijemu zahteva za preseljenje, nadležni organ jedinice lokalne samouprave definitivno utvrdio ko je to lice koje ima pravo na preseljenje i gde se preseljava.

Ne verujem da će ideja koja je u čl. 140, 141, 142, pa do 145. zaista rešiti problem zaštićenih stanara. Zbog neprimenjivosti i jednog od načina na koje je država preuzela odgovornost kako za oduzimanje privatne imovine tako i za davanje stanarskog prava, ovo je jedno od rešenja koje, na moju žalost, neće dati dobro rešenje.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na naziv iznad člana 143. i član 143. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Dakle, već sam rekla da se članovi od 140. do 145. i dalje odnose na rešavanje problema lica koja žive u stanovima kojima je poznat vlasnik, u fondacijama ili zadužbinama. Član 143. definiše odlaganje izvršenja, izvršenje rešenja o iseljenju i donošenja rešenja o preseljenju.

Kada i kako može biti odloženo rešenje? U prvom stavu se kaže: „Rešenje o iseljenju neće se izvršavati do pravosnažnog okončanja postupka kojim se utvrđuje da li su ispunjeni uslovi za preseljenje lica iz člana 140. st. 1. ovog zakona u stan u javnoj svojini iz člana 145.“ To je preseljenje lica koje ima, kako se to kaže, status zaštićenog stanara, u neki od stanova koji je, po članu 145. koji će nam doći na red, predviđen da bude ponuđen licu na stanovanje.

U suštini, pored odlaganja izvršenja u prva dva stava, ovaj član u svom poslednjem stavu kaže kako će se sprovesti rešenje o iseljenju, u ukupno pet tačaka: po isteku 30 dana od dana donošenja, u slučaju da nije podneta žalba; po pravosnažnosti rešenja o iseljenju; po pravosnažnosti rešenja o preseljenju i ukoliko se od dana donošenja rešenja o utvrđivanju prava na preseljenje do donošenja rešenja o preseljenju raskine ugovor o zakupu. Dakle, šta u suštini radi...

Izvinjavam se, dva minuta.

Ostao je uključen mikrofon na oba amandmana.

PREDSEDNIK: Hoćete i na sledeći?

GORDANA ČOMIĆ: Hoću, ali mislim da morate ponovo da me prijavite.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 144. i član 144. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Nastavite vi, ja ću da izračunam.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Dakle, sledeći amandman odnosi se na shodnu primenu zakona. U članu 144. kaže se: „Na pitanja koja se odnose na postupak iseljenja, utvrđivanja prava na preseljenje i preseljenje, a

koja ovim zakonom nisu posebno uređena, primenjuje se zakon kojim se uređuje opšti upravni postupak.“

Ne vidim koja to pitanja nisu uređena ovim zakonom da biste vi na neke slučajeve prava na preseljenje i samo preseljenje primenjivali Zakon o opštem upravnom postupku. Dakle, ili je ovaj član u celini višak ili postoji nešto što mi ne možemo da uočimo čitanjem, gde će biti u pitanju prava lica koja žive u stanu koji ima vlasnika, koji je vlasništvo zadužbine ili fondacije (tzv. zaštićeni stanari); ili će se odnositi na prava vlasnika kome je vraćen taj stan u restituciji, na zadužbinu, fondaciju, legat.

Taj normativni optimizam preneo se i u ovaj deo zakona koji rešava jednu strašno osetljivu materiju. Možemo kazati – to je za vrlo mali broj ljudi u odnosu na ukupno stanovništvo ili na ukupan broj stambenih jedinica, kojih je preko tri miliona, od toga dva i po miliona naseljenih, a 500.000 verovatno praznih, ali je važno jer su pojedinačna ljudska prava u pitanju.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na naziv iznad člana 145. i član 145. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li želite reč? (Da.) Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Hvala. Dakle: „Stan za preseljenje“, to je član 145. koji sam pominjala do sada. Šta su obaveze koje se u pojedinim stavovima ovog člana stavljaju pred lokalnu samoupravu, odnosno pred predlagača zakona koji ovim hoće da reši problem stanara koji su dobili pravo na stan u javnoj svojini, odnosno sada na stan koji je svojina u restituciji, ili je zadužbina, ili ličnog vlasnika, ili fondacije?

Član 145. kaže u svom drugom stavu: „Najveća površina stana za preseljenje iz stava 1. ovog člana iznosi 30 m², odnosno jednosoban stan za jednočlano domaćinstvo, koja se uvećava za još 15 m² za svakog dodatnog člana porodičnog domaćinstva, a najviše do 86 m², odnosno četvorosoban stan, bez obzira na broj članova porodičnog domaćinstva.“

Kaže se i da lice kome se nudi ovakav stan može da prihvati i manji stan od stana koji odgovara njemu i njegovom porodičnom domaćinstvu, a može se ponuditi preseljenje i veći stan za preseljenje od stana koji odgovara njemu i njegovom domaćinstvu. U slučaju preseljenja u veći stan, to lice plaća kupoprodajnu cenu po tržišnim uslovima za razliku u površini između odgovarajućeg stana u smislu ovog zakona i stana površine veće od propisane.

Dakle, neko ko je već jedanput bio u diskriminisanom položaju u odnosu na druge koji su otkupljivali tzv. društvene stanove sada je u svojevršnom diskriminisanom položaju i u odnosu na to kakav pristup ima tržištu stanova.

Nema tu krivice ni odgovornosti ove vlade, niti smatram odgovornom ministarku za ovakvo rešenje. Ovo je jedno od mogućih rešenja. Nema vlade koja bi se borila i zahtevala da baš ona bude ta koja će ovo rešiti do kraja. Ono što je moja primedba jeste da je način kako je postupak izveden neprimenljiv.

PREDSIEDNIK: Na član 145. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Aleksandra Jerkov ima reč.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Vi kažete, gospođo ministarka – pa što vi ovo niste rešili kada vam je toliko stalo do zaštićenih stanara. Zato što nismo hteli ovako da rešavamo. Ne rešavate ni vi. Ako mislite da bilo šta rešavate, ne rešavate, samo pravite veću nepravdu.

Pitam vas – da li ste mogli to da rešite na malo pošteniji način? Da li su ti vlasnici stanova mogli da dobiju neku drugu kompenzaciju, a ne stanove u kojima neko živi? Neko će sad ostati na ulici zbog toga, jer oni neće moći da plaćaju te zakupnine koje će morati da plaćaju. Da li su zaštićeni stanari mogli da dobiju kao kompenzaciju neki stan makar približno jednake vrednosti, a ne stan od 30 kvadrata u Krnjači, što će biti slučaj sa svima njima? Da li ste mogli da nađete nekakav kompromis između te dve grupe ljudi koji neće biti ovako na štetu i jednih i drugih? Ovako, niti će jedni biti kompenzovani za to što su 70 godina bili bez stana, niti će ovi drugi moći da plaćaju kirije koje ćete im nametnuti. Po svemu sudeći, većina neće moći da plaća i zaista ćete hiljade ljudi ostaviti na ulici. Vi meni recite kako će, recimo, penzionersko domaćinstvo moći da plaća 25.000–30.000 dinara mesečno zakup stana, sa svojom smanjenom penzijom.

Ako vi ne vidite da to nije moguće i da ti ljudi neće moći da plaćaju tu zakupninu sve dok za deset godina ne dobiju stan od 30 kvadrata u Krnjači, onda ja ne znam gde vi živite. Vi očigledno ne živite u našoj zemlji i ne znate u kakvoj su situaciji ljudi koji žive u tim stanovima, koji, ponavljam, u njima žive ne zato što vole, nego samo zato što nisu mogli da otkupe stanove kada su svi drugi mogli da otkupe stanove. Ovako ne kompenzujete ni vlasnike stanova, ni zaštićene stanare, a ni jedni ni drugi nisu zaštićeni jer i jednima i drugima nanosite štetu. I Zakon o restituciji kaže da se ne mora po svaku cenu vratiti imovina, nego nešto jednake vrednosti.

PREDSIEDNIK: Na član 145. amandman je podneo narodni poslanik Marko Đurišić. Nije tu.

Na član 145. amandman su zajedno podneli Goran Bogdanović i Nenad Konstantinović.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice parlamenta, poštovani narodni poslanici, tačno je ovo što kaže moja koleginica – da govorimo o kategoriji ljudi koja je već diskriminisana. Ona je diskriminisana time što su ljudi koji nisu mogli da otkupe stanove, jedini u ovoj zemlji koji nisu mogli da otkupe stanove. Svi drugi su stanove otkupili i, u zavisnosti od toga koliko je zakon propisivao u to vreme, otkupili su uglavnom vrlo jeftino. Dakle, ovi ljudi, iako su izdvajali od svoje plate u stambeni fond, nisu dobili stanove i nisu dobili mogućnost da otkupe stanove. To moramo imati u vidu kada donosimo zakon.

Mi smo u članu 45. napravili jednu intervenciju. Mislimo da je, prvo, jezički loše da stoji – najveća površina stana za preseljenje je 30 kvadrata, a onda kažete – ali ona se uvećava za 15, za ovoliko ili onoliko... Dakle, nije najveća, to je površina stana koja se može uvećavati. Mi smo dali amandman da ona bude 45 kvadrata i da se uvećava u odnosu na broj članova porodičnog domaćinstva za 15 kvadrata.

Svakako, moguće je da lokalna samouprava neće moći da ponudi, po ovim kriterijumima, odgovarajući stan, ali će moći da ponudi veći stan. Ako neko prihvati da uzme taj veći stan, naravno da mu treba omogućiti da otkupi, naravno da to treba da bude po tržišnoj ceni, ali mi predlažemo ovim amandmanom da se omogući otkup te razlike u kvadratima na rate, dakle, da to bude jedna vrsta kreditiranja, gde će im se omogućiti da to otkupe, jer inače oni neće imati tu mogućnost. Ljudi nemaju para da otkupe tu razliku, a nema drugih stanova koji bi im bili ponuđeni. Na ovaj način, kako mi predlažemo amandmanom, situacija bi bila rešena. Dajte im mogućnost, deset ili dvadeset godina, da vrše otplatu te razlike u kvadraturi.

PREDSEDNIK: Na član 145. amandman su zajedno podneli Miroslav Aleksić i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 145. amandman je podnela Sonja Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Sa ovim članom 145. je, u stvari, predlagač zakona potpuno nedosledan. Znači, prvo imamo smanjenje broja priznatih članova porodičnog domaćinstva u članu 3. ovog zakona, gde se smanjuje površina i struktura stanova koji treba da se dobiju za preseljenje. Zatim imamo protivrečne čl. 145. i 90. kojima se definišu strukture i površine tih stanova. Oni se razlikuju: po članu 145. tročlano domaćinstvo treba da dobije stan od 60 kvadratnih metara, po članu 90. stan od 56 kvadratnih metara. Po članu 145. četvoročlano domaćinstvo treba da dobije stan od 75 kvadratnih metara, a po članu 90. dobija stan od 64 kvadratna metra.

Sve to zajedno em nije usaglašeno, em nije usaglašeno ni sa normativima i podzakonskim aktima Zakona o planiranju i izgradnji. Znači, ti zaštićeni stanari, kada dobiju stanove za preseljenje, em je smanjen broj priznatih članova domaćinstva, em zaista iz ovoga ne možemo da shvatimo koju će površinu dobiti, em nije po normativima koji su definisani u Zakonu o planiranju i izgradnji. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na naziv iznad člana 146. i član 146. amandman je podnela Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 146. u oba stava prati logiku za koju se predlagač nada da će rešiti problem stanara koji se nazivaju zaštićenim, i to tako što u dva stava govori o tome šta je obaveza jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalazi stan iz koga se preseljenje vrši.

Dakle, ta jedinica lokalne samouprave je dužna da odmah po pravosnažnosti rešenja o utvrđivanju prava na preseljenje, a najkasnije do 31. decembra 2026. godine, obezbedi stan za preseljenje zakupca na neodređeno vreme stana u svojini građana. To je prvi stav.

Drugi stav kaže da se pravo prvenstva za obezbeđenje stana vrši rangiranjem zakupaca po godinama starosti, od najstarijeg do najmlađeg, tako stariji zakupac ostvaruje pravo prvenstva u odnosu na mlađeg prilikom obezbeđivanja stana za preseljenje.

Dakle, kako ide ispravljanje nepravdi prema vlasnicima stanova kojima se oni u restituciji sada vraćaju i prema zakupcima koji, bez svoje krivice, taj stan nisu mogli da otkupe? Neko možda dobije stan odgovarajuće kvadrature i na odgovarajućoj lokaciji za godinu dana, a neko 2026. godine. Mahom se ovo odnosi na gradove, najviše na grad Beograd, i mahom će proizvoditi nove nepravde.

Da li ima idealnog rešenja? Ne. Da li ja vidim ovde neprimenjivost? Da, i zato tražim brisanje članova, jer gore od toga da ne možete da ispravite nepravdu, jer je velika, jeste da je ispravljate tako da se pravi nova nepravda. Od toga nema gore, osim da javno iskažemo podršku nepravdama koje pravimo u društvu.

PREDSEDNIK: Na član 146. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković.

Reč ima Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Članom 146. predviđeno je da je jedinica lokalne samouprave na čijoj se teritoriji nalazi stan iz koga se preseljenje vrši dužna da odmah po pravosnažnosti rešenja o utvrđivanju prava na preseljenje, a najkasnije do 31. decembra 2026. godine, obezbedi stan za preseljenje zakupca na neodređeno vreme stana u svojini građana.

Dakle, 2026. godine, za deset godina. Nažalost, bilo je i u prethodnom Zakonu o stanovanju nekih rokova u kojima je lokalna samouprava trebalo to da obezbedi, pa nije obezbedila. Mislim da ovako postavljen rok već najavljuje da se ovo neće ni desiti. Ko živ, ko mrtav za deset godina. Da li će ti ljudi koji stanuju u tim stanovima to dočekati, to ne znamo, ali ja mislim da neće. Zato smo predložili da ovaj rok bude kraći, da bude do kraja 2021. godine i da se u narednih pet godina ovo što se planira i desi. Ako se ozbiljno pristupi rešavanju ovog problema, mislim da je to moguće.

PREDSEDNIK: Na član 146. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Činjenica jeste da će mnogi od tih ljudi biti iseljeni vrlo brzo zbog toga što neće moći da plaćaju zakupnine, koje će im sada porasti dva ili tri puta. Činjenica jeste da će mnogi od njih zbog toga ostati bez stana u kom žive, bez krova nad glavom, a da će novi

stan u Krnjači, stan od 30 kvadrata, dobiti do 2026. godine, jer toliko je vremena Republika sebi dala da reši njihovo stambeno pitanje, na način koji je već gradski menadžer na radnoj grupi nagovestio, da će biti apsolutno za njih nezadovoljavajući.

Mi predlažemo, prvo, da ti stanovi koje će oni dobiti u zamenu za stanove u kojima trenutno žive budu obezbeđeni do 2021. godine, imajući u vidu da su mnogi od njih u takvim godinama da neće ni dočekati da dobiju nove stanove, a mnogima od njih su takva primanja da će vrlo brzo dočekati da ostanu bez stanova u kojima žive; a, drugo, da stanovi za preseljenje budu veće kvadrature. Idealno bi bilo da to budu stanovi koji su po vrednosti jednaki onim stanovima iz kojih će biti isterani, s obzirom na to da su jedini koji nisu mogli da otkupe stanove u kojima su živeli, ali vi se očigledno niste opredelili za to da ovaj problem rešite pravedno.

Pitaju me sada neki građani zbog čega smo zanemarili interese vlasnika stanova. Nismo. Samo govorimo da njih država treba na drugi način da obešteti, a ne po cenu toga da neko ostane bez krova nad glavom. Ceo sistem, ovako kako ste ga postavili, toliko je nepravedan da se amandmanima uopšte ne može uticati na njega.

Žao mi je što kucate poruke, što ne razgovarate sa poslanicima, jer ovo je pitanje zbog kog će neki ljudi ostati bez krova nad glavom.

PREDSEDNİK: Hvala

Na naziv iznad člana 147. i član 147. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 147. neminovno naslovom „Plan i program obezbeđenja stanova u javnoj svojini za preseljenje“ definiše šta su obaveze lokalne samouprave u godinama kada ovaj zakon stupi na snagu. Tako je jedinica lokalne samouprave na čijoj se teritoriji nalaze stanovi koje koriste zaštićeni stanari dužna da pre usvajanja budžeta za narednu kalendarsku godinu dostavi ministarstvu nadležnom za poslove stanovanja predlog plana i program kojim će se obezbediti stanovi u javnoj svojini za preseljenje lica iz člana 140. koja su ostvarila to pravo donetim rešenjima o utvrđivanju prava na preseljenje.

Razumem da ovaj stav prođe Republički sekretarijat za zakonodavstvo, ali generalno ćete imati problem sa primenom ovog člana, pošto za usvajanje budžeta lokalne samouprave važe nekakvi zakoni koji su nezavisni od Zakona o stanovanju. Ne vidim zakon gde ima mesta da se lokalna samouprava dogovara sa Ministarstvom finansija o tome šta će da radi sa svojim budžetom, a glede stanova koje je dužna da obezbedi stanarima.

To je taj normativni optimizam o kojem govorim. Svako ko zna koliko ima zakona koji su u pravnom sistemu Republike Srbije znaće i sa kojim zakonom je u vezi stav ili član i, po prirodi stvari (ako ne i Marfijev zakon), to će

ići i na štetu korisnika, odnosno zaštićenih stanara i vlasnika stanova u kojima oni žive i na štetu njihovih prava.

PREDSEDNIK: Na član 147. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković, Miroslav Aleksić i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 148. i član 148. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 148. govori o sredstvima za pribavljanje stana za preseljenje. Dakle, imamo zaštićenog stanara na teritoriji svoje opštine, imamo postupak restitucije gde vlasnik s pravom traži svoju nekretninu natrag, imamo, u nekoj fazi, rešenje i pokrenuto preseljenje i treba nam stan. Kako će se pribavljati novac za stan za preseljenje? Kaže da se obezbeđuje u budžetu Republike Srbije i budžetu jedinice lokalne samouprave na čijoj se teritoriji nalazi stan iz koga se preseljenje vrši.

Jedan od velikih problema pri donošenju Zakona o restituciji bio je, generalno, kako izbeći da jednu očitu nepravdu uvećate time što ćete napraviti novu nepravdu. Neko srednje rešenje koje je nađeno u Zakonu o restituciji, koje je na snazi u Srbiji, jeste da je novac uvek vrednost. Ako ne možete u naturi da vratite zemljište, lokal, nepokretnost bilo koje vrste, onda možete da vidite da li imate novca i račun da se novcem nadoknadi bivšem vlasniku njemu oteta imovina iz bilo kog razloga. Verovatno bi moglo pravednije da se reši i ovo pitanje da ima dovoljno novca.

Ja imam puno razumevanje i ne mislim da postoji ijedna vlada koja bi se grabila da ovo reši. Volela bih da čitam stavove zakona koji van svake sumnje ostavljaju da će svi ovi stavovi i članovi koji se odnose na vlasnike stanova u restituciji u kojima žive zaštićeni stanari biti primenjivi, ali ne verujem, zbog toga što se već u drugom stavu kaže da Republika Srbija obezbeđuje i prenosi jedinici lokalne samouprave 50% sredstava, a jedinica lokalne samouprave obezbeđuje ostalih 50% potrebnih sredstava za novi stan. To ne može.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 149. i član 149. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Radi se o pravima i obavezama pri korišćenju stana u javnoj svojini. Za stan u javnoj svojini kaže se da lica koja su definisana kao lica koje su preseljena po pravu zakupa stana u javnoj svojini, o čemu se zaključuje ugovor, imaju pravo da kupovinom steknu pravo svojine nad tim stanom u skladu sa odredbama prethodno važećih zakona. O njima se kaže sledeće: imaju obavezu da učestvuju u troškovima upravljanja i redovnog

održavanja i hitnih intervencija u zgradi, u skladu s ovim zakonom, itd. I, kaže: „... za korišćenje stana plaćaju zakupninu koja se obračunava množenjem vrednosti stana za koju se plaća porez na imovinu (poreska osnovica) za tekuću godinu sa koeficijentom 0,00242, koju obračunava nadležni organ jedinice lokalne samouprave“.

Pretpostavljam da bi se ovaj član morao odnositi na zaštićenog stanara koji je ušao u stan u javnoj svojini, ali s obzirom na to da se citiraju svi zakoni koji su prethodili, ovaj član bi onda mogao da se odnosi i na bilo koje drugo lice koje koristi stan u javnoj svojini. Pretpostavljam ponovo da je namera da iznos te zakupnine plaća samo lice koje je dobilo drugi stan na osnovu sredstava iz budžeta Republike i lokalne samouprave, a ne i druga lica koja su po drugom osnovu u stanovima u javnoj svojini koji nisu predmet restitucije. Ostaje nejasna norma i zbog toga treba brisati.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na naziv iznad član 150. i član 150. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Posebno se razrađuje pravo nad stanom u zadužbini koja nije obnovila rad. Takvih ima i u Beogradu, i u Novom Sadu i u gradovima u centralnoj Srbiji. U svom jedinom stavu član 150. kaže: „Zakupac stana na neodređeno vreme koji je pripadao zadužbini kojoj je u postupku pred Agencijom za restituciju pravosnažno odbijen zahtev za vraćanje imovine tj. vlasništva nad tim stanom ima pravo da kupovinom stekne pravo svojine nad tim stanom u skladu sa članom 149.“

Koliko je ovakvih stanova? Pokušala sam da vidim, pošto tvrdim da bez merenja nema ni promena ni upravljanja; dakle, pokušala sam da dođem do rešenja Agencije za restituciju izdatih da su zadužbinama odbijeni zahtevi za imovinu. Verovatno zbog svog nedovoljno detaljnog rada, nisam uspela da vidim ijedan stan. Moguće je da ima jedan.

Da li vam je potreban član u zakonu koji će definisati šta se dešava sa stanom koji je pripadao zadužbini kojoj je Agencija odbila pravo na imovinu, ili je ovo jedna vrsta namere da svaka sledeća zadužbina koja podnosi zahtev nad svojim bivšim vlasništvom, ako od Agencije za restituciju dobije odbijen zahtev, da onda stanar u tom stanu ima pravo otkupa stana?

Nisam sigurna da nećemo dobiti, neću je ja podneti, da nećemo dobiti žalbu Ustavnom sudu zbog ovog člana. To je taj normativni optimizam o kojem govorim, koji može vrlo lako da napravi veće probleme u ukupnoj nameri primene zakona, nego što ima namere da zaista reši probleme.

PREDSIEDNIK: Na naslov iznad člana 150. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Pitam ministra da li prihvata amandman na član 150.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da, prihvatam.

PREDSIEDNIK: Prihvata amandman.

Na član 150. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, uz molbu, gospođu Gojković, da pitate ministarku da li i naše amandmane prihvata, pošto je to jedini način da se uključi u raspravu. Inače je rasprava, vidimo, ne interesuje već prethodnih pet sati.

Ovim amandmanom predlažemo da oni zaštićeni stanari (koje vi iz nepoznatog razloga i dalje nazivate zaštićenima, mada nisu zaštićeni) koji žive u stanovima koji su pripadali zadužbinama, odnosno fondacijama koje nisu obnovile svoj rad, sada dobiju pravo koje su imali svi građani u ovoj zemlji – da otkupe stanove u kojima su do sada živeli. Njima je to pravo 1992. godine uskraćeno na osnovu zahteva zadužbina, odnosno fondacija da se taj stan vrati u njihovo vlasništvo. Ukoliko ta fondacija ili zadužbina nije obnovila svoj rad, ne postoji, smatramo da je sada ta prepreka da oni otkupe te stanove otklonjena.

Vi biste ovim, ukoliko vam je toliko velika namera da ispravljate nepravde, mogli da ispravite jednu nepravdu prema delu zaštićenih stanara koji nisu stanovali u stanovima u privatnom vlasništvu nego u stanovima u vlasništvu zadužbina ili fondacija, i to onih zadužbina ili fondacija koje nisu obnovile svoj rad, više ne postoje, i ti stanovi ostaju stanovi u javnoj svojini.

Nejasno je zbog čega nećete da prihvatite to i da im omogućite da budu ravnopravni sa svim drugim građanima ove zemlje. Ne treba nikakve ustupke da im činite. Oni ne žive u tuđim stanovima sada; pošto ta zadužbina nije obnovila svoj rad, oni žive u stanovima koji su u javnom vlasništvu, državnom, odnosno društvenom. Nejasno je zbog čega čak ni to nećete da učinite.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na naziv iznad člana 151. i član 151. amandman je podnela Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: U svom prvom stavu član 151. definiše šta je novčana naknada za odgovarajući stan, pa kaže da ukoliko jedinica lokalne samouprave ne obezbedi stan za preseljenje licu... To je lice koje je zaštićeni stanar i ima pravo da do 2026. godine bude u stanu čiji je vlasnik neko drugi (fizičko lice, zadužbina, fondacija), a 2026. godine da se, po pravilima o kvadraturi, preseli u drugi. Dakle, ako takvog stana nema, jer ga nije obezbedila jedinica lokalne samouprave, onda je u obavezi da zakupcu na neodređeno vreme isplati novčanu naknadu u vrednosti odgovarajućeg stana.

Znači, nadamo se da će 2026. godine prihodi lokalnih samouprava biti takvi da ćemo moći svim zaštićenim stanarima da isplatimo novčane naknade u vrednosti odgovarajućeg stana. Ili ćemo te novčane naknade isplaćivati

vlasnicima stanova. Ovako kako čitam, stav 1. odnosi se na zakupce kojima nije obezbeđen stan za preseljenje u roku koji je ovim zakonom predviđen.

Detaljisanje o tome koliki je tačno iznos novčane naknade... Ja sam pokušala da izračunam. Kako god da se uradi račun, gde se stavljaju (naravno u ciframa, odnosno brojkama) parametri iz NBS i utvrđivanje osnovice poreza na prenos itd., teško da može da se dođe do isplate novčane naknade koja bi bila veća od minimalne za stan koji nije u prvoj kategoriji, a ima manje od 50 metara kvadratnih.

PREDSIEDNIK: Na član 151. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Pitam ministra da li prihvata ovaj amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da.

PREDSIEDNIK: Prihvata amandman.

Na naziv iznad člana 152. i član 152. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Gordana Čomić i zajedno poslanici Poslaničke grupe LSV.

GORDANA ČOMIĆ: Korišćenje stana u javnoj svojini na osnovu prava stečenog po prethodnim propisima. Kaže se da lice koje koristi stan u javnoj svojini na osnovu pravosnažne odluke o davanju stana u zakup na određeno vreme, koja je doneta u skladu sa Uredbom o rešavanju stambenih potreba izabranih, postavljenih i zaposlenih lica, i tako dalje... I u ovom članu i u čl. 153. i 154. govori se o tome da oni imaju pravo da taj stan otkupe. Sva tri člana su amandmanima brisana iz zakona. Dobro je što je ministarka tako odlučila, mada nam je ovde predočeno da su ovi članovi imali u pozadini časne namere.

Svašta mogu da razumem, ali da nešto što ima časnu nameru ne naiđe na dobar odziv, nego na amandman vladajuće koalicije da se briše iz zakona, to već teže razumem. Ali razumem nameru. I dobro je, ponavljam, ministarki ovo nije prvi put da pokazuje relativno retku osobinu u odnosu na svoje kolege i kolegice iz Vlade da je suočena sa realnošću i da pravi dobar potez kada je u pitanju predlog zakona koji ona unosi u Skupštinu ili o kojem raspravlja kao o nacrtu i predlogu. Tako da se ja neću javljati na član 153, jer ovi članovi u stvari ne postoje više u zakonu.

PREDSIEDNIK: Na član 152. amandman je podnela Katarina Rakić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč?

Na naziv iznad člana 153. i član 153. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Gordana Čomić i zajedno poslanici Poslaničke grupe LSV.

GORDANA ČOMIĆ: Neću obrazlagati, samo moram da izrazim zadovoljstvo što je prihvaćen amandman „briše se“ člana vladajuće koalicije. Ne mogu da odolim.

PREDSEDNIK: Na naziv člana 153. i član 153. amandman je podnela Katarina Rakić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 153. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Dušan Pavlović i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Hteo bih da kažem šta je bila sadržina ovog amandmana. Interesuje me, takođe, zbog čega je prihvaćeno da se ovaj član povuče. Dakle, radi se o stanovima u javnoj svojini i njihovoj prodaji trenutnim zakupcima.

Prvo što me interesuje jeste kako su se uopšte ovi članovi našli u ovom zakonu, tj. šta je razlog da se oni stave u zakon koji se zove zakon o stanovanju i upravljanju zgradama, s obzirom na to da ono što ovi članovi uređuju nema nikakve veze sa stanovanjem i upravljanjem zgradama, već sa stanovima koji su u javnoj svojini i koji treba da se prodaju. To je prvo.

Drugo, ovde se utvrđuje da se stanovi prodaju isključivo trenutnim zakupcima. Možda se sećaju građani i neki poslanici koji su bili u prošlom sazivu ovde da su slične odredbe koje su u ova tri člana već bile na dnevnom redu Skupštine pre jedno godinu i po dana, da je Skupština izglasala ovakav zakon, dakle prodaju stanova u javnoj svojini, a da je onda predsednik Nikolić vratio taj zakon, odnosno nije hteo da ga potpiše, sa jednim dosta utemeljenim obrazloženjem da on krši Ustav Republike Srbije zbog toga što ne tretira sve građane jednako.

Naime, ponavlja se ista stvar, prioritet u kupovini ovih stanova imaju zakupci, a ne svi građani Srbije. Dakle, recimo, pošto nisam zakupac, ne mogu ni da konkuršem da ga kupim. Onaj ko trenutno u njemu živi, može. Ponovila se ista greška. Da li je to bio razlog što ste povukli ove članove?

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Treba reći šta je pisalo u članu koji je obrisano amandmanom narodne poslanice Rakić, ali ne i amandmanima koje smo mi uložili, prilično sam sigurna, pre nje, ali nije bitno zato što je dobro da je obrisano. Dobro je da je obrisano zato što je to bio izuzetno štetan član. To je bio član kojim ste vi, sada već drugi put za godinu

dana, pokušali da omogućite svojim funkcionerima, imenovanim i postavljenim licima da budzašto otkupe stanove koje su dobili na korišćenje, ovoga puta ubeđujući nas da je to tobož zbog ranjenih i poginulih policajaca i njihovih porodica, mada se oni nigde u ovom članu koji je sada obrisani nisu pominjali. Naprotiv, pominjala su se imenovana i postavljena lica, nikakvi policajci.

Zna se da i pomoćnici ministara i državni sekretari koji nisu iz Beograda, koji rade u Beogradu u Vladi Republike Srbije, imaju pravo da dobiju stan ako ne žive u Beogradu. Upravo oni potpadaju pod ovu kategoriju lica koja su mogla da otkupe ove stanove na period od dvadeset godina bez kamate, pod uslovima koji su građanima Republike Srbije, kako bi naša predsednica rekla, običnim građanima Republike Srbije, apsolutno nezamislivi.

Isto tako je istina da vi niste ovaj član obrisali zato što se narodna poslanica Rakić dosetila da ga treba obrisati pa uložila amandman; vi ste ovaj član obrisali tek kada je u novinama izašlo šta nameravate da uradite. To ste uradili pod pritiskom javnosti. Jer, da je istina to što kažete, da ste zaista imali nameru da rešite stambene probleme porodica poginulih policajaca, onda niste smeli da ga obrišete.

PREDSEDNIK: Hvala, nastavićete drugi put.

Na član 153. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 153. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Jasno je šta je bila namera zakonodavca sa ovim članom zakona. Na svu sreću, to nije prošlo.

Mi bismo hteli da ukažemo da pored lica koja su imenovana, postavljena i koji su funkcioneri, javni funkcioneri, vladini funkcioneri ili pak direktori u nekim javnim preduzećima, postoji jedan krug ljudi koji se zaista nalazi u problemu. Naime, imate razna preduzeća ili neke javne ustanove koje su svojim radnicima, i to najčešće niskokvalifikovanim radnicima koji rade za najmanje lične dohotke, najmanje zarade, davali određene šupe, skladišta, garaže, koje su ova lica pretvarala u stambene jedinice i tu žive sa svojim porodicama. Znači, oni potpadaju pod jedan ovakav član i njima se ne dozvoljava da otkupe te svoje stambene jedinice. Zato smo mi predložili da se uvedu određeni uslovi koji bi precizirali koja lica bi mogla da steknu ovo pravo koje ste vi predvideli ovim članom 153, a to svakako ne bi bili političari, ne bi bili dobro plaćeni direktori, već bi upravo bila ta siromašna lica.

Recimo, iz iskustva znam da tamo gde radi moja supruga postoji veliki broj lica, radnika, neki su izbegli devedesetih, neki su najniže plaćeni, bez kvalifikacija, koji obavljaju svoje poslove, kojima je to preduzeće (konkretno, naučnoistraživačka ustanova) dodelilo šupe, garaže. Ljudi tu žive sa porodicama; ulagali su u te objekte, pretvorili ih u svoj stambeni prostor, ali ne mogu da ih

otkupe. Taj problem postoji. Konkretno, Institut za kukuruz Zemun Polje na primer. Taj problem postoji. Hajde da napravimo neki modalitet da se toj sirotinji omogući da dođe do nepokretnosti. Ovim predlogom, kako ste vi formulisali, nažalost, to nije bilo zbog tih ljudi, već je upravo otvaralo mogućnost zloupotreba. Hajde da napravimo nešto što bi dalo precizne kriterijume da sirotinja dođe do svog prava.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 154. i član 154. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Gordana Čomić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe LSV.

Na naziv iznad člana 154. i član 154. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč?

Na član 154. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Kao i za prethodni amandman i za ovaj amandman sam predložio da se briše. Hoću još da obrazložim zbog čega sam to uradio. Dakle, radi se, još jedanput, o stanovima u javnoj svojini koji se nude isključivo trenutnim zakupcima na kupovinu, pod dosta povoljnim uslovima. Pogledajte šta ovde piše, kaže se da će se njihova cena utvrđivati po tržišnoj vrednosti, ali da će to utvrđivati...

PREDSEDNIK: Izvinjavam se, da li govorimo o istom amandmanu?

DUŠAN PAVLOVIĆ: Da, da. Član 154.

PREDSEDNIK: Član 154? Ugovor o kupoprodaji stana sadrži podatke o adresi, mestu sa poštanskim brojem... Zato intervenišem.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Dobro. Zašto intervenišete?

PREDSEDNIK: Ne, ne, govorite o ceni, pa nemam taj tekst. Izvinjavam se.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Govorim o ceni po kojoj se ti stanovi prodaju. Da li mogu da nastavim?

Utvrdjuje ga opštinski organ. Dakle, jeste kao tržišna cena, ali će ga utvrditi opštinski organ. Pa, onda da se zapitamo – ko su zapravo ljudi koji najverovatnije stanuju u tim stanovima, koji će dobiti to pravo? To su ljudi koji su bliski režimu, trenutno bliski režimu. To je način na koji režim kupuje podršku pojedinaca, uticajnih, manje uticajnih, nekih političkih funkcionera koji podržavaju režim, recimo predsednika ili članova manjih stranaka, koji zauzvrat daju podršku. Oni imaju pristup ovim stanovima, ovim resursima...

PREDSIEDNIK: Izvinjavam se, ali vi pričate o članu 153, a ne o 154, definitivno. Vrlo sam uporna, ali 154. nema ništa o tome o čemu govorite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Mislite da se ne odnosi na stanove u javnom vlasništvu?

PREDSIEDNIK: „Ugovor o kupoprodaji stana sadrži naročito: podatke o ugovornim stranama, podatke o stanu koji je predmet kupovine...“. Znači, ne razumem. „Ugovor iz stava 1. sa kupcem stana zaključuje vlasnik stana u skladu sa zakonom kojim se uređuje javna svojina. Prodavac će jednostrano raskinuti ugovor o kupoprodaji...“

DUŠAN PAVLOVIĆ: Podneo sam amandman „briše se“ i obrazlažem zbog čega ne želim da se realizuje ugovor o kupoprodaji ovakvih stanova. Da li je to okej?

Pošto ste mi oduzeli pola mog vremena...

PREDSIEDNIK: Pošto tri dana raspravljamo, nećemo umreti za deset-dvadeset sekundi, pa ću vam dati, ali ne pričate o tom amandmanu.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ako vi kažete da ne pričam, onda je u redu, važi.

PREDSIEDNIK: Na naziv iznad člana 155. i član 155. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

(Marijan Rističević: Javio sam se po amandmanu.)

Izvinjavam se Gordani Čomić. Izvolite, poslaniče.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici – na vreme sam se prijavio, gospođu predsedavajuća – evo razloga zbog čega ne treba prihvatiti amandman koji glasi: „Briše se“.

Bojim se da je moj uvaženi kolega profesor malo pogrešio, da nije pročitao ni svoj amandman, a ni zakon, član 154. koji govori o ugovorima.

Kad već govorimo o ugovorima, mogao je pročitati iz prakse svog šefa kako su oni nesretni kupci u „Delta legalu“, čiji je stečajni upravnik bio već znamo ko, ostali bez stanova zahvaljujući tome što je stečajni upravnik bio neko, iako su imali validne ugovore. O tome je mogao govoriti moj uvaženi kolega, profesor.

I, da kažem na kraju, kao poljoprivrednik, kome je profesor okrenuo leđa – ne samo meni već grbu, zastavi, predsedniku itd. – da nije bitno koliko si knjiga pročitao, već šta si iz njih naučio, a profesor je najbolji primer za to. Hvala.

PREDSIEDNIK: O ovom sledećem, ovom istom.

Na naziv iznad člana 155. i član 155. amandman je podnela Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Amandman je – briše se.

Izražavam još jednom svoje zadovoljstvo i svoje žaljenje što narodni poslanici ne slušaju tok rasprave pa dovode sebe u situaciju da ispadaju neobavešteni. Isti je, istovetan amandman narodne poslanice Katarine Rakić – briše se, koji je prihvaćen, na čl. 154, 153, 152. kao i narodnog poslanika Dušana

Pavlovića – briše se. Izrazila sam svoje zadovoljstvo. Mnogo bismo vremena uštedeli kad bismo, pre nego što želimo da kršimo Poslovnik, slušali raspravu koja se vodi o amandmanima.

Zašto da brišemo član 155? Neprofitne stambene organizacije koje su osnovane u skladu sa Zakonom o socijalnom stanovanju, koji se ovim stavlja van snage, dužne su da usklade svoj rad sa odredbama ovog zakona u roku od devet meseci od stupanja na snagu ovog zakona. Ponovo je to normativni optimizam. Znači, one se spominju samo utoliko da to rade lokalne samouprave. Nigde više nemate šta se događa sa neprofitnim stambenim organizacijama. Ovo što se odnosi na njih podrazumeva verovatno osnivačka akta i rok, koji je tri meseca duži nego što je dato lokalnim samoupravama da uspostave. Tu logiku razumem, ali bez obzira na to što smatram da treba da se briše i što su prihvaćena tri amandmana „briše se“ predstavnika vladajuće koalicije, zbog čega izražavam zadovoljstvo, mislim da bi Ministarstvo, pošto će ostati ovaj član, moralo da ima neko posebno uputstvo za lokalne samouprave. Oni koji rade, neprofitni, znaju šta treba da rade, ali lokalne samouprave ne znaju, tako da to nije podzakonski akt. Ovo je moja želja, kad vidim nešto što bi moglo da bude primenjeno, što nije deo zakona, da to podelim sa vama.

PREDSEDNIK: Hvala. Poslanik Rističević, izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja se razumem malo u Vukovu ćirilicu, ovde piše, Katarina Rakić je predložila da se član 154. menja, a ne briše. Piše – menja. „Postupci za rešavanje stambenih potreba po odlukama donetim na osnovu prethodnih propisa“, to je amandman koji je predložila gospođa Rakić. Prema tome, nije predložila – briše se, tako da moja uvažena koleginica nije bila u pravu. Hvala.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 156. i član 156. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li želite reč?

GORDANA ČOMIĆ: Još jednom zahvaljujem što je članica vladajuće koalicije predložila amandmane „briše se“ za druge članove ovog zakona, kao i narodni poslanik Dušan Pavlović.

Dakle, predlažem da se član 156. briše zbog toga što neću da bilo koji član ovog zakona stupi na snagu, zato što podrazumevam da će biti neprimenljiv zbog normativnog optimizma, zbog nejasnoća i zbog kojega do čega smo tokom ove rasprave došli u debati i razgovoru kao spornog.

Pošto je rasprava pri kraju, ja ću uz član 156, za koji je logično da se briše zato što podrazumeva kako će da prestane da radi Republička agencija za stanovanje, jer se ukida i sve njene nadležnosti se prenose na Ministarstvo... Čak i da nisam imala stav da je ovaj zakon neprimenljiv, nije dobro imati stav da Ministarstvo može da radi sve moguće vrste poslova. Nije dobro. Nije dobro ni prenositi agenciju za hemikalije na Ministarstvo, nije dobro ukidati nezavisna tela kao što su uprave i prenositi na Ministarstvo. Mi ćemo, izgleda, morati da prodemo jednu fazu, da svi uočimo da to nije dobro, pa ćemo se onda vratiti.

Malo ćemo tu gubiti vreme, ali verovatno je neminovno. Zato valja meriti ono što želimo da menjamo.

Prestanak rada Republičke agencije za stanovanje je, recimo, jedan od članova ovog zakona koji će biti primenjeni i ne uzimam ga kao ilustraciju da neće, ali želim da pri kraju ove rasprave (još jednom ću se javiti) ponovim da je dobro, bez obzira na to što ministarka ne učestvuje u raspravi stalno, što ipak imamo dijalog u kojem su određeni amandmani, važni amandmani prihvaćeni.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 156. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Na član 157. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Na naziv iznad člana 157. i član 157. amandman je podnela Gordana Čomić.

Na član 157. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Nenad Konstantinović.

Na član 157. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Ovo je poslednji amandman koji smo podneli na ovaj loš i štetan predlog zakona. Njime predviđamo da kasnije prestanu da važe odredbe zakona kojima smo predvideli da se reguliše pitanje prava zaštićenih stanara, određenih prava koja ste im uskratili. Ali, očigledno je, pošto niste prihvatili druge naše amandmane koji se odnose na ovu temu, da ste rešeni da baš na ovaj, najnepravedniji način rešite ovo pitanje, na način koji ne zadovoljava ni vlasnike stanova ni zaštićene stanare. Ponavljam, takozvane zaštićene stanare, zato što nisu zaštićeni ni po čemu.

Ali, neće oni biti jedini koji će ispaštati zbog ovog zakona, svi ljudi koji žive u zgradama vrlo brzo će videti šta im ovaj zakon donosi. Donosi im nove troškove; donosi im upravnike zgrada iz Srpske napredne stranke; donosi im prikupljanje podataka o njima, koje ti ljudi ne bi smeli da prikupljaju; donosi im odluke koje će se donositi u njihovim zgradama, koje će ih obavezivati, a u čijem donošenju oni neće učestvovati zbog raznih načina koje ste našli da se zaobiđu oni stanari koji bi se eventualno protivili onome što upravnici zgrada žele da donesu kao odluku u svakoj zgradi. Donosi im obavezu koju i dalje niste demantovali – da renoviraju fasadu zgrade u momentu kada se Goranu Vesiću učini da je jednostavno ružna. Ili recite da je Goran Vesić lagao kada je to rekao i nije rekao istinitu informaciju, ili recite da će tako biti. Jer, ili vi niste u pravu ili on nije u pravu.

Sve u svemu, jedan loš predlog zakona, koji će građane isključivo koštati, a od njega neće imati apsolutno ništa dobro.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 157. amandman je podnela Katarina Rakić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na naziv iznad člana 158. i član 158. amandman je podnela Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Poslednji član u Predlogu zakona govori o danu stupanja na snagu. Stupiće na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“, tako da će 2017. godina početi sa ovim zakonom na snazi.

Pošto moj amandman da ovaj zakon ne stupi na snagu neće biti prihvaćen i zakon će, sa nekim amandmanima, stupiti na snagu, imam molbu za ministarku, Ministarstvo i javne servise da dogovore poseban protokol o informisanju javnosti o odredbama zakona o stanovanju. Ne sumnjam da Ministarstvo to možda ima u planu, ali je neobično važno da ljudi budu valjano i blagovremeno informisani o rokovima, obavezama (i novčanim i pravnim) koje iz primene ovog zakona, ja bih rekla pokušaja primene ovog zakona, proističu za sve građane koji žive u Srbiji.

Između ovog zakona i Porodičnog zakona u Srbiji, koji je mali ustav, i Ustava, koji je najviši akt, razlika je samo u tome što kad su porodice u pitanju, onda je to zakon koji se odnosi na sve nas, žive pripadnike koji činimo državu Srbiju, a ovaj zakon koji se odnosi na stanovanje čini da će uticati na živote svih nas koji u nečemu živimo u Srbiji.

Ne sumnjam da će Ministarstvo imati u vidu koliko je važna pravovremena, jasna i blagovremena informisanost o rokovima, o obavezama pravnim koje proističu za sve nas koji živimo u Srbiji. Možda će vam biti dosadno na početku, ali je važno da to ljudi znaju.

PREDSIEDNIK: Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Pre nego što pređemo na sledeću tačku dnevnog reda, pet minuta pauze.

(Posle pauze – 17.05)

PREDSIEDNIK: Možemo da nastavimo. Neko me je pitao koliko još ima amandmana. U preostalom vremenu ostalo je još 27, pa možete da izaberete šta vam je najvažnije.

Prelazimo na 17. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O TRANSPORTU OPASNE ROBE** (pojedinosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici, kao i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora i mišljenje Vlade.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela poslanica Jasmina Nikolić.

Na član 3. amandman, sa ispravkom, podnela je poslanica Stefana Miladinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 4. amandman je podnela poslanica Jasmina Nikolić.

Na član 5. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 6. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 6. amandman, sa ispravkom, podnela je poslanica Jasmina Nikolić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Liga socijaldemokrata Vojvodine.

Na član 10. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Liga socijaldemokrata Vojvodine.

Na član 10. amandman su zajedno podneli poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Reč ima Gorica Gajić.

GORICA GAJIĆ: Hvala, gospođo predsjednice. Demokratska stranka Srbije je po ovom Predlogu zakona o transportu opasne robe podnela desetak amandmana, a ja ću se osvrnuti samo na par.

Članovi 9. i 10. Predloga zakona predviđaju tri kategorije opasnosti koje mogu da nastanu prilikom transporta opasne robe, kao i osnovne uslove i mere koje bi trebalo da ispune i preduzmu učesnici u transportu opasne robe kako do vanrednih situacija ne bi došlo i kako se ne bi pričinila šteta.

U starom, sada važećem zakonu članom 8. predviđeno je da učesnici u transportu opasne robe budu osigurani u slučaju da načine štetu životnoj sredini ili nekom drugom licu, a u ovom predlogu zakona nema te odredbe. Šta ako se desi taj vanredni slučaj? Šta ako se desi da se načini šteta nekome? Predviđeno je samo kako će učesnik u transportu da pokupi eventualno rasutu opasnu robu, ali nije predviđeno kako će se nadoknaditi šteta koja je učinjena u toj vanrednoj situaciji.

Mi smo predložili amandman da se doda član 10a, koji bi glasio: „Učesnik u transportu opasne robe dužan je da se osigura za slučaj da u transportu opasne robe pričinu štetu licima, imovini i životnoj sredini, u skladu sa zakonom.“ Prosto, primedba za novi predlog zakona. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala. Reč ima ministar. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo da pojasnim. Da, mi smo ukinuli to obavezno osiguranje iz nekoliko razloga. Prvo, naše osiguravajuće kuće su to prihvatile, ali uz jednu neverovatnu stvar, a to je da 85% osiguranik mora da nadoknadi. Samim tim, obesmislile su osiguranje. S druge strane, pitanje osiguranja ne postoji ni u jednoj zemlji EU osim u Hrvatskoj i Sloveniji. Ali, suština je ovo što sam rekla pod jedan. Dakle, to nije način da se rešava, jer su, inače, štete o kojima govorimo u ovoj delatnosti, u predmetu ovog zakona, toliko velike vrednosti; zamislite sad to osiguranje gde 85% osiguranik treba da nadoknadi. To je bio razlog zašto smo sklonili obavezno osiguranje – da ne bismo na taj način opteretili.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Možete koristiti pet minuta plus. Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Gospođo ministar, tačno je da su to jako velike štete, ali vas još jednom pitam – kako će se ta šteta nadoknaditi onome ko ju je pretrpeo? Ko će platiti to?

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 16. amandman je podnela narodna poslanica Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman, sa ispravkom, podnela je narodna poslanica Stefana Miladinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i

zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Ministre, izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Saglasni, prihvatamo amandman.

PREDSEDNIK: Amandman se prihvata.

Na član 34. amandman je podnela narodna poslanica Stefana Miladinović.

Na član 36. amandman je podnela narodna poslanica Katarina Rakić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 36. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Na član 36. amandman je podnela narodna poslanica Gorica Gajić.

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Liga socijaldemokrata Vojvodine.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman, sa ispravkom, podnela je narodna poslanica Stefana Miladinović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 46. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Naš amandman menja stav 1. člana 46, koji u originalnom tekstu zakona glasi: „Transport opasnog tereta na putu kontroliše policijski službenik u redovnoj kontroli učesnika u drumskom saobraćaju u skladu sa ADR.“

Mi smo tražili da taj stav 1. glasi: „Transport opasnog tereta na putu kontrolišu inspektori sa položenim ispitom za savetnika u bezbednosti transporta opasnog tereta u skladu sa ADR.“

Obrazloženje zašto ne prihvatate amandman je da se ne prihvata jer je sadržina našeg amandmana propisana u članu 62. stav 6. Ali, član 62. stav 6. kaže: „Inspektor mora da ima sertifikat za savetnika za bezbednost koji se izdaje u skladu sa ovim zakonom, kao i da ispunjava uslove za inspektora propisane zakonom kojim se uređuje inspeksijski nadzor.“ Vi ovde opisujete šta mora da ima inspektor, a ja kažem da mora da bude sa teretom. To su dve različite stvari.

Bilo bi dobro da ste ovaj amandman prihvatili. Samo je pitanje vremena kada ćemo menjati ovaj zakon, jer policijski službenik ne bi trebalo da po Predlogu zakona bude taj koji će to da radi u redovnoj kontroli učesnika u saobraćaju, nego to treba da bude inspektor sa položenim ispitom za savetnika za bezbednost transporta. Može i ovako. Mi smatramo da je bolje da rešenje koje je neminovno bude primenjeno odmah, nego kasnije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Nisam sigurna da li sam pročitala amandman na član 27. Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije. Da li sam vas pitala da li prihvatate amandman?

U redu, amandman je prihvaćen.

Bolje da dva puta bude prihvaćen nego da izostane.

Na član 46. amandman je podnela narodna poslanica Stefana Miladinović.

Na član 46. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Reč ima Gorica Gajić.

GORICA GAJIĆ: Hvala, gospođo predsednice. Demokratska stranka Srbije podnela je samo kratko – u članu 47. stav 2. tačka 2) posle reči „ADR“ dodaju se reči „kada je predviđeno ADR sporazumom“. Naime, ovde se

radi o postupanju carinskih organa i kontroli sertifikata koje transporter i imaju uz sebe kada prevoze opasnu robu.

Kada smo razgovarali sa stručnjacima koji se razumeju u ovu oblast, skrenuli su nam pažnju da je ovaj novi predlog zakona sada duplo duži i uglavnom se temelji na svim ovim sporazumima koji su navedeni u članu 4. Predloga zakona. To su tomovi, hiljade stranica. Da li su te hiljade stranica prevedene? Zamislite jednog transportera, vozača cisterne ili vozača bilo kog vozila s opasnom robom da u momentu kada se nešto desi može da pokrene i okrene, jer je ceo zakon krcat predlozima, tehničkim predlozima, pozivamo se na stavove, odeljke svih ovih sporazuma, da ih sada ne nabrajam.

Pitamo se da li je morao da se donese potpuno novi predlog zakona, zašto nije više podzakonskim aktima tehnički uređen dosadašnji zakon. Prosto, lakše je podzakonskim aktima tehnički ga doterati i uvesti sve ove odeljke iz potpisanih međunarodnih sporazuma, koji nas svakako obavezuju na koji način moramo da tretiramo transport opasne robe.

Više smo skrenuli pažnju na tu prenormiranost i preobimnost novog predloga zakona, mislimo bespotrebnu. Eto, to je bio naš predlog i razlog zašto smo podneli amandman na ovaj član.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo kratko, zbog transportera, kako kažete, sve je prevedeno i u „Službenom glasniku“, takođe je objavljeno na sajtu. Dakle, imamo prevod.

PREDSEDNIK: Na član 52. amandman su podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospođo predsedavajuća. Inače, po mišljenju Srpskog pokreta Dveri, jedan korektan zakon koji ćemo mi na glasanju verovatno podržati. Ovde smo imali ideju da posle člana 52. dodamo član 52a: „Ministarstvo nadležno za poslove saobraćaja dužno je da pre izdavanja dozvole za transport opasnih materijala izvrši kontrolu trase kretanja radi provere ispravnosti železničke saobraćajnice.“ Mislili smo prvenstveno na opasne materije koje mogu da se transportuju železničkim saobraćajem i pošto u ostalim članovima zakona nismo videli to dodatno obezbeđenje, želja nam je bila da ovim amandmanom i to predvidimo. Toliko.

PREDSEDNIK: Na član 52. amandman je podnela narodna poslanica Stefana Miladinović.

Na član 61. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Na član 66. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 68. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 68. amandman su podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč?

Reč ima Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Ovim amandmanom predvideli smo veće kazne. Znači, da umesto 150.000–2.000.000 dinara kazne budu 300.000–3.000.000 dinara. Takođe, da se u stavu 2. kazna za odgovorno lice u pravnom licu od 5.000 do 150.000 zameni kaznom od 50.000 do 200.000.

Smatramo da je reč o transportu najopasnijih mogućih materijala (vi ste to naveli: eksplozivni, radioaktivni materijal), tako da je u ovom slučaju zbog bezbednosti građana potrebno možda još strože propisati sankcije za pravna lica i za odgovorna lica u pravnim licima koja se bave transportom ovih materijala kako bismo ih naterali da maksimalno savesno sprovede taj svoj posao, u skladu sa interesima i bezbednošću građana.

PREDSIEDNIK: Hvala vam. Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo da kažem da sam saglasna sa vašim komentarom. Prihvaćemo vaš amandman i biće sastavni deo zakona.

PREDSIEDNIK: Prihvata se ovaj amandman.

Na član 69. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 69. amandman su podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Identično obrazloženje kao za prethodni amandman – povećavanje kazni da bi se privrednici, odnosno lica koja se bave

transportom ovih opasnih materija naterali da se ponašaju savesnije i odgovornije.

PREDSIEDNIK: Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Kao i prethodno, prihvatom amandman.

PREDSIEDNIK: Amandman se prihvata.

Na član 70. amandman je podneo Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 71. amandman je podneo Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 72. amandman je podneo Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 74. amandman su podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 76. amandman je podneo Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 78. amandman su podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Hvala. Cilj je da se rok od dve godine iz stava 2. koji propisuje da ministar nadležan za ovu oblast mora doneti podzakonske akte skрати na godinu dana.

Sami znate da bez podzakonskih akata nije moguće do kraja urediti celokupnu ovu materiju, a s obzirom na značaj jednog ovakvog zakona, smatramo da je neophodno što pre doneti podzakonske akte. Na taj način bismo uskladili ovaj stav 2. sa stavom 3, pošto ministar nadležan za unutrašnje poslove ima rok od godinu dana da donese blagovremeno podzakonske akte. Smatramo da je identična nadležnost ministra za unutrašnje poslove i ministra nadležnog za ovaj zakon da u istom roku donesu predviđene podzakonske akte.

Mislimo da biste mogli da prihvatite ovaj amandman kao i dva prethodna koja smo usmeno obrazlagali, jer smatramo da je rok od dve godine ipak neprimereno dug za podzakonske akte.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 80. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Ministre, da li prihvatate ovaj amandman?

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da, prihvatam.

PREDSIEDNIK: Prihvata se amandman.

Na član 80. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Predrag Jelenković, Meho Omerović i Ivan Bauer.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 81. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Pitam ministra da li prihvata amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prihvata.

PREDSIEDNIK: Amandman se prihvata.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Određujem pauzu od dvadeset minuta.

(Posle pauze – 18.10)

PREDSIEDNIK: Dame i gospodo, nastavljamo sa radom.

Prelazimo na 18. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KOMUNALNIM DELATNOSTIMA (pojediniosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici, kao i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Primili ste mišljenje Vlade o podnetim amandmanima i izveštaje nadležnih odbora.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Vjerica Radeta i Marina Ristić i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Predlog zakona o komunalnim delatnostima. Podneli smo amandman na član 1 – briše se, jer smatramo da su rešenja u važećem zakonu mnogo jasnije precizirana od predloženih.

Mislim da je suština u sledećem: evo, usvajamo set zakona, i u obrazloženju samog zakona se kaže da je potrebno usvojiti zakon o javnoj svojini, implementirati ga, zakon o koncesijama, zakon o privatno-javnom partnerstvu, o komunalnim delatnostima i mnoge druge zakone koji utiču na ova rešenja.

Mi znamo u kakvom su stanju javni komunalni sistemi, posebno na lokalnom nivou; i vi sami, ministarka, znate u kakvom su finansijskom stanju. Najčešće se razlog za donošenje ovog zakona nalazi u neefikasnom funkcionisanju javnih komunalnih sistema i potrebi da se oni privatizuju ili daju koncesije na neke od delatnosti.

Mi smo reagovali na ovaj način zato što mislimo da je važno odvojiti komunalne delatnosti koje su, pre svega, od javnog interesa i usmerene na zdravlje stanovništva i najneophodnije potrebe građana Srbije. Tu podrazumevamo vodovod, tretman čvrstog otpada, koji utiče na zdravlje; tu podrazumevamo i mnoge druge stvari, ali ovo su svakako najvažnije.

Dakle, mi smo stava, i to ću ponoviti, da ne treba privatizovati niti davati pod koncesiju vodovode, pre svega infrastrukturu, jer suština vodovoda je

u cevovodu koji dolazi do svake kuće u gradovima, opštinama i selima. Mislimo da je neophodno zadržati većinsko vlasništvo pre svega nad infrastrukturom i na takav način zaštititi i zdravlje, a i samo stanovništvo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Hvala. Mi smo predvideli da se u članu 1. stav 1. tačka 1) briše reč „snabdevanje“, da ostane samo distribucija, zato što smatramo da se normiranjem posebno snabdevanja, nezavisno od distribucije, stvara jedna suvišna komunalna delatnost, jer je snabdevanje u do sada važećem zakonu obuhvaćeno distribucijom toplotne energije, dok s druge strane predlagač u delu obrazloženja gde navodi objašnjenje osnovnih pravnih instituta i pojedinačnih rešenja nijednom rečju ne definiše delatnost snabdevanja toplotnom energijom. Smatramo da bi uvođenjem snabdevanja toplotnom energijom kao posebne komunalne delatnosti bili povećani troškovi koje bi građani trebalo da snose.

Vidite, u obrazloženju zašto ne prihvatate amandman vi nas upućujete na Zakon o energetici, gde govorite da je snabdevanje toplotnom energijom proglašeno delatnošću od opšteg interesa. Ali, pitam vas, za razliku od snabdevanja i distribucije, zašto bi bilo potrebno novo uvođenje posebnog normiranja, zašto sve moramo organizovati npr. kao Elektrodistribucija? Elektrodistribucija je nekada bila jedinstvena distribucija, pa ste izmislili da bude posebno distribucija, posebno snabdevanje, pa hajmo sada svugde da organizujemo te nove delatnosti. Zašto, recimo, kod vas ne postoje tri ministarstva nego je sve objedinjeno u jednom ministarstvu? Ne moramo celu Srbiju da uredimo na taj način.

Ili se ovde krije jedna začkoljica, da uvedete javno-privatno partnerstvo u snabdevanje toplotnom energijom, pa se tu nakači neko preduzeće koje bi vam bilo snabdevač toplotnom energijom, za razliku od distributera toplotne energije, pa tu da ubacimo još jedan trošak za građane, odnosno da ubacimo još malo novca u privatne džepove.

Smatram da treba brisati reč „snabdevanje“, jer je to u interesu građana. Svakako, ako ovo ostane, bojim se da u sebi sadrži jednu začkoljicu koja će omogućiti dodatne troškove, odnosno dodatno bogaćenje nekih pojedinaca.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Jasmina Obradović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka i narodni poslanici Milorad Mirčić i Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: U najkraćem, obrazloženje za ovaj amandman, ali i za sam zakon jeste da usvajanjem ovog zakona i njegovom realizacijom... A znamo da do njegove realizacije neće biti lako doći zbog toga što već sutra imamo usvajanje Predloga zakona o izmenama Zakona o javnoj svojini da bismo odložili njegovu primenu za sledećih godinu dana, što znači da mi u ovom trenutku nemamo precizan popis imovine javnih komunalnih sistema, niti lokalnih samouprava, niti autonomne pokrajine. Zbog toga donosimo taj zakon o odlaganju roka primene, jer se nije uspelo, a na to smo upozoravali i pre tri godine kada se produžavao taj rok, a to je prvi preduslov – precizno definisana imovina je prvi preduslov da bi se znalo šta je predmet koncesije i šta je predmet privatno-javnog partnerstva.

Šta ćemo dobiti ovim zakonom? Dobićemo nekvalitetniju uslugu, ali sigurno će biti skuplja. To su iskustva iz drugih zemalja, vi to dobro znate. Uvođenje koncesionih ugovora ili privatno-javnog partnerstva u oblast tretmana čvrstog otpada ili vodosnabdevanja dovelo je mnoge gradove do velikih problema. Znae za primer Napulja: štrajk privatizovanog gradskog sistema za odvoz čvrstog otpada i način na koji je taj grad kasnije funkcionisao. To su neki uslovi koji mogu da se dese i nama.

Druga stvar, želim da ponovim da smo odgovorni da zadržimo ono što je od javnog interesa za građane Srbije. To je pre svega infrastruktura. U ovom slučaju, kod ovih javnih komunalnih sistema i onoga što tretira ovaj zakon važno je zadržavanje vlasništva države nad vodovodom, cevovodom i način na koji će se zaštititi snabdevanje građana Srbije zdravom pijaćom vodom.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandmane, sa ispravkom, zajedno su podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela poslanica Jasmina Obradović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i

zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik mr Goran Čabradi.

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno Zoran Krasić i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Na početku moram da kažem, i ako se usvoji i ako se ne usvoji ovaj amandman, neće da se desi ništa strašno za vršenje komunalnih delatnosti, jer ovo je član koji ima naslov „Rodna neutralnost izraza“.

Kada pogledate razlog zašto je ubačen ovaj član 3a, onda će vam biti jasno da će svaki sledeći zakon koji budemo dobili morati da ima ovakav član. Ne vidim razlog zašto bi samo u ovom zakonu bio ovakav član, a da ga nema u drugim zakonima, pa u Zakonu o akcizama, pa u Zakonu o porezima itd.

Međutim, pogrešno ste formulisali ovaj tekst. Jedini propis koji postoji kod nas koji ima neku sličnu odredbu je Zakon o zabrani diskriminacije i tamo to glasi: „Svi pojmovi koji se koriste u ovom zakonu u muškom rodu obuhvataju iste pojmove u ženskom rodu.“ U ovim našim uputstvima kako treba da se pišu propisi takođe imamo sličnu odredbu, to je član 43, kaže: „Izrazi se u propisu upotrebljavaju u muškom rodu, osim ako priroda stvari ne zahteva drugačije.“

Ovde je praktično glavni razlog to što postoji pismo Poverenika za ravnopravnost. I ništa drugo. Zato sam vam i rekao, usvajanjem, neusvajanjem ovog amandmana, ništa neće da se desi u pogledu čišćenja, grejanja, vodovoda, kanalizacije, ali, molim vas, u svakom zakonu koji dođe ovde da se ubaci član 3a. Da se ubaci član 3a, jer to je ravnopravnost izraza.

Zamolio bih vas da napravite još jednu inovaciju, jer sada imamo i one koji ne znaju da li su muško, da li su žensko, morate da nađete formulaciju za taj treći, nepostojeći rod. Mislim da imate nekoliko ljudi u Vladi koji stvarno mogu da daju doprinos u tom formulisanju, da to bude jasno. Ja sam protiv toga da se vređa žena, da se vređa muškarac, ali sam protiv toga da se vređa i ono treće. Moguće je da se oni pre podne osećaju kao muško, posle podne kao žensko, predveče ne znaju šta su. Molim vas da sledeći put i njih obuhvatite, da ne bude diskriminacije, jer na svakom koraku moramo da se borimo protiv diskriminacije.

PREDSEDNIK: Ministar ima reč.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Niste vi rekli ništa loše. Meni je samo žao što vi ne podržavate da u ovom zakonu bude rodno ravnopravni jezik, kao što je zakonu o stanovanju, kao što je u zakonu o kom smo prethodno raspravljali, a to je o prevozu opasne robe. Izražavam samo svoje žaljenje, ali možda, nadam se, u nekom periodu ispred nas, možda prihvatite tako nešto. Biću tu da objasnim šta god je potrebno oko toga. Hvala.

(Zoran Krasić: Replika.)

PREDSIEDNIK: Rekla je ministarka da nemate ništa protiv, ništa loše. Mogu da vam dam da nastavite o amandmanu. Replika, kaže, ako je nešto u pejorativnom smislu. Ne bih da se nagađam, smatram da ne.

Marija Janjušević je predlagač.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem. Ministarka je u stvari potvrdila tvrdnje prethodnog izlagača da će ovo biti „upumpavano“ nasilno u svaki od sledećih zakona.

Kao žena, ja se protivim i tražili smo da se obriše ovaj član čiji naziv glasi „Rodna neutralnost izraza“. Smatramo da je ovaj član u potpunosti suvišan, s obzirom na to da nijednim propisom nije utvrđena obaveza definisanja rodne neutralnosti izraza koji se upotrebljavaju u propisima. Ovo tim pre što je odredbom člana 43. Jedinstvenih metodoloških pravila za izradu propisa propisana upotreba roda, pa se, shodno sadržini istog, izrazi u propisu upotrebljavaju u muškom rodu, osim ako priroda stvari ne zahteva drugačije.

Ovo zapravo predstavlja prodor radikalnog feminističkog pristupa nomotehnici, bez ikakvog stvarnog domašaja na polje rodne ravnopravnosti. Prosto, neće ženama ništa bolje biti, štaviše, ovde dolazimo u opasnost, ako one budu imale žalbe na kvalitet komunalnih usluga, da se sve to odlaže dok se ne uvaži i ta rodna ravnopravnost.

Znate kako, mislim da je sve to skretanje sa suštinskih pitanja. Ženama je bitno da li su dobile stipendiju, materinski dodatak, penziju ako su u poljoprivredi, da li im je obezbeđen sistematski pregled. Niko ovde ne spori da položaj žena treba da se unapređuje i poboljšava, ali ne tako da se ona otuđuje od muškog dela društva. Ništa na silu. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Hvala. Zorana Mihajlović ima reč.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Sve vas razumem, sve je u redu, samo da kažem, pošto sam to posebno pratila i zapisala – kada smo učestvovali u raspravi o Nacrtu zakona o stanovanju i održavanju zgrada, upravo ste vi, kao osoba koja sada tako govori, rekli „poslanice i poslanici“. Mislili smo da je možda neka greška, ali ste to ponovili još jednom. Prosto da znate, verovatno niste ni primetili, ali, eto, tako ste rekli.

Što se tiče poboljšanja položaja žena, da, taj zakon o stanovanju upravo poboljšava i bavi se, recimo, ženama žrtvama porodičnog i partnerskog nasilja.

PREDSIEDNIK: Želite li vi po amandmanu?

ZORAN KRASIĆ: Samo da objasnim da ja ništa ne žalim, nema nikakvog žaljenja. Postoje reči u muškom i u ženskom rodu. Moj prijatelj Milija mene najbolje shvata. Milija i ja tugujemo što Vuk Karadžić nije iz Niša; onda bi sve bilo mnogo jasnije u Srbiji. Naravno.

Znači, jedna je stvar – izrazi, pojmovi itd; lingvisti su rekli svoje. Ovde to ne dohvata to, ovde se radi o nečemu sasvim trećem. Znači, mi smo imali ranije „predsednik“, pa smo imali „vršalicu dužnosti predsednika Republike“ 2003. godine. Lingvisti su rešili te stvari. Naše metodološko uputstvo govori o savremenom srpskom jeziku. I, da ne bi bilo zabune, ja sam pročitao član 43. našeg uputstva koji sve ovo propisuje. Nema potrebe da se to posebno potencira, jer možete da stvorite zabunu: ležeća policajka, vojnika itd. To je uvredljivo za žene, verujte mi, uvredljivo je za zanimanja. Kako će da bude – stolarka? Nemojte, molim vas. U znak poštovanja prema svim polovima, kažem – pišite i govorite kako nas je učio Vuk Karadžić, šta piše u našem pravopisu.

Ovo oko rodova itd., oko izraza, to postoji u međunarodnim ugovorima i retkim međunarodnim konvencijama. Ne znam vaše ministarstvo koliko je zakona ovde donelo, je li u svakom zakonu postoji ova odredba? Svaka vam čast! Ja sam onda apsolutno neobavešten; čak mogu da budem kao i ovi što ih nema ovde. Pa vi ste onda napravili revoluciju. Ja vas molim da utičete na Vladu da svi masovno to upotrebljavaju.

Znači, član 2, svi izrazi su u istom statusu. Izvinjavam se, nisam vas shvatio, ali i dalje ne žalim.

PREDSEDNIK: Koleginice Janjušević, možete po amandmanu. Imate dva i dvadeset.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Samo ću kratko. Meni je jako drago što ste vi приметili da mi nemamo ništa protiv, ali ne treba dirati nomotniku, ne treba nametati. Kao član Odbora za ljudska prava imala sam prilike da se sastajem sa komisijama iz EU. Nažalost, potpis me obavezuje da o tome ne govorim, ali sam videla šta je njima najvažnije.

Koliko znam, guverner je žena; ona insistira da se zove guverner.

Dajte da ostavimo, nemojte da puštamo ideologiju radikalnog feminizma da nam kvari društvo. Znamo, još u prošlom veku, između dva rata je izmišljeno da se ljudska prava koriste za pritisak velikih država na male, da bi oni svoje nacionalne interese sproveli. Samo hoću da to izbegnemo. Neka svako izgovara rod onako kako želi, naša nomotnika neka radi kako je i do sada, a naši zakoni neka se primenjuju, bez obzira na to da li ćemo mi reći „poslanica“ ili „poslanik“. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Nataša Jovanović i Jovo Ostojić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: U članu 4, pored ostalog, pošto je dosta obiman da bih ga u kompletu čitao, u poslednjem stavu kaže se: „Posle stava 6. dodaje se stav 7, koji glasi: 'Obezbeđivanje uslova za obavljanje komunalnih delatnosti obuhvata aktivnosti na jačanju kapaciteta i funkcionalnosti komunalne infrastrukture, obezbeđenje sredstava za finansiranje izgradnje komunalne infrastrukture, aktivnosti na praćenju kvaliteta komunalnih usluga, kao i preduzimanje mera za kontinuirano vršenje komunalnih delatnosti u cilju obezbeđenja životnih potreba fizičkih i pravnih lica'.“

Dakle, to je plan i to je želja zakonodavca da privučemo što više investicija, privatnog kapitala, koncesionara i onih koji žele da uđu u privatno-javno partnerstvo u ovoj oblasti.

Još jednom želim da zajedno razmislimo o tome, uzimajući u obzir i iskustva zemalja u našem okruženju koje su primenile ovakva rešenja, da li mi očekujemo da će neko ko bi eventualno ušao u koncesioni ugovor oko distribucije pijaće vode... Verovatno je da će najveće interesovanje, upravo zbog najefikasnije naplate i mogućnosti isključenja, biti za beogradski vodovod i vodovode u Novom Sadu, Nišu, Vršcu i nekim drugim gradovima. Da li mislite da će neko sada, na osnovu ovog stava, prvo doći i investirati u tu infrastrukturu? Ogromne su to investicije, tu se investiralo poslednjih pedesetak, sedamdeset ili možda više godina. Uglavnom će doći neko ko će, zahvaljujući tim ugovorima, pre svega podići cene, verovatno ići sa racionalizacijom u tim sistemima, javnim komunalnim preduzećima, smanjenjem broja radnika, smanjenjem troškova i time ostvarivati profit, a to je jedini cilj onih koji ulaze u koncesione ugovore sa državom.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandmane su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Na član 4. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Narodni poslanici Miletić Mihajlović i Stefana Miladinović zajedno su podneli amandman kojim predlažu da se posle člana 4. dodaju nadnaslov i novi član 4a.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, na osnovu člana 163. stav 2. Poslovnika, odbacio je ovaj amandman.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Nikola Savić i Zoran Krasić i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Zbog ovog ograničenog vremena, pretpostavljam da ste svi čitali o čemu se radi... Za nas je neprihvatljiv ovaj stav iz odgovora da vi nešto sužavate ovde kada je u pitanju član 5. Moram da vam skrenem pažnju da je ta vrsta, kako vi kažete – sužavanja, zabranjena. Svi oblici svojine, po Ustavu Republike Srbije, ravnopravni su. To morate da znate. Samo izuzetno, u pojedinim oblastima organizacioni oblik privrednog društva koje se bavi određenom delatnošću može biti izričito zakonom propisan, pa, recimo, banke moraju da budu akcionarska društva itd. Kod svih onih koji vrše komunalnu delatnost organizacioni oblik, da li je to javno preduzeće, društvo kapitala itd., ima svoju širinu i potrebno je da ima tu svoju širinu. Na ovaj način, ovom izmenom ograničili ste delatnosti u kojima mogu da budu samo javna preduzeća. Mislim da ste napravili grešku. Sada ću to da vam pokažem na jednom primeru.

Na dvadeset kilometara od Beograda nalazi se Ritopek. On je pored Dunava. Oni nemaju vodu za piće. Nikoga ne krivim, da me ne razumete pogrešno. Ovde je bilo priče – osamdeset kilometara Velika Plana, tri investicije, dele pivo, nema vode, pukle cevi itd., ali ovi uopšte nemaju vodu za piće, ne postoji gradski vodovod! Zašto? Zar računaju Dunav je blizu, pa mogu na Dunav da piju vodu ili šta je? Oni će da se potruju tamo sa septičkim jamama i nekim svojim bunarima itd. Javno preduzeće je ipak nešto na šta lokalna samouprava mora da utiče da rešava te stvari. Ako idete u javno-privatno partnerstvo, ako idete u koncesiju itd., pitanje je da li će privatnik imati interesa, jer tamo ima samo 1.300 kuća.

Zato nije trebalo da sužavate organizacione oblike onih koji pružaju komunalne usluge, već je baš tu trebalo da ostavite ovu širinu, a ta širina je prvi put ugrađena još 2000. godine kada je dograđivan Zakon o javnim preduzećima i delatnostima od opšteg interesa. Tada je prvi put napravljen ventil da može doći do konkurencije različitih svojina u vršenju komunalnih delatnosti, uz ustupanje vršenja tih poslova. Mislim da niste smeli da napravite ovu izmenu u članu 5.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

(Srđan Nogo: Nisam vas bio čuo po prošlom amandmanu.)

Ne, amandman je Demokratske stranke.

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Našim amandmanom želeli smo da sačuvamo upravljanje grobljima i sahranjivanje kao komunalnu delatnost isključivo u javnom sektoru, bez uvođenja mogućnosti da se privatna preduzeća uključe u taj posao. Sahranjivanje i upravljanje grobljima je jedna stvar sakralnog karaktera i

mislim da nije u interesu građana Srbije da se komercijalizuje takva delatnost. Zamislite situaciju da neko nema sredstava da sahrani nekog svog bližnjeg; do sada je to uvek išlo na teret lokalne samouprave, a sada je pitanje, ako neki privatnik upravlja grobljem i ima mogućnost da organizuje sahranjivanje kao jedini i isključivi na datoj teritoriji, kako će se to rešiti u korist građana.

Generalno, kada uvodimo javno-privatno partnerstvo i kada uvodimo privatne subjekte u komunalne delatnosti, moramo shvatiti da će ići tamo gde je profit zagarantovan. To su po principu monopoli i, kao što je prethodni govornik govorio, oni će ići tamo gde imaju interes. Tamo gde nemaju interes, to će ostavljati državi. Znači, tamo je neki trošak i tu država treba da subvencionise, da investira. To se ne isplati, ali tamo gde je mogućnost za ostvarivanje prihoda najveća, oni će svakako hrliti da zauzmu obavljanje te delatnosti.

Primeri iz prakse u državama poput naše nisu nešto što može da nas ohrabri. Videli smo to sa nekim neuspehim pokušajem u opštini Grocka, vezano za odnošenje smeća, da je odmah nastao problem kada su ušli neki privatnici. Takođe, možemo se setiti iskustva Kraljevine Jugoslavije, kada je distribucija vode i distribucija struje u mnogim lokalnim sredinama bila u rukama stranaca, koliko je to problema izazvalo građanima.

Molim vas da dobro porazmislite, konkretno, kada se odnosi samo na groblja, jer smatramo da bi ta delatnost trebalo da bude izuzeta, ali i generalno prilikom javno-privatnog partnerstva i njihovog uvođenja u komunalnu delatnost treba biti krajnje obazriv zbog interesa građana.

PREDSEDNIK: Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Božidar Delić i Marko Milenković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: U članu 6. u stavu 1. kaže: „U članu 8. st. 1. i 2. menjaju se i glase: 'Jedinica lokalne samouprave dužna je da do kraja februara tekuće godine dostavi Ministarstvu izveštaj, na propisanom obrascu, u vezi sa obavljanjem komunalnih delatnosti u prethodnoj godini!'.“

Nadam se, gospođo ministarka, da vi imate ove izveštaje lokalnih javnih komunalnih sistema, a voleli bismo, ja kao poslanik, a nadam se i sve ostale kolegice i kolege, da taj izveštaj imamo i steknemo prvo utisak i informaciju o tome sa kakvim uspehom rade javni komunalni sistemi u ovom trenutku na lokalnom nivou. Mi imamo više informacija o javnim preduzećima na centralnom nivou, ali je na lokalnom nivou to samo individualno informisanje iz gradova i opština iz kojih dolazimo, uglavnom. Mislim da bi bilo važno da bismo sada na pravi način odlučivali o ovom zakonu, da bismo znali u kom su stanju naši javni komunalni sistemi.

Kada se radi o njihovoj odgovornosti, zaista treba staviti građane u centar svakog zakona, pa tako i ovog. Šta treba da odlučuje? Treba obezbediti bezbednu i što jeftiniju javnu uslugu javnih potreba svih građana. Evo, kada

govorimo o infrastrukturi, govorimo o vodovodnoj infrastrukturi, toplovodnoj infrastrukturi; to su primeri u kojima je potrebno zadržati to vlasništvo i zbog bezbednosti i zbog odgovornosti, javne odgovornosti. S druge strane, ključno je pitanje – ovde je cilj, je li tako, razviti konkurenciju i uvesti privatni kapital da bi se razvila konkurencija i dobila što kvalitetnija i jeftinija usluga – da li je moguće razviti konkurenciju na jednoj takvoj infrastrukturi kada se radi o vodovodu? Ukoliko neko želi da gradi svoj poseban vodovod i dođe do svake kuće, moguće je da će to biti dobar izbor za građane i da će to biti konkurencija, ali mislim da takvih primera nije bilo.

PREDSIEDNIK: Na član 6. amandman, sa ispravkom, podneo je Meho Omerović.

Na član 7. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Poslaničke grupe Dveri, zajedno Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Predlažemo da se član 7. briše zato što se vrši nepotrebna centralizacija odlučivanja o ispunjenosti uslova za obavljanje komunalne delatnosti, pri čemu sami uslovi za obavljanje komunalnih delatnosti ni u ovom članu niti u prethodnim članovima nisu definisani. Dovodimo u stanje da postoji jedna nepotpuna norma, što bi u praksi moglo da izazove ozbiljne probleme, arbitrarnost i zloupotrebu. Nanosi se šteta građanima, jer oni očekuju da se komunalne delatnosti obavljaju na brz, efikasan, blagovremen i kvalitetan način, a ne u skladu sa arbitrarnom voljom nadležnog ministra, koji može da donosi određene političke odluke. Tako da jedan ovakav član može da uvede na mala vrata i nameštanje poslova iz okvira komunalnih delatnosti lojalnim preduzećima, odnosno po unapred postignutim partijskim dogovorima.

PREDSIEDNIK: Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu...

Izvinjavam se. Da li ste se javili?

GORAN ĆIRIĆ: Hteo sam odgovor ministarke, mislio sam da će odgovoriti na ovu temu. Ovo jeste važno pitanje. Mi poslednjih godina usvajamo set zakona koji sistemski uvode centralizaciju jer se smanjuju prihodi lokalnih samouprava, povećavaju njihove nadležnosti i odgovornosti, a, s druge strane, sve je manje mogućnosti da utiču na ključne probleme baš tamo gde se odvija realni život. Realni život je snabdeti ljude u gradovima, opštinama pijaćom vodom, zdravom pijaćom vodom, snabdeti ih toplotnom energijom na kvalitetan i jeftin način, obezbediti odvoz čvrstog otpada, smeća i tretman na komunalnim deponijama i još mnogo toga. Nema puno vremena za nabranje.

Ali, mi zaista idemo u obrnut proces. Mislim da smo krenuli jednim ozbiljnim procesom ukazivanja sve veće odgovornosti i sve većeg poverenja u ljude na lokalnom nivou, naravno, uz činjenicu da oni najbolje znaju šta im je potrebno na lokalnom nivou. Sa ove strane se donose rešenja koja kažu – vi ne razumete dovoljno dobro šta su vaše potrebe, nego ćemo mi iz ministarstva

donositi tu vrstu odluka. Zbog toga je važno odlučivati na takav način i usvojiti ovaj amandman. Mislim da je suvišan.

(Srđan Nogo: Po amandmanu.)

PREDSEDNIK: Šta kažete? Ima još nešto vremena? Samo da vidim. Ima minut.

SRĐAN NOGO: Generalno, kad već duže posvećujemo pažnju ovom amandmanu, imamo zanimljivu situaciju da nadležno ministarstvo propisuje, u nekim prethodnim zakonima, i visinu tekućeg i investicionog održavanja zgrada. Takođe, ovde propisuje određene uslove za komunalne delatnosti. Vidimo nameru da nadležni ministar uređuje celokupne sfere javnog života, odnosno kontakta koji građani imaju sa državom i državnim organima. Automatski se stvara mogućnost za popriličnu arbitrarnost i popriličan upliv u džepove tih istih građana.

Smatramo da su svi ovi zakoni o kojima smo danas raspravljali na štetu interesa građana Srbije i da će predstavljati dodatan namet i dodatno izbijanje novca iz već osiromašenog džepa našeg stanovništva. Ne znam, zaista, do koje granice mislite da uzimate novac od ljudi i da ga gurate u džepove svojih prijatelja, saradnika, domaćih ili stranih.

PREDSEDNIK: Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Sreto Perić i Dubravko Bojić i zajedno poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima Dubravko Bojić. Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala. Ispred Srpske radikalne stranke kolega Sreto Perić i ja podneli smo amandman na član 8. ovog Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o komunalnim delatnostima. Zahtevamo brisanje novog člana 8a koji govori o ispunjenosti uslova za otpočinjanje obavljanja komunalnih delatnosti.

Naime, ministar nadležan za poslove komunalnih delatnosti obrazuje komisiju koja ima da oceni ispunjenost uslova za bavljenje ovim poslom. Komisiju čine: po jedan predstavnik ministarstva nadležnog za poslove privrede, energetike, zaštite životne sredine, vodoprivrede, saobraćaja, infrastrukture, finansija, državne uprave, lokalne samouprave, veterine, zaštite od požara i Ministarstva. Fali samo predstavnik lovačkog društva i udruženja penzionera.

Mi smatramo da je ova komisija nepotrebna, da je preglomazna, zato što u njen sastav ulazi jedna trećina predloženih predstavnika resornog ministarstva. Takođe smatramo, gospodo iz Vlade, predlagači ovog zakona, da je bilo jednostavnije rešenje da nadležno ministarstvo prikupi mišljenja od ostalih resora, čime bi se pojačala odgovornost i resornog i ostalih ministarstava u zajedničkoj odluci. Možda je to zbog brzine donošenja ovog zakona.

U paketu zakonskog predloga zapakovana je hitnost donošenja ovog zakona po kratkom postupku, hitnom postupku, koja ne trpi navod, slušajte sada, molim vas – da bi nedonošenje ovog zakona po hitnom postupku izazvalo štetne posledice po život i zdravlje ljudi, rad organa i organizacija. Molim vas, mi decenijama živimo u ovakvom stanju; da je sve ovo tačno, kada bi sve ovo bilo istina, mi bismo se već odavno našli pod udarom člana 2. Zakona i njegove šeste komunalne delatnosti. Da podsetim sve vas koji niste u ovoj temi, šesta komunalna delatnost je upravljanje grobljima i sahranjivanje, ranije je bilo upravljanje grobljima i pogrebne usluge. Ne znam čemu ova izmena.

PREDSEDNIK: Hvala. Potrošili ste vreme grupe.

Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: I u ovom članu vidimo, naravno, nedovoljno učešće ljudi sa lokalnog nivoa. Mislim da sam na početku rekao da je razlog za ovakva rešenja naveden, a to je nedovoljno efikasno upravljanje javnim komunalnim sistemima, posebno na lokalnom nivou.

Mislim da je ključno rešenje upravo u uspostavljanju efikasnog menadžmenta u tim javnim komunalnim sistemima. Bilo je pet godina, upodobljene su lokalne samouprave, gradovi sa centralnom vlašću, nije bilo prepreka u odnosima centralnih i lokalnih vlasti i mislim da je dovoljno godina odgovornosti da se učini efikasnim svaki javni komunalni sistem na lokalnom nivou.

To znači, bez obzira na to što je više od 95% lokalnih samouprava u Srbiji upravo sa vladajućom koalicijom koja ima većinu u republičkoj skupštini, da je važno tim ljudima ukazati poverenje i poštovanje, jer oni najbolje znaju šta su njihove potrebe. Oni moraju da budu uključeni u svaku vrstu rešenja, na više načina, ne samo tako što će razmišljati samo o sopstvenim gradovima. Veliki broj komunalnih izazova rešava se ne samo u jednom gradu ili opštini, nego će se efikasnije rešiti ukoliko se više gradova uključi oko zajedničkog cilja. Recimo, tretman čvrstog otpada, zajedničke komunalne deponije važne su za više gradova u okolini. Kada pričamo o Nišu, za Niš je važnije da tretman otpadnih voda uradi Pirot da bi Nišava došla čista do Niša, ali Niš, naravno, ima svoju odgovornost da bi se čista Nišava ulila u Južnu Moravu.

Potrebno je investirati i u tu saradnju na način koji će biti budući uvod u jedan prirodni tok regionalizacije, a posebno prirodne regionalizacije oko tih ključnih tema.

PREDSEDNIK: Na član 8. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Predlažemo brisanje u članu 8. stava 1. gde predviđate izuzetak od pravila koje je ustanovljeno Zakonom o komunalnim delatnostima. To brisanje tražimo zato što niste naveli koji su to uslovi koje treba da ispune privredni subjekti da bi mogli da se bave komunalnom delatnošću. Mislimo da je zbog toga neprecizan.

PREDSEDNIK: Na član 8. amandman, sa ispravkom, podnela je narodna poslanica Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodna poslanica Katarina Rakić.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Katarina Rakić.

KATARINA RAKIĆ: Zahvaljujem. Ovim putem želim da se zahvalim Ministarstvu što je prihvatilo ovaj amandman podnet upravo iz razloga o kojem sam govorila u načelnoj raspravi, a to je da se u našoj zemlji ne stvara monopol, da samo javna preduzeća mogu da obavljaju jednu vrstu poslova, nego da se tako nešto može proširiti i dalje. Svakako, želim da se zahvalim na prihvatanju ovakvog jednog amandmana.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Petar Jojić i Nemanja Šarović i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Pitam ministra da li prihvata ovaj amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prihvata se amandman.

PREDSEDNIK: Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Momčilo Mandić i Miroslava Stanković Đuričić, zajedno poslanici Poslaničke grupe DS, kao i Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Naš amandman ima cilj da se izađe građanima u susret i da građani mogu dva puta godišnje da ukazuju, odnosno iznesu mišljenje, stav o kvalitetu pružanja komunalnih usluga, kao i da eventualno ukažu na neke nedostatke u pružanju istih. Prema vašem rešenju je to jedanput godišnje, tako da mislim da tu radimo u korist građana i ne vidim razlog zašto se to ne bi omogućilo i češće. Takođe, druga stvar jeste da se u kraćem roku učini otklanjanje nepravilnosti na koje su građani ukazali. Vi ste predložili da to bude

u roku od 90 dana. Mi smo taj rok skratili za jednu trećinu, odnosno stavili smo – 60 dana.

Znači, da pojasnim, dajemo mogućnost građanima da kontinuirano budu u saradnji sa lokalnom samoupravom, da budu u većoj interakciji i da češće mogu da ukazuju na neke probleme koje im čine isporučioци određenih komunalnih usluga. Tako da dva puta godišnje to može da uđe u analizu i obradu i po dobijenom nalogu da se isprave ti nedostaci koji su prihvaćeni, a građani su ukazali na njih, i da taj rok za ispravljanje ne bude 90 dana, nego 60 dana. Smatramo da ako neko već obavlja komunalnu delatnost, mora da bude u stanju da se brže prilagođava potrebama građana. Neprimereno je dugačak rok da vi tri meseca ne možete da ispravite nešto što smeta građanima, a bitna je usluga, jer, da se ne lažemo, komunalne delatnosti su monopol. Mi ne možemo da nabavljamo tu uslugu koju nam pružaju preduzeća koja vrše komunalnu delatnost na neki drugi način, tako da smo prinuđeni... Ne možemo da je ne koristimo, ne možemo da je koristimo od nekog drugog, pa smo prinuđeni da je koristimo od tog subjekta, a on za tri meseca treba da učini neku popravku da bi ta usluga bila kvalitetnija. Smatramo da to nije u redu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Miljan Damjanović i Ljiljana Mihajlović, zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i zajedno Poslanička grupa DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Vjerica Radeta i Ljiljana Mihajlović i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Marija Janjušević, zajedno poslanici Milorad Mirčić i Tomislav Ljubenović i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima Marija Janjušević.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem. Ovim članom predviđa se da lokalna samouprava može podizvođaču, koji će, pretpostavljam, u više od 90% slučajeva biti privatno lice ili privatna firma, sve podatke o korisnicima da prenese, uključujući lični matični broj građana, čime se direktno krši Ustav, član 42. o zaštiti podataka o ličnosti. Dakle, građani opet na svojim leđima, pored svih onih nameta, dobijaju još i privatnika koji će da ih ganja, da ne kažem da uteruje dugove. Mnogo je, verujte.

Druga stvar, ako su subvencionisane usluge, lokalna samouprava na sebe uzima obavezu da u roku od 30 dana to isplaćuje privatnom licu. Molim vas, jedna „Idea“ ima valutu 60 dana, a da ne pričamo da je realno negde i 100 dana. Dakle, ovde se interesi lokalne samouprave podređuju interesima podizvođača. Šta sada, lokalna samouprava, ako dođe taj rok od 30 dana, mora da plati pre to, nego za topli obrok u vrtiću, subvencionisani prevoz ili nešto slično? Stvarno nije u redu.

Drugo, dozvolite, ovde piše: narodni poslanik Marija Janjušević, pa piše: narodni poslanici Zoran i Vesna... Dakle, nije rodno senzitivno. Ja to, priznajem, nisam ni primećivala do sada. Zašto? Zato što nije važno. Zato što je važna suština, zato što je važan sadržaj i ono što želimo da postignemo. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Zoran Krasić i Vesna Vukajlović Nikolić i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Ono što smo rekli u ovom amandmanu, to je da ne treba da se menja taj član. Radi se o ovlašćenjima komunalnih inspektora, da znate o čemu se radi.

Komunalne delatnosti i nadzor u vršenju tih komunalnih delatnosti kreću se u delu javnih ovlašćenja i poverenih poslova državne uprave. Nije dobro kada vi jednim članom propisujete nešto i imate u vidu samo Beograd, tim pre što su ove stvari malo i podeljene, pa postoji nešto na republičkom nivou i postoji nešto na lokalnom nivou. Šta vredi što pišemo ovde nešto, prođe komunalni inspektor, vidi rupu na putu, naloži da se to otkloni, a opština Bojnik u blokadi? Mnoge stvari iz oblasti komunalnih delatnosti, pa i nadzora u vršenju komunalnih delatnosti, nalaze se kod lokalne samouprave. Svaka lokalna samouprava je na neki način specifična.

Ovo što ste napisali ovde stvarno treba da važi za Beograd, ali već na sto kilometara od Beograda nemoguće je da se to primeni. Verujte da je nemoguće da se primeni. Ne treba propis opterećivati nečim za šta znamo da u dobrom delu Srbije neće da se primeni.

Kažem vam, ovde imamo i podeljenu nadležnost, Republika propisuje te okvire u kojima lokalna samouprava ima neku svoju slobodu, ali vodite računa, kada propisujete te okvire, da ne nametnete neku mnogo veću obavezu koju lokalna samouprava ne može da ispuni. Uzmite primer Rumunije, koja tek sada, posle sedam godina, izlazi iz jedne katastrofe koja se desila sa javno-privatnim partnerstvom i koncesijama u čitavom spektru komunalnih delatnosti u lokalnim samoupravama.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Pošto smo informisani da je ovo poslednji amandman koji može da se obrazlaže... Mislim da je i u ovom članu – i moj prethodnik je pomenuo upravo to – zakon na neki način put ka daljem centralizovanju Srbije, daljem iskazivanju nepoverenja prema ljudima na lokalnom nivou. A suština komunalnih delatnosti je, u stvari, briga o svakom građaninu. To jeste suština, staviti u centar svakog građanina Srbije, ljude koji žive u svojim kućama, svojim opštinama, selima, gradovima i način da im se pruži prilika da uredi svoje živote i učine ih što kvalitetnijim. Mislim da je taj podsticaj bitniji od ove vrste centralizacije kontrole i nametanja nekih rešenja.

Ideja je prihvatljiva u onom delu u kome ima želje da se razvije konkurencija, poveća kvalitet usluga i da se, samim tim, bilo bi očekivano,

smanje cene komunalnih usluga. Nažalost, iskustva pokazuju da cene rastu. Pokazao sam primere u nekim oblastima, i zbog toga i dalje insistiram na nekim važnim segmentima komunalnog uređenja gradova i opština; to su vodovodi, za koje će, siguran sam, biti najviše zainteresovanih, jer je tu najlakše zaraditi, tu je pripremljena infrastruktura i tu se distribuira prirodno bogatstvo kroz postojeće cevovode u koje se ulagalo pedeset, sedamdeset, osamdeset godina ili više.

Mislim da je jedan od ključnih aspekata pitanje bezbednosti. Mi smo o tome puno govorili. Ako kroz te cevovode četrdeset-pedeset kilometara vodite sa izvorišta pijaću vodu u grad od 300.000, dva miliona ili koliko god stanovnika, moramo da vodimo računa o bezbednosti. I to je jedan od aspekata o kojima treba govoriti kada razmišljamo o ovome. Kažem, teško je, posebno u ovim delovima i segmentima, razviti konkurenciju zbog toga što je infrastruktura ta koja ograničava. Zbog toga sam insistirao na tome da država mora da ostane sa zlatnom akcijom, posebno kada se radi o strateškoj infrastrukturi.

PREDSEDNIK: Hvala.

Poštovani poslanici, vreme predviđeno članom 158. stav 4. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije za obrazlaganje amandmana od strane podnosilaca, u trajanju od deset časova, ovim amandmanom je potrošeno.

To znači da dalje samo čitam amandmane, bez rasprave.

Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Zoran Krasić i Vesna Vukajlović Nikolić i zajedno Poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 14. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Pitam ministra da li prihvata ovaj amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prihvatam.

PREDSEDNIK: Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Nataša Jovanović i Jovo Ostojić i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 16. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Nikola Savić i Zoran Krasić i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 16. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Ministre, da li prihvatate ovaj amandman?

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da, prihvata se amandman.

PREDSEDNIK: Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Milorad Mirčić i Marko Milenković i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 18. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Nemanja Šarović i Aleksandra Belačić i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Sreto Perić i Dubravko Bojić i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 20. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Tomislav Ljubenić i Nemanja Šarović i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 21. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Zoran Krasić i Miroslava Stanković Đuričić i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 22. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Miljan Damjanović i Sreto Perić i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 23. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Miroslava Stanković Đuričić i Milorad Mirčić i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 24. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Miljan Damjanović i Vjerica Radeta i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Amandman na član 66. zajedno su podneli poslanici Nataša Jovanović i Marina Ristić.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 19. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNO-PRIVATNOM PARTNERSTVU I KONCESIJAMA (pojedinosti).

Primili ste amandmane poslanika, primili ste izveštaje nadležnih odbora i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Zoran Krasić i Nemanja Šarović i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Vjerica Radeta i Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Zoran Krasić i Nemanja Šarović i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Na član 4. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 5. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 5. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 7. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 7. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Na član 7. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić i Vjerica Radeta.

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Zoran Krasić i Nataša Jovanović i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Milorad Mirčić i Vjerica Radeta, zajedno poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Zdravko Stanković i zajedno poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 12. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 14. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 15. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 17. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 17. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić i Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 19. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 19. amandman su zajedno podneli poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Na član 20. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 21. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić, zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 22. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 23. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 24. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 24. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Na član 25. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i, sa ispravkom, zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 26. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 26. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Na član 27. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka i zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Na član 28. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 29. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 29. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Na član 30. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 31. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 32. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 33. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 34. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 35. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 36. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Poštovani narodni poslanici, pošto je Narodna skupština završila raspravu o svim tačkama dnevnog reda ove sednice, imajući u vidu da je već prethodno glasala o tačkama 1–14. i 20–22. dnevnog reda, saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine određujem četvrtak, 22. decembar 2016. godine, sa početkom u 10.00 časova, kao dan za glasanje o preostalim tačkama dnevnog reda Šeste sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini. Hvala vam.

(Sednica je prekinuta u 19.15 časova.)

